üç aylık mizah dergisi • fiyatı: 3 TL (KDV dahil sadece üç lira) - KKTC fiyatı: 4 TL • www.cafcafdergisi.net
yaz 2011/02
sayı 47

cafcaf

Dersaneler kapatılsın!

ÖSYM bi dur!
Sen sınav yapma!

Fakülteler mülakatla öğrenci seçsin, tikiler de açıkta kalsın!

ISSN 1308-7487

Cafcaf

KAÇIIIIIN! KONULARA DEĞİNİYOLAARR!!
ACABA CAFCAF AKP'Yİ ELEŞTİREBİLECEK Mİ?

RABBİM AFİŞLİ MİNİBÜSLERİYLE CIRTLAK CINGILI EN YÜKSEK TONDAN OY İSTEYEREK ALACAĞINI SANAN SİYASİLERDEN KURTAR BİZİ ALLAHIMM...ALLAH'IM ŞUNU-BUNU VERECEĞİM DİYEREK YALANDARLIK YAPANLARA AKIL-FİKİR İHSAN EYLE YARABBİM...
GELİYORUZZ
YAPACAĞIZZZZZZ

UYKUM KAÇTI HANIM YÜRÜ PARTİ MİTİNGİNE. MİLLETİ İYİ UYUTUYORLAR VALLA ARADA BİZ DE KAYNARIZ

HERKESE 600 LİRA MAAŞ...
EFENDİM KAYNAK ?
HER KAYNAKÇIYA 600 LİRA MAAŞ...
ANLAYAMADIK ...
HER ANLAMAYANA 600 LİRA MAAŞ...
TAMAM O ZAMAN...

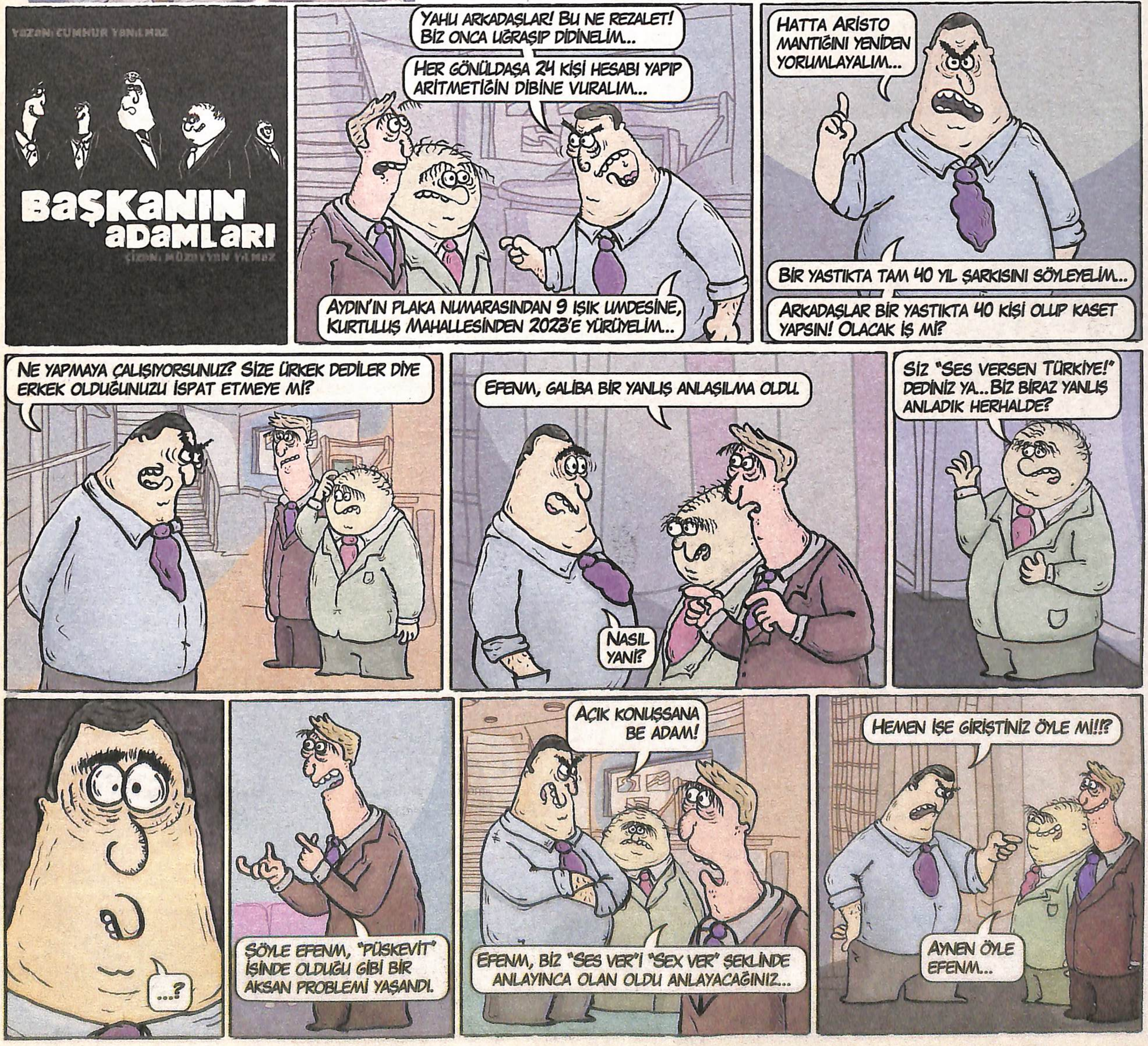

YAZAN: CUMHUR YANILMAZ
BAŞKANIN ADAMLARI
ÇİZEN: MÜZEYYEN YILMAZ
YAHU ARKADAŞLAR! BU NE REZALET! BİZ ONCA UĞRAŞIP DİDİNELİM...
HER GÖNÜLDAŞA 24 KİŞİ HESABI YAPIP ARİTMETİĞİN DİBİNE VURALIM...
AYDIN'IN PLAKA NUMARASINDAN 9 IŞIK UMDESİNE, KURTULUŞ MAHALLESİNDEN 2023'E YÜRÜYELİM...
HATTA ARİSTO MANTIĞINI YENİDEN YORUMLAYALIM...
BİR YASTIKTA TAM 40 YIL ŞARKISINI SÖYLEYELİM...
ARKADAŞLAR BİR YASTIKTA 40 KİŞİ OLUP KASET YAPSIN! OLACAK İŞ MI?
NE YAPMAYA ÇALIŞIYORSUNUZ? SİZE ÜRKEK DEDİLER DİYE ERKEK OLDUĞUNUZU İSPAT ETMEYE Mİ?
EFENIM, GALİBA BİR YANLIŞ ANLAŞILMA OLDU.
NASIL YANİ?
SİZ "SES VERSEN TÜRKİYE!" DEDİNİZ YA... BİZ BİRAZ YANLIŞ ANLADIK HERHALDE?
...?
ŞÖYLE EFENIM, "PÜSKEVİT" İSİNDE OLDUĞU GİBİ BİR AKSAN PROBLEMİ YAŞANDI.
AÇIK KONUŞSANA BE ADAM!
EFENIM, BİZ "SES VER"İ "SEX VER" ŞEKLİNDE ANLAYINCA OLAN OLDU ANLAYACAĞINIZ...
HEMEN İŞE GİRİŞTİNİZ ÖYLE Mİ!!?
AYNEN ÖYLE EFENIM...

Kapak Konusu

Gençlerimizin tercih yanlışından telef olmasından bıktık! Her bölüm öğrencisini mülakatla seçsin istiyoruz. Bu çoktan seçmeli test sistemi insanımızı daha da aptal yapmadan bu merkeziyetçiliğe son! Yaşasın adem-i merkeziyetçilik!

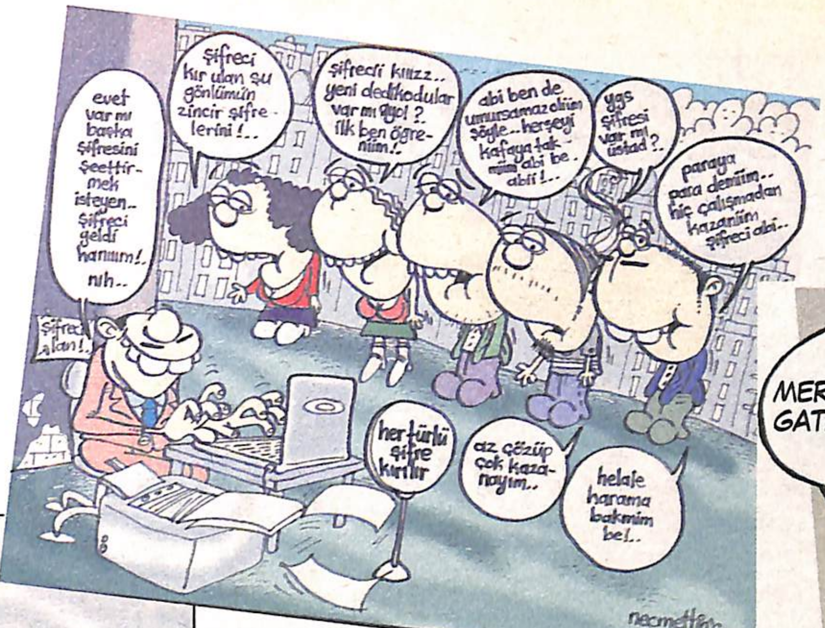

Tutuklanan ilk muvazzaf orgeneralimiz de ne hikmetse GATAkulli oluverdi!

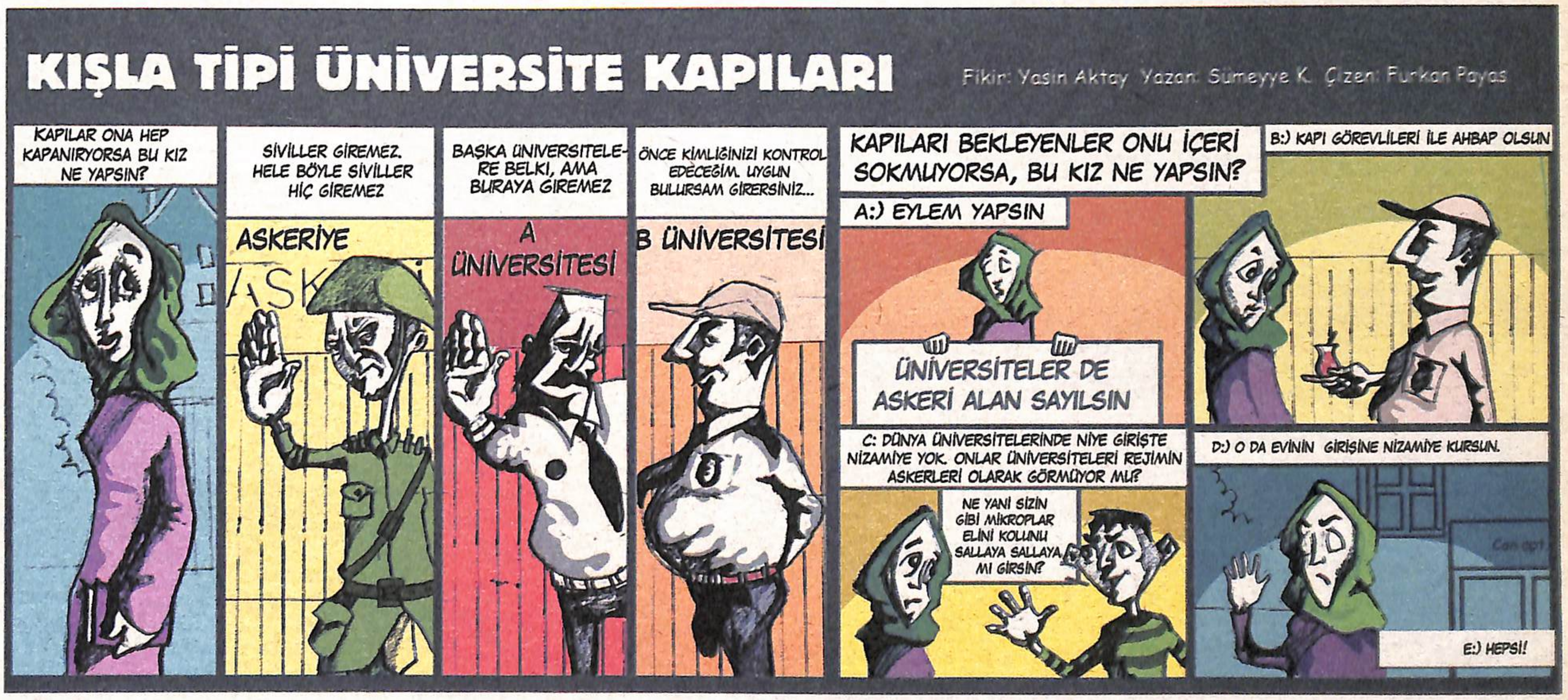

Ah üniversite!

Dârülfunun: Fenler yurdu. Neden "ulûm" değil de "fünûn"?

Çünkü fennin içinde "teknoloji" de saklı. Mağlûbiyet ideolojisinin pençesindeki Osmanlı "Dârülulûm" diyemezdi, demedi. Hâlbuki "fenn"in temelinde de "ilim" var. İlimsiz fen olur mu? Olsa da bir işe yarar mı? Yaramaz! Yalapşap taklitlerle bir yere varılır mı? Varılmaz!

"Dârülfünûn"u eski ve Osmanlı, "üniversite"yi yabancı bulanlardan bazıları "evrenkent" dediler. Acayip bir katıştırma! Üniversite'yi "cité" ile bilerek mi eşlediler de işlediler bu işi, bilmeden mi? Kim bilir? Ben bilmiyorum. Benim bildiğim "evrenkent"in Kenan Evren kadar bile itibarının olmadığı.

Bir de "bilimler yurdu" var, "sayrılarevi"ne benzer. Bu sözcüklerin şöyle bir kusuru var: Çoğul yapmak istediğinizde üniversiteler yerine "bilimyurtları", hastaneler yerine "sayrıevleri" demeniz gerekiyor.

Üniversiteye "Enverusta" diyenleri de işittim. Mesleğini bilmiyorum bu Enver Usta'nın ama elektrikçi falan omalı; ne de olsa "daha aydınlık", "pek nurlu" gibi bir anlamı var! Enverusta yakıştırması, meşhur seyyahımız Evliya Çelebi'nin köken bulma çalışmalarına pek benziyor. Hani o "Üsküdar"ın "Eski dâr"dan, "Ereğli"nin "Er kili"nden, "Gekbize (Gebze)"nin "Gel bize"den, "Bolayır"ın "Bul ayır"dan "galat" olduğunu söyler ya!

Evliya Çelebi deyince onun hakkında kitap yazmış üniversite mensubu bir akademisyeni hatırladım: Kitabını baskıya vermeden okumadığı öylesine belli ki! Baş tarafta doğru okuyup doğru yazdığı bir kelimeyi, kitabın ortalarında yanlış okuyup yanlış yazması, olacak iş mi? Olmaz böyle şey! Demek ki, beyefendi kitabının en azından bir kısmını "kes-yapıştır" yöntemiyle kotarmış ve bir kez okumak zahmetine bile katlanmamış. Ayıp, çok ayıp!

Daha ayıbını da işitmiştim: "Aha siz, aha tez, aha diz!" diyerek bitirme tezini getiren kız öğrencisini kucağına davet eden bir prof! Of, ooff, oofff!

Bunu anlatan da, dinleyenler de neşeliydiler; ben hayret, dehşet ve utanç içinde kalmıştım; inanır mısınız, şimdi hatırlayınca bile yüzüm kızardı. (Yazmasa mıydım acaba?)

Daha daha ayıbı, geçenlerde Samsun'da yaşandı. Hocasından önce bilmem ne, sonra dayak yiyen üniversite öğrencisi bir kız, -kendisine destek çıkan arkadaşlar da bularak, bulabilerek- pankartlı sloganlı bir gösteri düzenledi: Ayrımcılığa, kadına yönelik şiddete, baskıya hayır! (Keşke hatırlamayabilseydim!)

Şimdi gülümsemeyi deneyebiliriz: Erzurum Edebiyat Fakültesi Dekanı, İstanbul çelebisi M. Kaya Bilgegil. Öğrenciler arasında ayrışma keskin, gerginlik derin. Sık sık kavgalar, çatışmalar oluyor. Bir seçim arifesinde, yine kümelenmeler olmuş, herkes tetikte. Dekan Bey, makam odasına küçük ağır adımlarla ilerlerken birkaç öğrenciye rastlıyor, duraklıyor ve bütün kibarlığıyla konuşuyor: "Evlâdım, lütfen birbirinize harf atmayınız!" Gülmemek için zor tutuyorum kendimi: "Harf atmak" ne demek? Bu gençler birbirlerine laf, slogan, hava, sopa, dayak, bıçak ve hatta kurşun atıyorlar hocam!

İnsanı evrensele, yeryüzüne açması gereken üniversitenin daracık kafeslere tıkması ne tuhaf!

ÜNİVERSİTELERİN HOCA TİPLERİ:

Çizen: Ali PULCU
Yazan: Cihangir B.

KİBİRLİ: Herbişiin en doğrusunu kendilerinin bildiğini sanırlar. Aile desteğiyle iyi arabaları, jilet gibi takım elbiseleri vardır. Dertleri öğrenciye bir şeyler öğretmek diil, elde ettikleri akademik isimle daha fazla insanı ezmek, daha fazla büyük gönüllülük yapabilmektir.

PAMBUK: Namı diğer yamuk prenses, tamcuk prenses, abuk prenses, yıkık mihrap vs. lakaplı kadın hocalar vardır. Ortak özellikleri bekar olmaları veya bekar gibi davranmalarının yanı sıra yaşlarının yarısını söylemeleri halinde bile öğrencilerinin teyzesi kadar olmalarıdır. Daha fazla bahsetmeye değmez.

BİLGİN: Okulun değerli ve yaşlı hocasıdır. Derslerine başka fakültelerden, alakasız üniversitelerden öğrenciler bile gelir. Her konuda yüksek bir donanımı olduğunu hissettirir. Çok zeki ve çok iyi empati kuran bir yapısı vardır. Alanında zaten bir numaradır. Erkekse hayalinizdeki baba, kadın ise hayalinizdeki kaynanadır. (Anne demiyorum çünkü; ana gibi yar olmaz.)

BAŞARI ADAMI DEKAN, REKTÖR TİPİ: Güzel kitap yazar, güzel makale yazar, güzel konuşur ama karar veremez. İşi delege edemez. Ademi merkeziyet yapamaz veya fazla ademi merkeziyet yapar, kontrol edemez. Herkesi kendisi gibi zanneder, ehliyetsiz adamlara işi pas eder. Kandırmaz ama kandırılır. Tekkede şeyh olur, yaşarı koçu olur ama rektörlük dekanlık yapamaz.

GICIK: Çekilmez bir egosu vardır. Öyle bir profumuz vardı, 'Parsiyel Protez prof'u'. Bi gün buna kamyon çarpmış, hastanede. "Neden beni hiçbir öğrencim ziyaret etmedi"lenmiş falan. Biz tabii o an kamyon şoförünü ziyaret etmiştik okulcak. Ona gidemedik.

UTANGAÇ: Delikanlı hoca tipidir. Bildiği konuyu çok iyi bilir ve o değiştiremediği Anadolu ağzıyla, öğrencisine öğretmek için akılda kalıcı örnekler vererek, bize has benzetmeler yaparak anlatırlar. "Sepaze adamı kepaze eder" örneği gibi. Külüstür bir arabası vardır ve ondan hayatta vaz geçmezler. Eşi de büyük ihtimal yan fakültede hocadır.

APARAN: Sağdan soldan aparma tezlerle Prof. olmamış gibi davranırlar. Halbuki memurluğun verdiği bazı hakları köküne kadar kullanıp kanun açıklarını da özlük hakkı olarak değerlendirip yaşamlarıyla sürekli olarak çevrelerine asalak olduklarını kanıtlarlar.

TURİST: İngilizcesi iyi olanlarının "when i was in america" hikâyeleri hiç çekilmez. "İşi bilenler piyasaya çıkar, işi bilmeyenler üniversitede kalır." önermesi tamamen bunlar yüzünden çıkmıştır. Özel üniversiteler salak gibi bu hocaları çok severler ve devlet üniversitelerinden en çok bunları alırlar.

PARADİGMİK: Bilimsel ağırlıkları ezbercilikle ölçülen bu hocaların hiçbir ağır yönleri yoktur. Paradigmik Laiktirler. İşleri atom parçalamakla da ilgili olsa, genel cerrahi de olsa televizyonlara en çok siyasi konularda ahkâm kesmek için çıkarlar. Bir de "üniversiteler bilim üretemiyor" derler.

ASOSYAL: Yükselme hırsları yoktur, yardoç ve doç takılırlar ya da geç prof olurlar. Asosyaldir bu yüzden. Öğrencisinin bildiği kendi konusundaki şeyleri bile öğrenmek için can kulağıyla dinler. Derslerinde yoklamaya önem veriyormuş gibi yapar ama derse önem verilmesine daha dikkat eder.

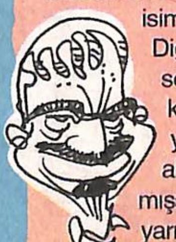

EZBERCİ: Sevdikleri öğrencilere isimleriyle hitap ederler. Diğerleri mi? Boş versene sen. Dersleri o kadar değerlidir ki yoklama çok titiz alınır. Fazla imza atılmışsa terör estirir, dersin yarısı sınıfı paylamakla geçirir. Ders müfredatı diplomasisini yaşatarak ezberci nesil yetiştirirler.

MERT: Sınavlarında kaypak soru yoktur. Bilmeyeni de, öğrenmek istemeyeni de hayatta geçirmez, "o kadar da değildir". Kahverengi pantolonlar, uyumsuz takım elbiseler, her halinden ekonomisinin çok iyi olmadığı anlaşılır. Piyasada da iyi işler çıkarmıştır ama kuralcı olduğu için sevilmez. Özel üniversitelerde anca part-time çalışıp kendi üniversitelerini bırakmazlar.

LİDER: Matematikçi, olmasa bile sayısal zekâsıyla ders anlatır, olaylara en mantıklı yönüyle yaklaşır. Çok yoğun olmasına rağmen sırtına gereksiz yöneticilikler de verilir. O hepsinde başarılı olur. Asistanları ona tapar ve çok yardımcı olmaya çalışırlar. Zaten onlar da okul birincileri falandır. Onun ışığından yararlanmak isteyenler onun arkasından gitmeyi kendilerine borç bilirler.

KEL OĞLAN: Üniversitelerin ezik ve hatta yetersiz hoca tipleridir. Sadece öğrenciler değil tüm personel; diğer hocalar "bu adamı hoca yapanın" şeklinde bakarlar suratına. İngilizce bilmeyip İngilizce bir şeyler anlatan vakaları evlere şenliktir. Hadi Türkçe anlattı diyelim, kendi branşındaki terimler bile zorla çıkar ağzından.

SABİT: Yıllardır aynı şeyleri anlattığı için ders notları çok rahat bulunabilir. Sınavlarına daha çok önceden çıkan sorular ağırlıklı çalışılır. Takılmış plak gibi yıllardır aynı yerde saydığını kendisi de bilir. Onun için çok kıt bir notu vardır, çok can yakar. Öğrenciyi bi şekilde kendinden soğutur, nefret ettirir.

HAPŞIRIK: Çok hassas hoca tipidir. Sık hastalanır, dersleri boş geçer. Geldiği gün sayısı gelmediğinden azdır. Bi sürü bahanesi vardır. Arada anlatmadığı derslerin notlarını dağıttırır. Öğrenciyi iplemez. Zaten onu çok az görürsün. Biraz iyileri kendi anabilim dalında meşguliyetleri olandır. Hiçbir öğrencisini tanımaz ve hatırlamaz.

UYUTAN: Kendi de uyur milleti de uyutur. Dersi önemlidir ama "mıy mıy mıy" aynı şeyleri tekrar eder ve hiçbir şey anlaşılmaz anlattıklarından. Önde bir grup deli gibi yazar tüm söylediklerini. Arada küfretse kimse anlamaz yazmaya devam eder ya da uyur. Bir şeyler öğretme konusunda hiçbir yeteneği yoktur.

MEDYACI: Nerde tv programı var o orda, eşini dostunu devreye sokup programlara kendini çağırttırır. Tvye çıkarsınlar diye programcılara iş imkanı bile sağlamaya kalkışır. İktidardan taltif almaya çalışır. Gazetelerde köşe yazarı olmaya çalışır. Daha çok uluslararası ilişkiler ve siyaset bilimi, işletme; yer yer ilahiyat ve tarih bölümlerinde yaşarlar.

NEŞELİ: Sosyal hoca tipidir. Öğrenciler onu çok sever. Verdiği ders alınsa da olur alınmasa da, öğrenilse de olur öğrenilmese de. Genelde gençtir ya da genç kalmaya çalışır. Öğrencilerin her türlü sosyal aktivitesine gelen tek hocadır. Arabası marjinaldir, motoru olanları bile görülmüştür. Sınav soruları önceden verenine ya da kopyaya vize verenine de rastlanır.

BİLMİŞ: Sınavdan önce söyledikleri ya da sınavda söyledikleri ile tutarsız bir not verme üslupları vardır. Örneğin "kısa ve öz cevap istiyorum" derler. Sonra "lafı gereksiz uzatanlara" daha çok puan verirler. Her şeyin en iyisini ve en doğrusunu sadece onlar bilirler. Diğer profesörler boştur onlar için.

İKNA ODALARI

28 Şubatta ikna odaları rezilliğini yaşamıştık. Bıraksak ulusalcı biliminsanları bunlara da bizi ikna edecekler!

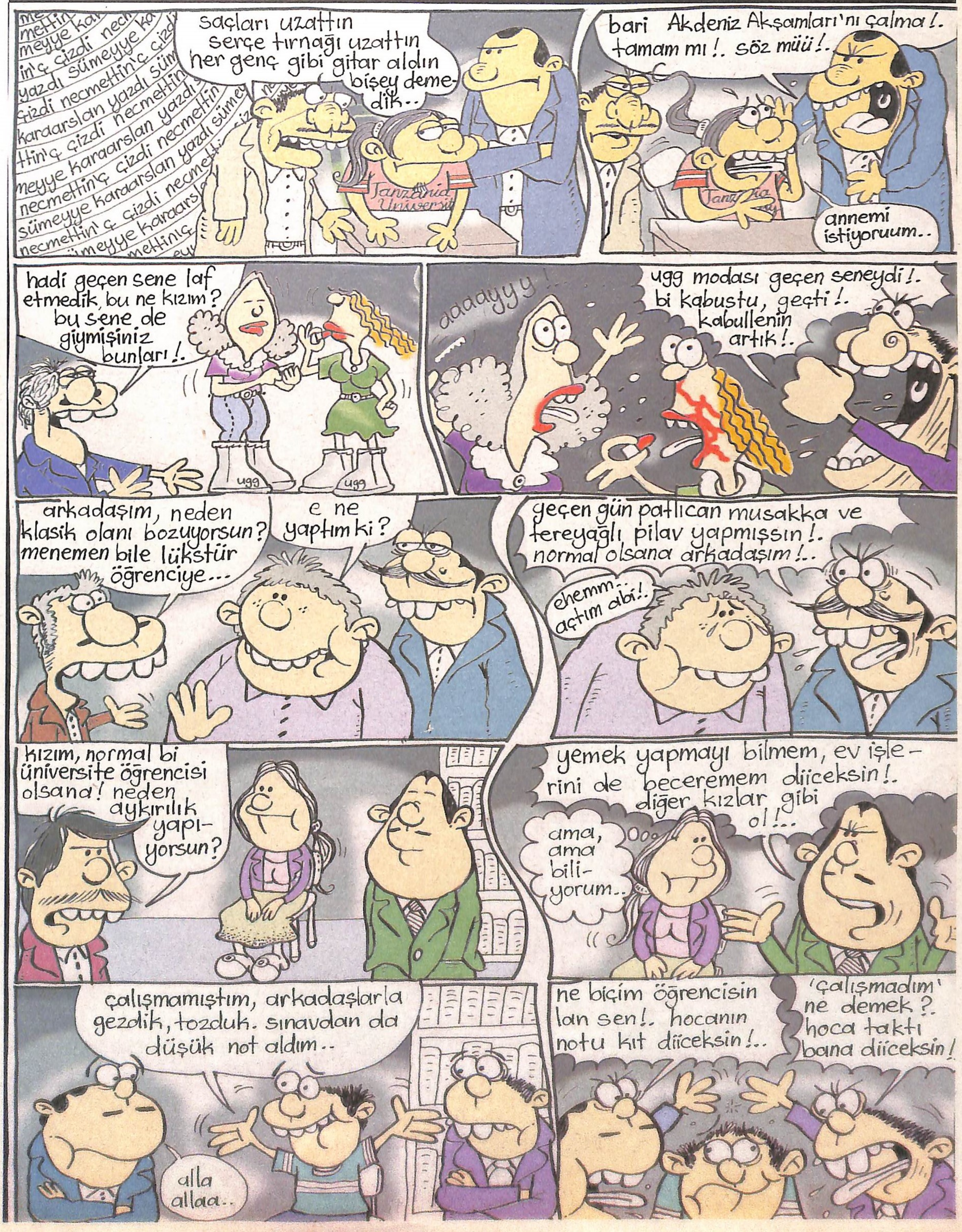

merhaba evlat rahat ol..
çay alır mısın? dikkat ettim sigara içmiosun aferin sana..
yaptığımız araştırmalarda çantanda bir adet kalem-kutusu, bir de silgi bulduk..
ee?.
kitap kurdu olduğun belli evlat, senin gibileri takdir etmek lazım.. ama kalemkutusu ve silgi...
hangi üniversite öğrencisinde var oğlum bunlar? bi tükenmez kalem neyine yetmiyor!..
ama ama
annen, baban, yavuklun üzülür sonra.. derslerden geri kalırsın.. yazık sana be!..
oolum, artist olmanın yolu bu değil, üşütürsün, hastalanırsın nolursun olmuo bak!..
U.S.B
yaz kış hep V yaka tişörtle dolaşılır mı? bela mısınız ulan!...
U.S.B.
derste not tutmuosun, sürekli arkadaşından fotokopi çekiyosun be yavrucuum...
not tutmak lazım dii mi ama.. başkasına muhtaç olmak kadar kötü bişii varmı?..
bak yavrucuum, dikkatin dağılır sonra!..
hem, canın sıkılır boş boş oturmaktan..
bi daha, notlarını aldığın arkadaşının yazısıyla dalga geçmek yok!... görmiicez ona göre!..

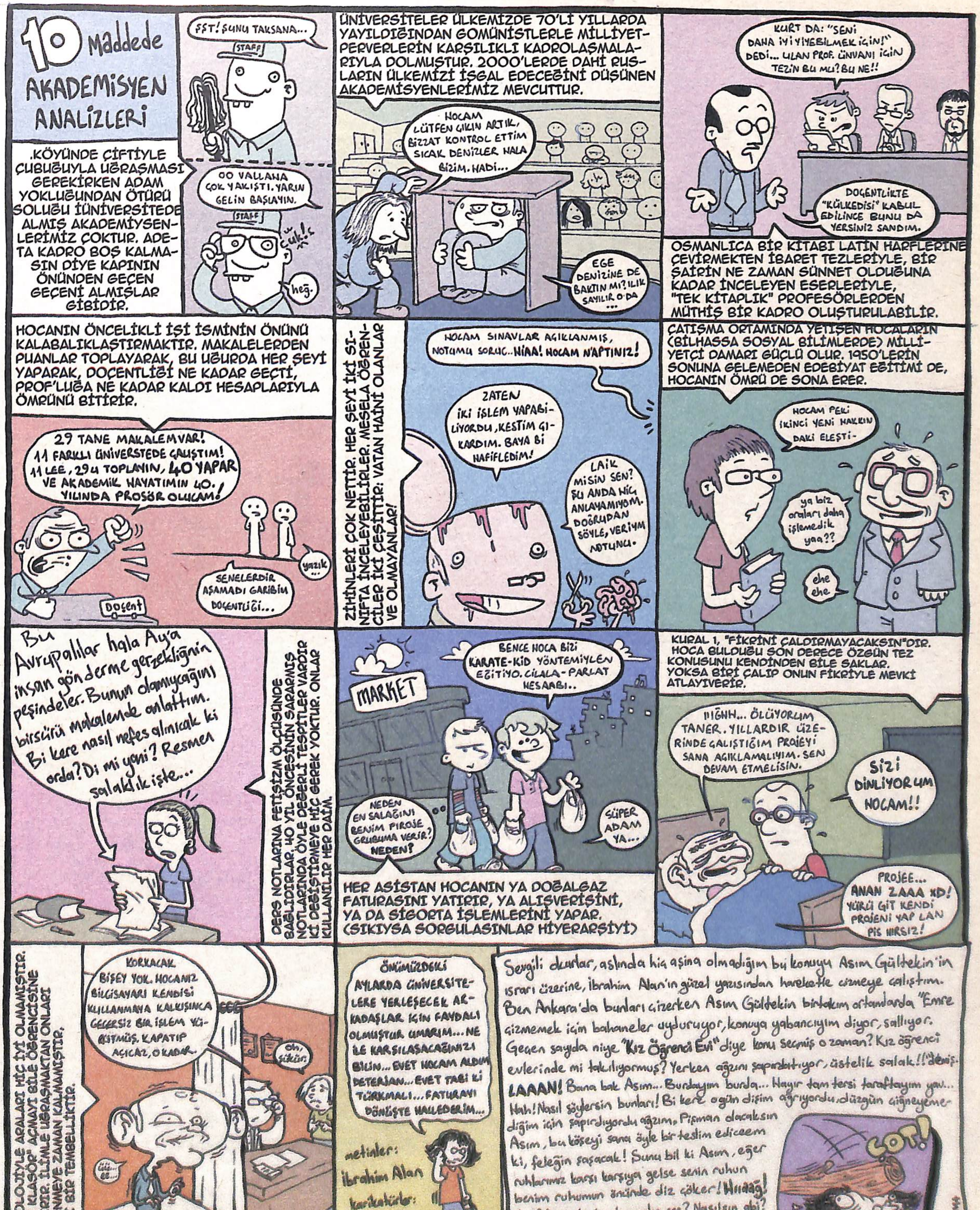
10 Maddede AKADEMİSYEN ANALİZLERİ
ŞŞT! ŞUNU TAKSANA...
STAFF
..KÖYÜNDE ÇİFTİYLE ÇUBUĞUYLA UĞRAŞMASI GEREKİRKEN ADAM YOKLUĞUNDAN ÖTÜRÜ SOLUĞU ÜNİVERSİTEDE ALMIŞ AKADEMİSYENLERİMİZ ÇOKTUR. ADETA KADRO BOŞ KALMASIN DİYE KAPININ ÖNÜNDEN GEÇEN GEÇENİ ALMIŞLAR GİBİDİR.
OO VALLAHA ÇOK YAKIŞTI. YARIN GELİN BAŞLAYIN.
STAFF
çuk!
heğ.
ÜNİVERSİTELER ÜLKEMİZDE 70'Lİ YILLARDA YAYILDIĞINDAN GOMÜNİSTLERLE MİLLİYETPERVERLERİN KARŞILIKLI KADROLAŞMALARIYLA DOLMUŞTUR. 2000'LERDE DAHİ RUSLARIN ÜLKEMİZİ İŞGAL EDECEĞİNİ DÜŞÜNEN AKADEMİSYENLERİMİZ MEVCUTTUR.
HOCAM LÜTFEN ÇIKIN ARTIK. BİZZAT KONTROL ETTİM SICAK DENİZLER NALA BİZİM. HADİ...
EGE DENİZİNE DE BAKTIN MI? ILIK SAYILIR O DA...
KURT DA: "SENİ DAHA İYİ YİYEBİLMEK İÇİN!" DEDİ... ULAN PROF. ÜNVANI İÇİN TEZİN BU MU? BU NE!!
DOÇENTLİKTE "KÜLKEDİSİ" KABUL EDİLİNCE BUNU DA YERSİNİZ SANDIM.
OSMANLICA BİR KİTABI LATİN HARFLERİNE ÇEVİRMEKTEN İBARET TEZLERİYLE, BİR ŞAİRİN NE ZAMAN SÜNNET OLDUĞUNA KADAR İNCELEYEN ESERLERİYLE, "TEK KİTAPLIK" PROFESÖRLERDEN MÜTHİŞ BİR KADRO OLUŞTURULABİLİR.
HOCANIN ÖNCELİKLİ İŞİ İSMİNİN ÖNÜNÜ KALABALIKLAŞTIRMAKTIR. MAKALELERDEN PUANLAR TOPLAYARAK, BU UĞURDA HER ŞEYİ YAPARAK, DOÇENTLİĞİ NE KADAR GEÇTİ, PROF'LUĞA NE KADAR KALDI HESAPLARIYLA ÖMRÜNÜ BİTİRİR.
29 TANE MAKALEM VAR! 11 FARKLI ÜNİVERSTEDE ÇALIŞTIM! 11 LEE, 29 'U TOPLAYIN, 40 YAPAR VE AKADEMİK HAYATIMIN 40. YILINDA PROFÖR OLUCAM!
yazık...
SENELERDİR AŞAMADI GARİBİM DOÇENTLİĞİ...
Doçent
ZİHİNLERİ ÇOK NETTİR. HER ŞEYİ İKİ SINIFTA İNCELEYEBİLİRLER. MESELA ÖĞRENCİLER İKİ ÇEŞİTTİR: VATAN HAİNİ OLANLAR VE OLMAYANLAR!
HOCAM SINAVLAR AÇIKLANMIŞ, NOTUMU SORUC.. HIAA! HOCAM N'APTINIZ!
ZATEN İKİ İŞLEM YAPABİLİYORDU, KESTİM ÇIKARDIM. BAYA Bİ HAFİFLEDİM!
LAİK MİSİN SEN? ŞU ANDA HİÇ ANLAYAMIYOM. DOĞRUDAN SÖYLE, VERİYİM NOTUNU.
ÇATIŞMA ORTAMINDA YETİŞEN HOCALARIN (BİLHASSA SOSYAL BİLİMLERDE) MİLLİYETÇİ DAMARI GÜÇLÜ OLUR. 1950'LERİN SONUNA GELEMEDEN EDEBİYAT EĞİTİMİ DE, HOCANIN ÖMRÜ DE SONA ERER.
HOCAM PEKİ İKİNCİ YENİ HAKKINDAKİ ELEŞTİ-
ya biz oraları daha işlemedik yaa??
ehe ehe
Bu Avrupalılar hala Ay'a insan gönderme gerzekliğinin peşindeler. Bunun olamıycağını birsürü makalende anlattım. Bi kere nasıl nefes alınıcak ki orda? Di mi yani? Resmen salaklık işte...
DERS NOTLARINA FETİŞİZM ÖLÇÜSÜNDE BAĞLIDIRLAR. 40 YIL ÖNCESİNİN SARARMIŞ NOTLARINDA ÖYLE DEĞERLİ TESPİTLER VARDIR Kİ DEĞİŞTİRMEYE HİÇ GEREK YOKTUR. ONLAR KULLANILIR HER DAİM.
BENCE HOCA BİZİ KARATE-KİD YÖNTEMİYLE EĞİTİYO. CİLALA-PARLAT HESABI..
MARKET
NEDEN EN SALAĞINI BENİM PİROJE GRUBUMA VERİR? NEDEN?
SÜPER ADAM YA...
HER ASİSTAN HOCANIN YA DOĞALGAZ FATURASINI YATIRIR, YA ALIŞVERİŞİNİ, YA DA SİGORTA İŞLEMLERİNİ YAPAR. (SIKIYSA SORGULASINLAR HİYERARŞİYİ)
KURAL 1, "FİKRİNİ ÇALDIRMAYACAKSIN"DIR. HOCA BULDUĞU SON DERECE ÖZGÜN TEZ KONUSUNU KENDİNDEN BİLE SAKLAR. YOKSA BİRİ ÇALIP ONUN FİKRİYLE MEVKİ ATLAYIVERİR.
IIIĞHH... ÖLÜYORUM TANER. YILLARDIR ÜZERİNDE ÇALIŞTIĞIM PROJEYİ SANA AÇIKLAMALIYIM. SEN DEVAM ETMELİSİN.
SİZİ DİNLİYORUM HOCAM!!
PROJEE... ANAN ZAAA XD! YÜRÜ GİT KENDİ PROJENİ YAP LAN PİS HIRSIZ!
TEKNOLOJİYLE ARALARI HİÇ İYİ OLMAMIŞTIR. "YENİ KLASÖR" AÇMAYI BİLE ÖĞRENCİSİNE YAPTIRIR. İLİMLE UĞRAŞMAKTAN ONLARI ÖĞRENMEYE ZAMAN KALMAMIŞTIR. HAKLI BİR TEMBELLİKTİR.
KORKACAK BİŞEY YOK. HOCANIZ BİLGİSAYARI KENDİSİ KULLANMAYA KALKIŞINCA GEÇERSİZ BİR İŞLEM YÜRÜTMÜŞ. KAPATIP AÇICAZ, O KADAR.
oh, şükür.
ÖNÜMÜZDEKİ AYLARDA ÜNİVERSİTELERE YERLEŞECEK ARKADAŞLAR İÇİN FAYDALI OLMUŞTUR UMARIM... NE İLE KARŞILAŞACAĞINIZI BİLİN... EVET HOCAM ALDIM DETERJAN... EVET TABİ Kİ TÜRKMALI... FATURAYI DÖNÜŞTE HALLEDERİM...
metinler: İbrahim Alan
karikatürler: Emre Bilgiç
Sevgili okurlar, aslında hiç aşina olmadığım bu konuyu Asım Gültekin'in ısrarı üzerine, İbrahim Alan'ın güzel yazısından hareketle çizmeye çalıştım. Ben Ankara'da bunları çizerken Asım Gültekin birtakım ortamlarda "Emre çizmemek için bahaneler uyduruyor, konuya yabancıyım diyor, sallıyor. Geçen sayıda niye "Kız Öğrenci Evi" diye konu seçmiş o zaman? Kız öğrenci evlerinde mi takılıyormuş? Yerken ağzını şapırdatıyor, üstelik salak!!" demiş. LAAAN! Bana bak Asım... Burdayım burda... Hayır tam tersi taraftayım yav... Hah! Nasıl söylersin bunları! Bi kere o gün dişim ağrıyordu, düzgün çiğneyemediğim için şapırdıyordu ağzım. Pişman olacaksın Asım, bu köşeyi sana öyle bir teslim ediceem ki, feleğin şaşacak! Şunu bil ki Asım, eğer ruhlarımız karşı karşıya gelse senin ruhun benim ruhumun önünde diz çöker! Hıdağ! Aaa? Asım abi, burda mıydın sen? Nasılsın abi? Niye öyle bakıyosun sen? Abi indir o sopayı ama, canım abicim benim, güzel ab- Dursana, gelmesene be!
ÇOT!
YEAH

Medreseler kapatıldı ama...

Mustafa Aydın yazdı, Seval Cevizci çizdi

KÖTÜLÜĞÜN KAYNAĞI(!) MEDRESELER İLE ÇAĞDAŞ TC ÜNİVERSİTELERİNİ BİR KARŞILAŞTIRALIM DEDİK.

ESKİDEN DE YAMUKLUK YOK DEĞİLDİ, BABADAN OĞULA GEÇEN 'BEŞİK ULEMALIĞI' MEDRESELERİ ÇÖKERTTİ. AMA ŞİMDİ DE 'LOCA ULEMALIĞI' VAR. O DA 'BİRADER'DEN GEÇİYOR

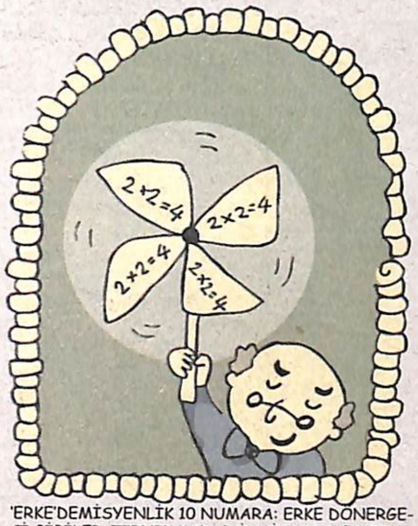

'ERKE'DEMİSYENLİK 10 NUMARA: ERKE DÖNERGECİ GİBİLER. ZIRNIK KADAR İLMİ MAKALE YOK, AMA HİÇ İLME İHTİYAÇ DUYMADAN 20 SENE YAŞAYABİLİYORLAR. HAYAT MUCİZESİ BU OLMALI.

İNTİHALCİLERİMİZ AYNI ZAMANDA İHTİLALCİ. 'FOTOKOPİ SENTEZ' YÖNTEMİYLE YAŞAYAN NADİR TÜRLERİMİZ VAR GÜNÜMÜZ ÜNİVERSİTELERİNDE!

"BEN BİLİM ADAMININ İNDRAGANDİCİ OLANININ SEVERİM" ZEKERİYA WHITE

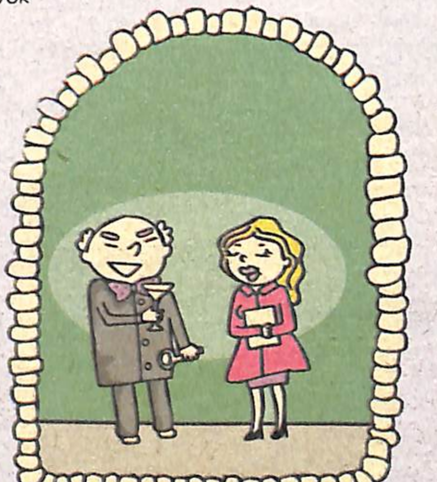

HOCALARIN GÜZEL BAKIMLI ASİSTANLARA SAHİP OLMASI POZİTİF AYRIMCILIK MI? (AKŞAM, BİLİMSEL ARAŞTIRMA İÇÜN ETİLER'E GİTSEK DİYORUM! (NASIL MÜNASİP GÖRÜRSENİZ HOCAM!)

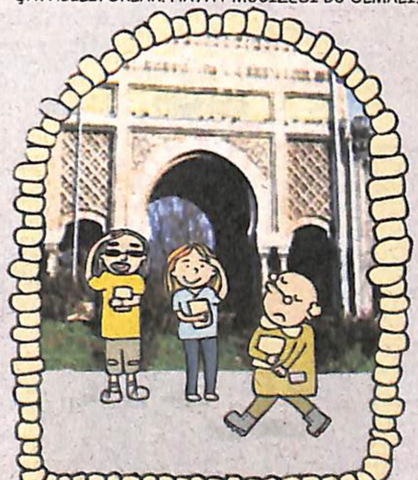

ESKİ BİR MEDRESEMİZİN BİNASINI KULLANAN BİR ÜNİVERSİTEMİZ YOK AMA, ESKİ GENELKURMAY KARARGAHINI KULLANAN VAR MESELA (İSTANBUL ÜNİ :)

ESKİDEN 'İLMİ TECESSÜS' ESAS İKEN, ŞİMDİKİ 'MÜFETTİŞ GECIT'LAR, OKUL KAPILARINDA TESETTÜR KOVALIYOR!

YAVUZ, İBNİ KEMAL'İN ATININ AYAĞINDAN SIÇRAYAN ÇAMURU SAKLAMIŞ, BUNLAR MASUM AKADEMİSYENLERE ÖĞRENCİLERE ÇAMUR ATARLAR

AYRICA KÜTÜPHANELERDEKİ BASKICI ZİHNİYET DE İLLALLAH DEDİRTİYOR. (HİŞŞ. SES ETME, TELEFONU KAPA, KONUŞMA, TIKIRTI YAPMA, SANDALYEYİ ŞEEETME

İNTİHAL ÇOK YAYGIN. AMA HİÇ UTANAN YOK!

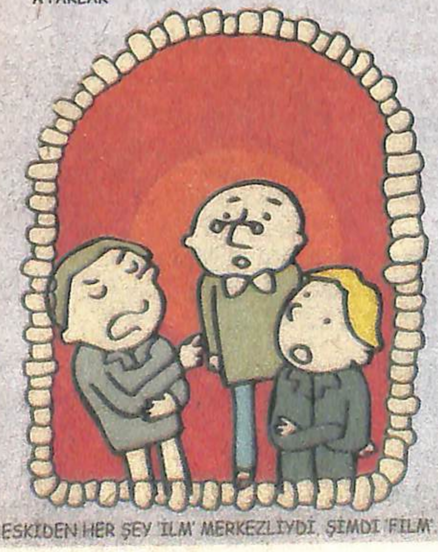

ESKİDEN HER ŞEY 'İLM' MERKEZLİYDİ, ŞİMDİ 'FİLM'.

MEDRESEDE HOCA GÜNDEMİ

ÜNİVERSİTEDE HOCA GÜNDEMİ

MEDRESELİ, ASKERDEN MUAFTI BİZİMKİLER LAİK ASKER ŞVAYK! (ORDU GÖREVİ!)

KARTON Piyer

Suavi Kemal Yazgıç

DİPLOMANIN DİBİNE YOLCULUK

Yaşımı deşifre etme pahasına üniversite anılarımdan bahsedeceğim bugün.

Üniversiteyi kazanmış birinin motivasyonu paramparça edecek bir kayıt maceram var. O bürokratik kafkaesk tünellerin en başındayken okulun yolunu tarif etmesi için yardım istediğim kişi benimle aynı bölümden mezun olup, altı senedir işsiz dolaşan biri çıkmaz mı? Suratım o uzun kayıt kuyruğunu görmeden asıldı.

Benim üniversite zamanım kantin veya kafede geçmedi. İkisini de sevemedim. Ben çay ocağı adamı oldum. Sakarya ve Gökkuşağı Çay ocaklarının kötü tabureleri eskitti beni. Taburelerde gram yıpranma olmadı. Pes doğrusu. Arkadaşlarımı kafe yahut kantinden değil çay ocağı ve mescidden buldum. O yıllarda facebook olmadığı için arkadaş bulmak için yüz yüze iletişim gibi ilkel yöntemler kullanıyorduk.

İsmet Özel okuyup yaşımız yirmi, hiçbir şey olmadı biz yaşarken bunu bilsin insanlar diyen sıkıcı bir gruptuk aslında. Ancak çok okur, çok tartışırdık. Sonra da mezun olup, memur olduk, bankacı filan olduk. (Seneler sonra Ümraniye'de rastladığım radikal bir arkadaş bankada müfettiş olmuştu. Ona şöyle bir baktım. Mahcup bir eda ile evvelden idealisttim artık realistim dedi. Neyse zaten bu başka yazının konusu.)

O zamanlar kırmızı ciltli kitaplar okuyan bir arkadaş sürekli bana Allah'ın varlığını ispatlardı. Halbuki ben ateist değildim ki. Sessizce dinlerdim ispatlamasını...

Düşünün bir hocamız fakülteye su getiren kamyonun şoförünü yakalamış "Türk müsün? Müslüman mısın?" diye sorguya çekiyordu. Adamcağız hem Türküm hem Müslüman deyince de azarlıyordu. "Birini seçeceksin. İkisi birden olmaz" diye.

1982 Anayası mimarlarından yaşlı bir prof vardı. Dersten başörtülü bir kızı çıkarmıştı. Beş yıl boyunca rastladığım tek uygulama o oldu. Rahat bir dönemdik galiba.

Ağzından en çok maşallah, inşallah kelimesi çıkan hocamız ateistti. Alışkanlıktan kullanıyormuş. Muhafazakar hocalardan hiç duymadık o kelimeleri emin olun.

Sonunda bitti, gitti işte üniversite. Geçen zaman içinde diplomamı ibraz etmem gereken hiçbir iş yapmadım. Sadece askerlikte kısa dönem olmama yardım etti diplomam. O da az şey değil farkındayım. Ancak diplomamı senelerdir görmedim. Evin içinde bir yerde ama kimbilir nerede. Halbuki çini desenli kenar süsleri de vardı.

Tam çerçevelikti anlayacağınız...

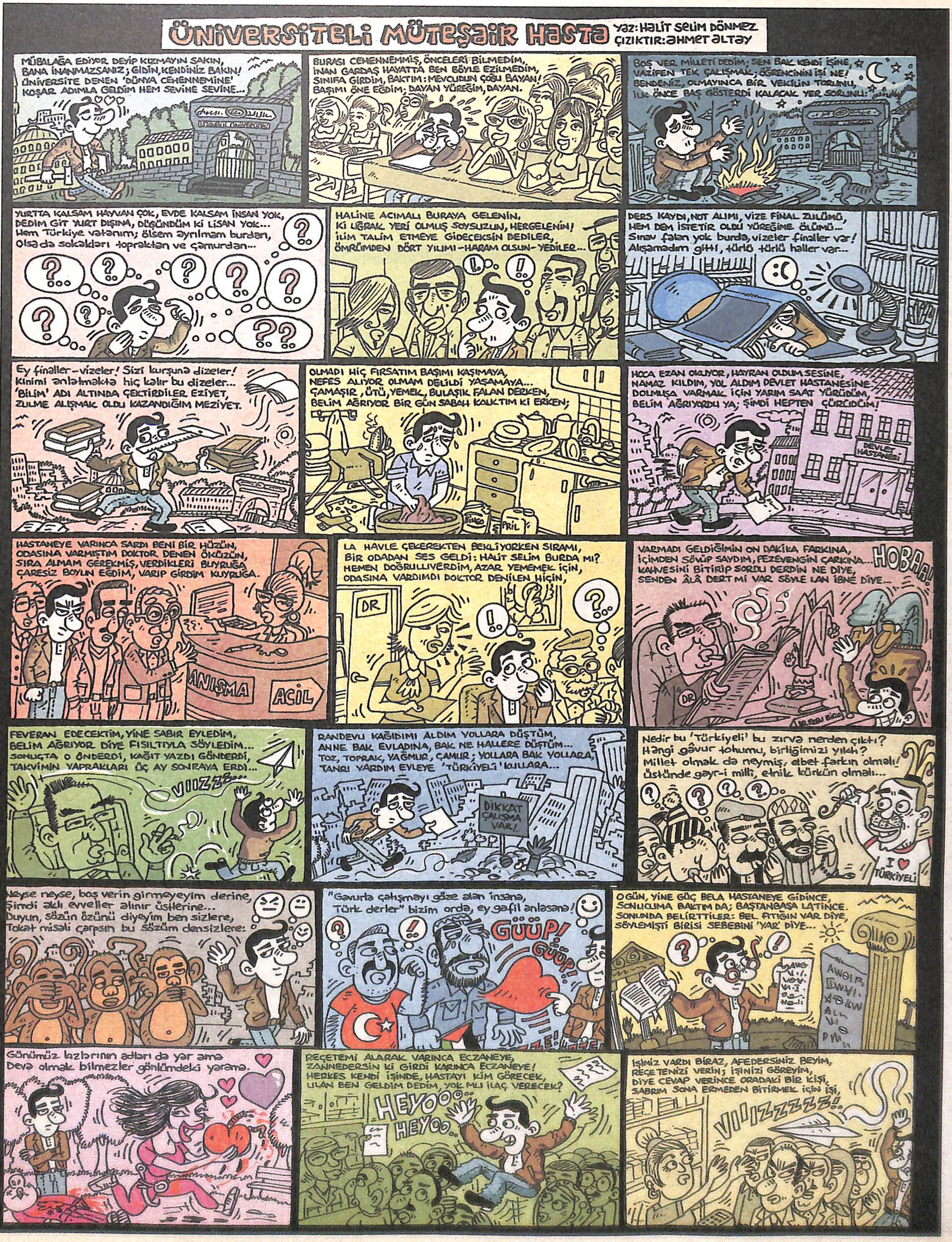
ÜNIVERSITELI MÜTEŞAIR HASTA
Yaz: Halit Selim Dönmez
Çızıktır: Ahmet Altay
MÜBALAĞA EDIYOR DEYIP KIZMAYIN SAKIN, BANA İNANMAZSANIZ; GIDIN, KENDİNİZ BAKIN! ÜNIVERSITE DENEN 'DÜNYA CEHENNEMINE' KOŞAR ADIMLA GELDIM HEM SEVINE SEVINE...
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
BURASI CEHENNEMMIŞ, ÖNCELERİ BILMEDIM, İNAN GARDAŞ HAYATTA BEN BÖYLE EZILMEDIM, SINIFA GIRDIM, BAKTIM: MEVCUDUN ÇOĞU BAYAN! BAŞIMI ÖNE EĞDIM; DAYAN YÜREĞIM, DAYAN.
BOŞ VER MILLETİ DEDIM; SEN BAK KENDİ IŞINE, VAZIFEN TEK ÇALIŞMAK, ÖĞRENCININ IŞI NE! BENDENİZ, OLMAYINCA BIR VEKILIN TORUNU, İLK ÖNCE BAŞ GÖSTERDİ KALACAK YER SORUNU:
YURTTA KALSAM HAYVAN ÇOK, EVDE KALSAM İNSAN YOK, DEDIM GIT YURT DIŞINA, DÜŞÜNDÜM Kİ LISAN YOK... Hem Türkiye vatanım; ölsem ayrılmam burdan, Olsa da sokakları topraktan ve çamurdan...
HALINE ACIMALI BURAYA GELENIN, Kİ UĞRAK YERİ OLMUŞ SOYSUZUN, HERGELENIN! İLIM TALIM ETMEYE GIDECEKSIN DEDILER, ÖMRÜMDEN DÖRT YILIMI -HARAM OLSUN- YEDILER...
DERS KAYDI, NOT ALIMI, VIZE FİNAL ZULÜMÜ, HEM DEM İSTETIR OLDU YÜREĞİME ÖLÜMÜ... Sınav falan yok burda, vizeler finaller var! Alışamadım gitti, türlü türlü haller var...
Ey finaller-vizeler! Sizi kurşuna dizeler! Kinimi anlatmakta hiç kalır bu dizeler... 'BİLİM' ADI ALTINDA ÇEKTIRDILER EZİYET, ZULME ALIŞMAK OLDU KAZANDIĞIM MEZİYET.
OLMADI HIÇ FIRSATIM BAŞIMI KAŞIMAYA, NEFES ALIYOR OLMAM DELILDI YAŞAMAYA... ÇAMAŞIR, ÜTÜ, YEMEK, BULAŞIK FALAN DERKEN, BELIM AĞRIYOR BIR GÜN SABAH KALKTIM Kİ ERKEN;
PRİL
HOCA EZAN OKUYOR, HAYRAN OLDUM SESINE, NAMAZ KILDIM, YOL ALDIM DEVLET HASTANESINE. DOLMUŞA VARMAK İÇIN YARIM SAAT YÜRÜDÜM, BELIM AĞRIYORDU YA; ŞIMDI HEPTEN ÇÜRÜDÜM!
DEVLET HASTANESİ
HASTANEYE VARINCA SARDI BENI BIR HÜZÜN, ODASINA VARMIŞTIM DOKTOR DENEN ÖKÜZÜN, SIRA ALMAM GEREKMIŞ, VERDIKLERI BUYRUĞA ÇARESIZ BOYUN EĞDIM, VARIP GIRDIM KUYRUĞA.
ANIŞMA
ACİL
LA HAVLE ÇEKEREKTEN BEKLİYORKEN SIRAMI, BIR ODADAN SES GELDİ: HALİT SELIM BURDA MI? HEMEN DOĞRULUVERDIM, AZAR YEMEMEK İÇIN, ODASINA VARDIMDI DOKTOR DENILEN HIÇIN,
DR
VARMADI GELDIĞIMIN ON DAKİKA FARKINA, İÇIMDEN SÖVÜP SAYDIM, PEZEVENGIN ÇARKINA... KAHVESINI BITIRIP SORDU DERDIN NE DIYE, SENDEN ÂLÂ DERT Mİ VAR SÖYLE LAN İBNE DİYE...
HOBAA!
DR
FEVERAN EDECEKTIM, YİNE SABIR EYLEDIM, BELIM AĞRIYOR DİYE FISILTIYLA SÖYLEDIM... SONUÇTA O ÖNDERDİ, KAĞIT YAZDI GÖNDERDİ, TAKVİMIN YAPRAKLARI ÜÇ AY SONRAYA ERDİ...
VIIZZZ...
RANDEVU KAĞIDIMI ALDIM YOLLARA DÜŞTÜM, ANNE BAK EVLADINA, BAK NE HALLERE DÜŞTÜM... TOZ, TOPRAK, YAĞMUR, ÇAMUR; YOLLARA BAK YOLLARA, TANRI YARDIM EYLEYE 'TÜRKİYELİ' KULLARA...
DİKKAT ÇALIŞMA VAR!
Nedir bu 'Türkiyeli' bu zırva nerden çıktı? Hangi gâvur tohumu, birliğimizi yıktı? Millet olmak da neymiş, elbet farkın olmalı! Üstünde gayr-i milli, etnik kürkün olmalı...
I ♥ TÜRKİYELİ
Neyse neyse, boş verin girmeyeyim derine, Şimdi aklı evveller alınır üstlerine... Duyun, sözün özünü diyeyim ben sizlere, Tokat misali çarpsın bu sözüm densizlere:
"Gavurla çatışmayı göze alan insana, Türk derler" bizim orda, ey gafil anlasana!
GÜÜP! GÜÜP!
O GÜN, YİNE GÜÇ BELA HASTANEYE GIDINCE, SONUCUMA BAKTIM DA; BAŞTANBAŞA LATINCE. SONUNDA BELİRTTİLER: BEL FITIĞIN VAR DİYE, SÖYLEMIŞTİ BIRISI SEBEBINI 'YAR' DİYE...
Günümüz lazlarının adları da yar ama Deva olmak bilmezler gönlümdeki yarama.
REÇETEMİ ALARAK VARINCA ECZANEYE, ZANNEDERSIN Kİ GIRDİ KARINCA ECZANEYE! HERKES KENDİ İŞINDE, HASTAYI KIM GÖRECEK, ULAN BEN GELDIM DEDIM, YOK MU İLAÇ VERECEK?
HEYOOO..
HEYOO..
İşimiz vardı biraz, afedersiniz beyim, reçetenizi verin; işinizi göreyim, diye cevap verince oradaki bir kişi, sabrım sona ermeden bitirmek için işi,
VIIZZZZZZ!..

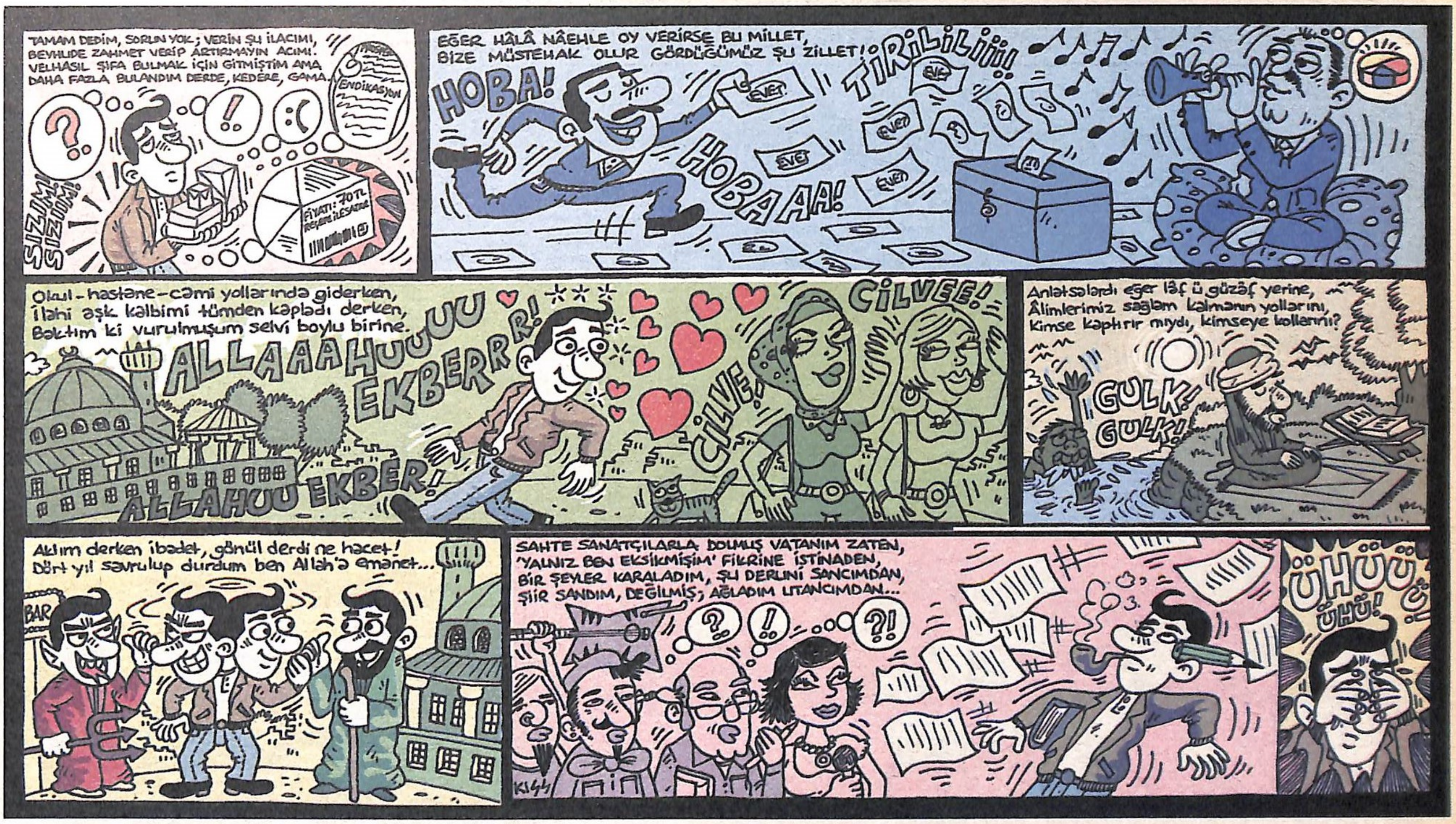

YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN BÖLÜMLERE GÖRE

KIZ TAVLAMA TEKNİKLERİ

YAZAN; SÜMEYYE K.
ÇİZEN; FURKAN PAYAS

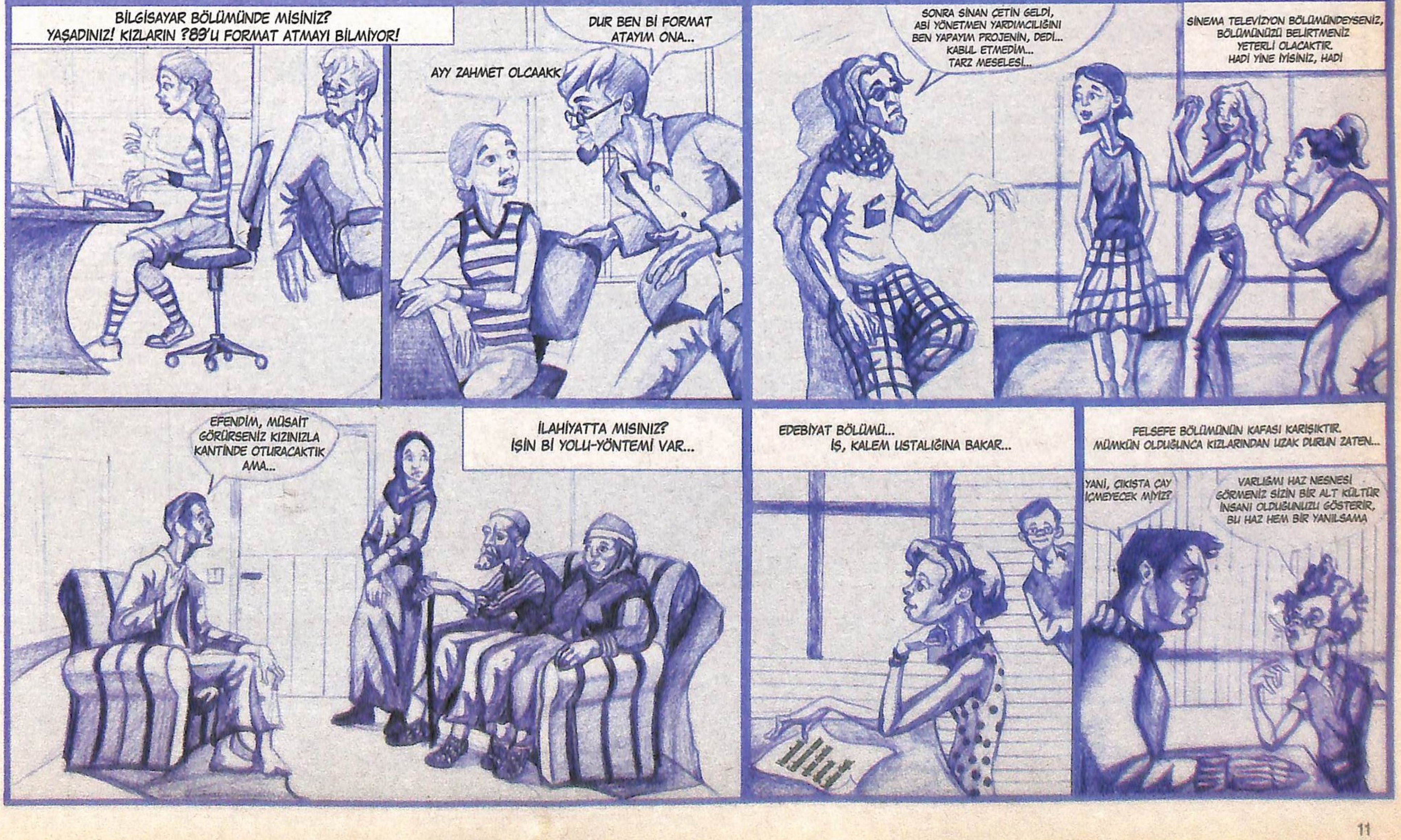

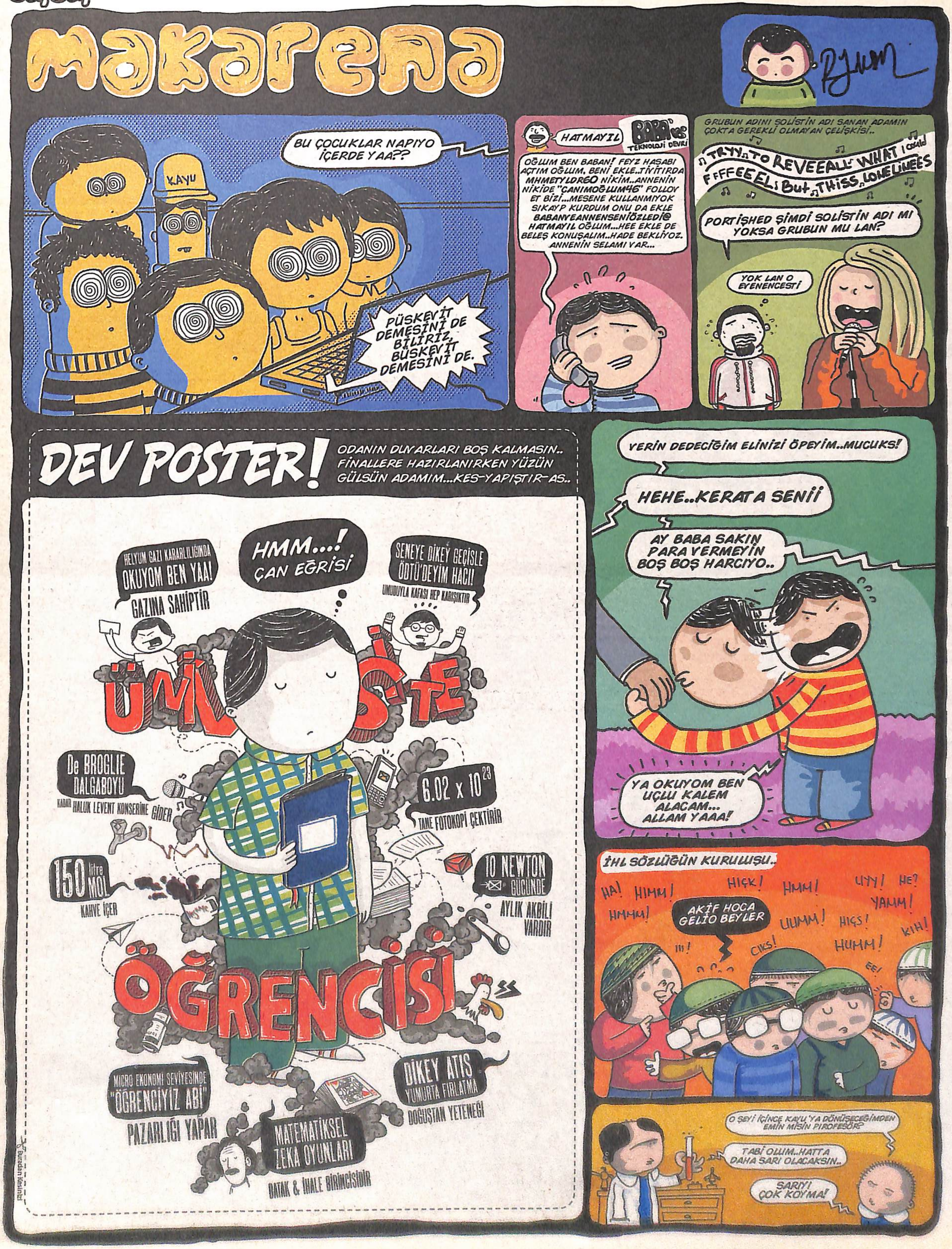
Makarena
BU ÇOCUKLAR NAPIYO İÇERDE YAA??
KAYU
PÜSKEVİT DEMESİNİ DE BİLİRİZ, BÜSKEVİT DEMESİNİ DE.
HATMAYIL
BABA VS TEKNOLOJİ DEVRİ
OĞLUM BEN BABAN! FEYZ HAŞABI AÇTIM OĞLUM, BENİ EKLE..TİVİTIRDA MHMETYLDR60 NİKİM..ANNENİN NİKİDE "CANIMOĞLUM46" FOLLOV ET BİZİ...MESENE KULLANMIYOK SIKAYP KURDUM ONU DA EKLE BABANVEANNENSENİÖZLEDİ@ HATMAYIL OĞLUM...HEE EKLE DE BELEŞ KONUŞALIM..HADE BEKLİYOZ. ANNENİN SELAMI VAR...
GRUBUN ADINI SOLİSTİN ADI SANAN ADAMIN ÇOKTA GEREKLİ OLMAYAN ÇELİŞKİSİ..
TRYY TO REVEEALL WHAT I could FFFEEEL But THISS LONELINEES
PORTİŞHED ŞİMDİ SOLİSTİN ADI MI YOKSA GRUBUN MU LAN?
YOK LAN O EVENENCESTİ
DEV POSTER!
ODANIN DUVARLARI BOŞ KALMASIN.. FİNALLERE HAZIRLANIRKEN YÜZÜN GÜLSÜN ADAMIM...KES-YAPIŞTIR-AS..
HMM...! ÇAN EĞRİSİ
HELYUM GAZI KARARLILIĞINDA OKUYOM BEN YAA!
GAZINA SAHİPTİR
SENEYE DİKEY GEÇİSLE ÖDTÜ'DEYİM HACI!
UMUDUYLA KAFASI HEP KARIŞIKTIR
ÜNİVERSİTE
De BROGLIE DALGABOYU
KADAR HALUK LEVENT KONSERİNE GİDER
6.02 x 10²³
TANE FOTOKOPİ ÇEKTİRİR
150 litre MOL
KAHVE İÇER
10 NEWTON GÜCÜNDE
AYLIK AKBİLİ VARDIR
ÖĞRENCİSİ
MICRO EKONOMİ SEVİYESİNDE "ÖĞRENCİYİZ ABİ"
PAZARLIĞI YAPAR
MATEMATİKSEL ZEKA OYUNLARI
BATAK & İHALE BİRİNCİSİDİR
DİKEY ATIŞ YUMURTA FIRLATMA
DOĞUŞTAN YETENEĞİ
YERİN DEDECİĞİM ELİNİZİ ÖPEYİM..MUCUKS!
HEHE..KERATA SENİ!
AY BABA SAKIN PARA VERMEYİN BOŞ BOŞ HARCIYO..
YA OKUYOM BEN UÇLU KALEM ALACAM... ALLAM YAAA!
İHL SÖZLÜĞÜN KURULUŞU..
HA! HIMM! HMMM!
AKİF HOCA GELİO BEYLER
HIÇK! HMM! UYY! HE? YAMM! UUMM! HIÇS! KIH! HUMM! CIKS! EE!
O ŞEYİ İÇİNCE KAYU'YA DÖNÜŞECEĞİMDEN EMİN MİSİN PIROFESÖR?
TABİ OLUM..HATTA DAHA SARI OLACAKSIN..
SARIYI ÇOK KOYMA!

ARADIĞINIZ MEDYA

Medyanın Da Kaseti Çıktı; Ortalık Karışacak

Bünyamin Yılmaz

Eskiden 'kasedi çıkmak' tabiri bir albüm çıkaramayan gariblerin prodüktörden söz alıp artık kasetlerini raflarda görebileceğine, memleket sathında elden ele dolaşan kasetlerle üne, şöhrete ve bir miktar da paraya kavuşma işaretiydi. 'Kasetim çıktı aldınız mı' diye hayranlarına soru soran şarkıcı tipi artık tarihe karıştı. Albüm çıkıyor, önce klipleri –eğer kabul edilmişse– müzik kanallarında dönüyor, hatıra binaen bazı prime time kuşağında şarkıcıya yer veriliyor, görünür mekanlarda bir kabahat işlemiş ve suç hizmetçiye yüklenmişse 'a ne şeker kabahat' programlarında önce sıvazlanıyor, ardından sevgili edinememişse kurgu yapılıyor ve 'dan dan dan' ekrana gelmeye başlıyor.

Sanatçımız gece alemlerinden geri gelmiyorsa ona göre kurgu, gece ortaya çıkmıyorsa ona göre kurgu yapılır. Ne frikik ne de ahlak dışı bir haber çıkmıyorsa eğer, medyamızın değerli kalemleri asılıverir aspragasa. Ya ben neymişim cümlesi ağızdan çıkana kadar da devam eder bu fırtına. Eğer sabırlı bir kumaş varsa karşılarında 17 yaşında eline mikrofon yanına kamera verdikleri tıfıl gençlerle 'özel hayat' tantanası sokak ortasında başlar, olayın şehveti en az bir hafta boyunca o kanalı reytingle mest eder.

Şimdi kaset işleri değişti. Nerde o eski kasetler diyenin ağzına biber sürülür oldu. 'İyi saatte olsunlar'ın dizayn programının yeni sürümü önüne kim gelirse onu tarihin sararmış sayfalarına götürüyor. Kaseti çıktığı halde memnun olmayan ilk kişi her halde Deniz Baykal'dır. Çünkü onun haberi bile yoktur böyle bir kaset yapıldığından. Ondan beklenen istifadır ve o istifa da Kılıçtaroğlu'nun 'yok gelmem, he geldim' fırdöndülüğüyle gelir.

Baykal biraz Kılıçtaroğlu'nu çalıştıranlarla çalışsaydı bugün üste çıkmış, herkesi kangren etmişti. Bugün başörtüsü serbestliği, yarın hayır öyle demedim, bugün güneydoğuda özerklik yarın hayır yanlış anlaşıldım, Kılıçtaroğlu'nun son 'yanar döner a acaipsin' çalışmasıdır ve kasedi çıksa milletin başı döndüğü için içinde ne olduğunu bile kimse anlayamaz. Çünkü ikinci bir kasetle yalanlamaya gider Kılıçtaroğlu ve hayat 'bayram olsa' kıvamında devam eder, bürokrasiden gelmiş düz memur hakları iyi bilir Kılıçdaroğlu.

Asıl kaset patlaması MHP'de yaşandı. Oysa gül gibi geçinilip gidilen MHP-BDP-CHP ve Dağdakiler koalisyonu Ergenekon başkanlığında koalisyon oluşturup, memleketi AK Parti tehlikesinden kurtarmak üzereydiler (!) Ne olduysa MHP'nin çabaları yetmedi galiba. Patır patır dökülmeye başladı kasetler. Anlaşılan siyaseti dizayn hareketleri artık 'kasetim çıkmış, bakmayın'larla devam edecek. Olan da artık hüzünlü bir sessizliğe bürünmüş Unkapanı çarşısına oldu.

Hal böyle de medyada durum nasıl? Kimlerin kasedi var, kimler hangi özellikleriyle öne çıkıyor? Bir gazeteci titizliğiyle sizin için izledim ve değerlendirmelerimi yazıyorum. Kasetleri nasıl izleriz diye sormayın, bana özel geldi izledikten sonra da kasetler kendini imha etti!

İşte bana gelen kasetlerden çarpıcı bölümler:

Ertuğrul Özkök: Karanlık bir yer. Şato gibi görünüyor. İki kişi önlerindeki şarabı deniyor. Özkök yüzünü göremediğimiz şahsa 'bu o kadar da kaliteli değil' diyor. Karşıdakinin gülümsemesi yüzünün her tarafına yayılıyor. 'Şarap tadıcılığın da gazeteciliğin gibi Ertuğrul! Bu özel bir mahzende bin yıl saklanan 'laiklik' şarabı. Tüm topluma içirip ardından 'onuncu yıl marşı söyleyeceğiz' Bak tüm dertlerinden kurtulmuyor musun?' Ertuğrul Özkök, 'şaka yapmıştım' Sizin için yeni bir marş besteliyorum. Adı 'Ergenekon Marşı' olacak.

Bu arada ikinci kaset çıkmıştı bile. Şeytan Ahmet Hakan kılığında Özkök'le karşı karşıya. 'Ertuğrul ruhunu bana sattın ama sürekli benden rol çalıyorsun ne iş?' 'Öldüğümde bedenimi kilisenin bahçesine gömdür, imam hazırda beklesin. Beynimi ise yaktırıp kül et. Yanlış ellere geçmesin!

Şeytan: ?????

Fatih Altaylı: Cenevizlilerden kalma bir kalenin iç kısmı. Karşısına aldığı tarihçiyi sıkıştırıyor. "Bak şu İslamcıları konuşturmayacak özel bilgi istiyorum. Herkesin ne mal olduğunu ortaya dökmek, ardından rahatlamak istiyorum. Şu namaz kılan, hayırlı amellerden kopmayan insanların hepsinin de aslında ne kötü insanlar olduğunu ispat etmek istiyorum. Ne olur gizli tarihi belgelerinden ver de bitireyim şu işi; 'Ne zaman adam oluruz' sorusunun cevabını 'herkesin kötülüğü kanıtlanınca' diye cevaplayayım köşemde. Karşısındaki tarihçi Murat Bardakçı'nın da hocası olan muhterem bir zata benziyor. Evladım önce bir abdest al. İki rekat namaz kıl. Şu fitne fücur işlerini bırak. Tövbeye gel tövbeyeeee.

İsmail Küçükkaya: Kırmızı atkılı adam onu Silivri'ye çağırmış. "Aferin iyi gidiyorsun. Serdar'ı da dağa benimkilerin yanına göndermişsin. 'Neymiş şu Ergenekon-PKK ilişkisi' canım. Öyle sırlar ifşa edilir mi? Bizim tombul Amerika'ya gitti. Senden çok bizardı. Artık toparla bütün ekibi. Göndereceğiz oğlum bütün bunları. Kara propaganda yapmaya başla. Karayılan'dan bomba sözleri at ortaya. Patlamazsa Etiler'den özel seri başlarız!

İsmail not tutuyordu dut bülbül hikayesi.

Zafer Mutlu: Karşısındaki adamı seçemememiz çok normal. "Ulan Zafer yine yırttın. Bak tüm süreçlerden sen kârlı çıkıyorsun. Patronun ne halde sen ne haldesin. Zaferden zafere koşuyorsun. İyi imtihan verdin. Şimdi en önemli dönem. Çıkar savaş baltalarını. İktidar miktidar tanıma. Biziz oğlum iktidarda. Yok milletten oy almaymış yok kefenimizle siyaset yapıyormuş, sen 28 Şubat'ın medya mimarlarındansın. Hadi göreyim seni, uçur bizi Silivrideeeeen.

Cüneyt Özdemir: Kendi kendine yakalanmış kasette. 'Kime yaranacağımı bilemiyorum arkadaş. Bir tarafta gerçekler var, bir tarafta da insanı silecek güçler. Varlıkların en iyi ben biliyorum, az uğraşmadım, az uğraşmadılar benimle. Dipnot'u da bir numara yaptık sanal alemde. Bildiklerimi yavaş yavaş yazayım desem başıma bir iş gelir mi? En iyisi biraz daha yoklayayım, ne olur ne olmaz!

Ahmet Hakan: "Ne işler ettim, neler ettim, ama kimseye yaranamıyorum be Atam." Taksim'de Atatürk büstünün karşısında gözü yaşlı bir Ahmet Hakan. Süreç devam ediyor: "Şimdi sen de bana inanmayacaksın. Ama böyle bir ülkede ne yapayım yani. Önyargılar, yüceltmeler, küçültmeler. Ben de biliyorum bu memleketin derinlerinde neler oynandığını. En zor zamanda televizyonculuk yaptım. Şimdi ne diyeyim. Ahmet Tezcan 'ona gelen kaseti sümenaltı etti, Refahyol onun yüzünden yıkılmış olabilir diyor' Ne diyeyim ben şimdi. Sanki Ahmet olsa yayınlayabilecekti. Ya benim de kasetimi çıkarsalardı?"

Ruhat Mengi: İslamcı bir yazara yazılmaması kaydıyla söyledikleri yansımış kasede. "Ne yapayım güzelim. Eğer beni biraz olsun önemseselerdi bugünkü iktidarın bir numaralı savunucusu olur, laikliği nasıl koruduklarını anlatırdım. Ama sizinkiler bizi hepten yok saydı. Çıldırıyoooorum!

Emin Çölaşan: Konsey toplanmış üzerine yemin ettikleri silah boş çıkmış! "Daha nasıl mücadele edecektim. Siz bile benimle dalga geçiyorsunuz. Menemen üzerine yazdığım yazılar her yıl aynıymış diye. Ne yapayım gençliğimde az yemedim melemeni. Aklıma her geldikçe aynı yazıya sarılıyorum. Sizden gelen haberlerin toplumda bir karşılığı yoktu diye minik kuşu oturup yememe de kızıyorsunuz. Sözcü gibi 'alakaya maydonoz' gazeteye düşürdünüz beni, daha size ne diyeyim. Bak Oktay (Ekşi) yırttı. CHP'nin taze prensi oldu. Gençleşti, yakında Pilates'e falan gider. Bense karşınıza geçmiş..."

Abdurrahman Dilipak: Gizli bir meydan mitingi. O kadar insan nasıl bir araya toplanmış hayret. Dilipak'ın dört bir yanı dolu. Her birini görüyor ama nasıl? Galiba arkada da gözü var! Söylev başlıyor.

"Arkadaşlar senin oyların, öbürü ve berikinin oylarıyla yükseliyor. Niye ittifak yapmıyorsunuz. Siyasette 2 artı 2 beş edercilerin oyunlarına karşı uyanık olalım."

Ahmet Taşgetiren: Galiba namaz sonrası duada yakaladık onu. "Allah'ım İslâm ümmetine yardım et..."

Mustafa Karaalioğlu: "Sayın Başbakanım elden geldiğince habercilik yapıyoruz. Sesim güzel, fasıllarda da iyi söylüyorum. O yüzden beni kıskanıyorlar. Siz bakmayın onlara; 'meyve veren ağaç taşlanır'

Mehmet Şevket Eygi: Gençleri almış karşısına. Duvarda hat yazıları. "Estetik seviyeniz yerlerde sürünüyor. Bak hoca gitti nezaket siyaseti bitti, ben de gidersem size medeniyet yazıları yazacak kimse kalmayacak. Evladım bardağı ağzına kadar doldurma, dudak payı da bırak!"

İbrahim Karagül: Kendisine gelen telefonu dinliyor. "Bak yanlış konulara giriyorsun. Dünyayı biz yönetiyoruz evlat. Öyle her duyduğunu, her gördüğünü analiz olarak yazma. Amerika bizden sorulur da Türkiye bunun dışında mı? 'Meydanları da yanlış yorumladın. İsrail'in büyüklüğünü anlayacaksın!" Karagül'den cevap: "Hadi len!"

Ekrem Dumanlı: "Efendim Mavi Marmara Suriye'ye yazısı yanlış anlaşıldı. Elbette ki Filistinli kardeşlerimiz için de dua ediyoruz. Abdülhamit'e söylerim bir daha espri konumuna düşmesin." Telefon kesilmeden önce Dumanlı'nın sivil siyaseti önleme girişiminde olanlara eleştirileri gelir kulağımıza...

Mehmet Ali Birand: Yazısını yazarken kendi kendine konuşuyor: "İtiraf ettim kurtuldum, hâlâ tek kişiyim. Ne korkak çıktılar. Kullanıldık ulen kullanıldık, neyinden korkayım. Söyleyeyim işte var mı bi diyeceğin!"

Ahmet Altan: Galiba onu da telefonda yakaladık: "Korkmuyorum sizden. Bütün pislikler temizlenecek. Devlet devletliğini bilecek. Öyle oyun, kurgu dönemleri filan sürmez, biteceeeek.

Mehmet Baransu: "Elimde ne bilgiler var. Yayınlasam yer yerinden oynayacak. Bana verilecek ceza da sanırım bin yıl filan sürecek. Ne yapsam acaba?" Karşısındaki: "Kitap yap!"

Elif Çakır: "Güneydoğu'yu Başbakanla gezdim. Onun üzüntüsünü gördüm. Elini kaldıramayan çocuğun korkusu içine işlemiş. Bu oyun ne kirli oyun." Kariye'de bir dost sohbetinde yazarı da yakalamış kamera halkada.

Engin Ardıç: "Ulan topunuz gelse yıkılmaz sivil siyaset. Ne yaparsanız yapın. Bahçeli, Kılıçtaroğlu ve derin klikler, toplanın lan bir araya. Siz ancak arabayı yokuş aşağı sürersiniz. Çekmez olum bu yokuşta sizin araba. Modeli de eskimiş zaten. Gidin biraz kumda oynayın, sonra bize anlatırsınız iktidara geldiğinizde neler yapacağınızı. Hadi kış kış..."

Ahmet Kekeç ve Salih Tuna bir televizyon stüdyosunda reklam arasında: "Salih biter mi bu millet düşmanları", Salih: "Ahmetçiğim sert saldırıyorsun. Biraz daha benim gibi ironik takılsana. Çok ciddiye alıyorsun bunları. Bitti bunlar bitti. Turşularını Şinasi kuracak!" Kekeç: "Bak eğer sivil siyasetin yolu bir daha tıkanırsa edebiyata döneceğim, hikâyelerimi yazacağım ona göre!" Tuna: "Ben de senin tiyatronu yazarım!"

Bünyamin Yılmaz: "Bunca kasetten sonra ben ne yapayım şimdi. En iyisi ortadan kaybolayım. Hasan Aycın'ın "Sayha" albümünde yol alayım. A, elimin altında bir de Evliya Çelebi seyahatnamesi var. Seyahat ya Evliya...

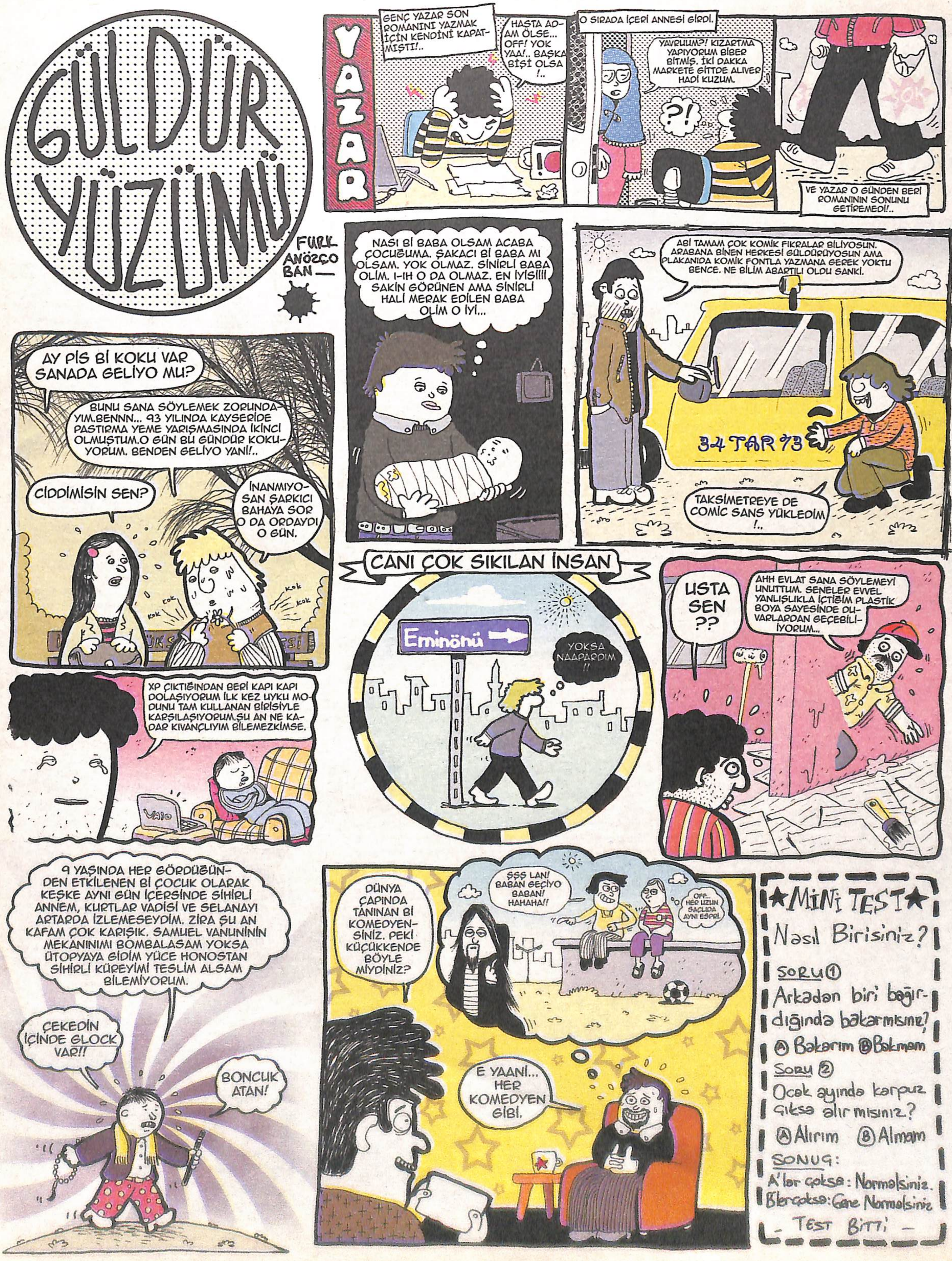
GÜLDÜR YÜZÜMÜ
FURKAN ÖZÇOBAN
YAZAR
GENÇ YAZAR SON ROMANINI YAZMAK İÇİN KENDİNİ KAPATMIŞTI!..
HASTA ADAM ÖLSE... OFF! YOK YAA!.. BAŞKA BİŞİ OLSA !..
O SIRADA İÇERİ ANNESİ GİRDİ.
YAVRUUM?! KIZARTMA YAPIYORUM BİBER BİTMİŞ. İKİ DAKKA MARKETE GİTTDE ALIVER HADİ KUZUM.
?!
VE YAZAR O GÜNDEN BERİ ROMANININ SONUNU GETİREMEDİ!..
NASI Bİ BABA OLSAM ACABA ÇOCUĞUMA. ŞAKACI Bİ BABA MI OLSAM. YOK OLMAZ. SİNİRLİ BABA OLİM. I-IH O DA OLMAZ. EN İYİSİİİİ SAKİN GÖRÜNEN AMA SİNİRLİ HALİ MERAK EDİLEN BABA OLİM O İYİ...
ABİ TAMAM ÇOK KOMİK FIKRALAR BİLİYOSUN. ARABANA BİNEN HERKESİ GÜLDÜRÜYOSUN AMA PLAKANIDA KOMİK FONTLA YAZMANA GEREK YOKTU BENCE. NE BİLİM ABARTILI OLDU SANKİ.
34 TAR 73
TAKSİMETREYE DE COMIC SANS YÜKLEDİM !..
AY PİS Bİ KOKU VAR SANADA GELİYO MU?
BUNU SANA SÖYLEMEK ZORUNDAYIM.BENNN... 93 YILINDA KAYSERİDE PASTIRMA YEME YARIŞMASINDA İKİNCİ OLMUŞTUM.O GÜN BU GÜNDÜR KOKUYORUM. BENDEN GELİYO YANİ!..
CİDDİMİSİN SEN?
İNANMIYOSAN ŞARKICI BAHAYA SOR O DA ORDAYDI O GÜN.
KOK
KOK
KOK
KOK
CANI ÇOK SIKILAN İNSAN
Eminönü
YOKSA NAAPARDIM !!
USTA SEN ??
AHH EVLAT SANA SÖYLEMEYİ UNUTTUM. SENELER EVVEL YANLIŞLIKLA İÇTİĞİM PLASTİK BOYA SAYESİNDE OLVARLARDAN GEÇEBİLİYORUM...
XP ÇIKTIĞINDAN BERİ KAPI KAPI DOLAŞIYORUM İLK KEZ UYKU MODUNU TAM KULLANAN BİRİSİYLE KARŞILAŞIYORUM.ŞU AN NE KADAR KIVANÇLIYIM BİLEMEZKİMSE.
VAIO
9 YAŞINDA HER GÖRDÜĞÜNDEN ETKİLENEN Bİ ÇOCUK OLARAK KEŞKE AYNI GÜN İÇERSİNDE SİHİRLİ ANNEM, KURTLAR VADİSİ VE SELANAYI ARTARDA İZLEMESEYDİM. ZİRA ŞU AN KAFAM ÇOK KARIŞIK. SAMUEL VANUNİNİN MEKANINIMI BOMBALASAM YOKSA ÜTOPYAYA GİDİM YÜCE HONOSTAN SİHİRLİ KÜREYİMİ TESLİM ALSAM BİLEMİYORUM.
ÇEKEDİN İÇİNDE GLOCK VAR!!
BONCUK ATAN!
DÜNYA ÇAPINDA TANINAN Bİ KOMEDYENSİNİZ. PEKİ KÜÇÜKKENDE BÖYLE MİYDİNİZ?
ŞŞŞ LAN! BABAN GEÇİYO BABAN! HAHAHA!!
OFF... HER UZUN SAÇLIDA AYNI ESPRİ.
E YAANİ... HER KOMEDYEN GİBİ.
★MİNİ TEST★
Nasıl Birisiniz?
SORU ①
Arkadan biri bağırdığında bakarmısınız?
Ⓐ Bakarım Ⓑ Bakmam
SORU ②
Ocak ayında karpuz çıksa alır mısınız?
Ⓐ Alırım Ⓑ Almam
SONUÇ:
A'lar çoksa: Normalsiniz.
B'ler çoksa: Gene Normalsiniz
- TEST BİTTİ -

kılavuz

faruk günindi

yusuf kot

Askerden dönen ama hayata dönemeyen Yusuf Kot'un 'hayat'tan bir köşesini sizlere sunuyoruz. Faruk Günindi ise her zaman olduğu gibi bu köşede de bir süs eşyası!

Kantinde

Bahadır Cüneyt Yalçın

— John Maynard Keynes ile Adam Smith'in doğum günleri aynıymış biliyor musunuz? İkisinin de 5 haziran, dedi Tarihçi.
— Doğum yılları da mı aynı? diye atıldı Saf Kız.
— Yok canım. Aralarında 160 yıl fark var, dedi Yardımcı Doçent.
— Dünya ekonomik sisteminin iki kurucusunun doğum günü aynı, bakar mısın Allah'ın işine? bunu söyleyen ise Hafız'dı.
— Ağzımıza s.çmaya yemin ediyorlardı mumları üflerken, dedi Heyecanlı Çocuk. Sinir oluyorum onlara.
— İsmet Özel de senin gibi düşünüyor, hatta şiir yazmış "J. M. Keynes'ten nefretimin 20 sebebi" diye, dedi Yardımcı Doçent.
— Bence bir şair hiç kimseden nefret etmemeli, diye mıkırdadı Saf Kız.
— İsmet özelse ahmet de kamusal, dedi Soytarı.
— Bence en çok şairler etmeli. Başka türlü şiir yazılamaz, dedi Heyecanlı Çocuk.
— Evet mesela Can Yücel de öyleydi. en çok şu iki şeyden nefret ede…
— Duygu ve Asena, diye araya girdi Soytarı.
— Hayır be! diye masaya vurarak sözünün kesilmesine tepki gösterdi Tarihçi.
— Duygu Asena iki kişi miymiş? diye sordu Saf Kız.
— Aynı kişiydi, o şaka yapıyor, dedi Yardımcı Doçent.
— İsmet Özel dışında hepsi öldü, dedi Tarihçi.
— Allah rahmet eylesin, dedi Hafız.
— Aa, Duygu Asena öldü mü? diye şaşkın şaşkın baktı Saf Kız.
— Kozmosa karıştı çoktan, dedi Heyecanlı Çocuk.
— Ne kozmosu be! Ahiret diyemiyor da! diye karşı çıktı Hafız.
— Ben kozmosa inanıyorum sana ne! dedi Heyecanlı Çocuk.
— Can Yücel de kozmosa inanıyordu, dedi Yardımcı Doçent.
— Can Yücel kim? dedi Saf Kız.
— Şairdi, dedi Tarihçi.
— Şairdiler, dedi Soytarı. Bunlar ikiz kardeşti. Can ve Yücel.
— Eğleniyorsunuz gene benimle, dedi Saf Kız.
— Allah seni bildiği gibi yapsın Soytarı, dedi Hafız.
— Amin, dedi Heyecanlı Çocuk.
— Ne oldu, kozmosu sattın hemen? şeklinde kaşını kaldırdı Yardımcı Doçent.
— Yok canım, ben öylesine dedim lafın gelişi, diye kendini savundu Heyecanlı Çocuk.
— Kozmos ne? dedi Saf Kız.
— Kimse bilmiyor, dedi Hafız.
— Bekle bilmiyor! Kozmos; evren demektir, diye yanıtladı Heyecanlı Çocuk.
— O kadar basit değil, diye söylendi Yardımcı Doçent.
— Kenan Evren basit ama, dedi Soytarı. Bir postal bir tual.
— Keser misin sesini! diye bağırdı Tarihçi.
— Yoo, herkesin söz söyleme hakkı var, dedi Heyecanlı Çocuk, onu sevmesem de bu hakkına saygı duyarım.
— Bence de, dedi Saf Kız.
— George Orwell'in "Hayvan Çiftliği" geldi aklıma, dedi Yardımcı Doçent.
— Hayvan Çiftliği çok şahanedir, dedi Tarihçi.
— Hani şu Allahsız domuzlar de mi? diye girdi araya Hafız.
— Bu indirgemeciliğine ödül verilmeli dedi Heyecanlı Çocuk.
— Yalan mı? dedi Hafız.
— O kadar basit değil, dedi Yardımcı Doçent.
— Evet, Hayvan Çiftliği dikkatlice okunmalı… O bir mizah romanı değil, dedi Tarihçi.
— O zaman hayvanat bahçesine gidelim hadi, dedi Saf Kız birdenbire. Canımı çektirdiniz bak. •

Mizah toplumsal bir refleksdir

Prof. Dr. Hüsrev Hatemi

Mizah, bireyleri ve toplumları rahatlatan, aşırı gerilim durumlarında enerji fazlasını boşaltan , koruma amaçlı bir reflekstir.Tarihe bakarsak, mizah yönünden bir sınıflama ile,birkaç toplum tipi ile karşılaşılır.Bunlar: Yöneticileri de halkı da mizahtan anlamaz toplumlar,Yöneticileri mizahtan anlayan,fakat halkı mizahtan habersiz toplumlar. Halkı mizahtan anlayan fakat yöneticileri mizahtan anlamayan toplumlar şeklinde sıralanabilir. Bu özellikler toplumların değişmez, kalıcı özellikleri değildir. Selçuklulardan beri Türkiye'de, yukarda sınıfladığımız üç toplum tipinin üçü de dönem dönem değişmek üzere görülmüştür.

Mizahın gerilimleri azaltan rolüne verilebilecek en yeni örnek "Püskevit"hadisesidir.Dilimize Fransızcadan geçen "bisküi"kelimesi ,1950li yıllara kadar İstanbul halkı arasında "püsküüt"veya "pisküvit"şeklinde telaffuz edilirdi.Bazı yerlerde bisküvit,bazı yerlerde bisküi şeklinde de yazılırdı. Annem, Tophane'de doğmuş bir İstanbul çocuğu olduğundan "püsküüt"diyenlerdendi. İkinci Dünya Savaşı henüz bitmişti. Teneke kutularla çok sayıda da alınsa,paketlerle az sayıda da alınsa,erişkin yaşta olanlar pek tüketmezler ya bebeklere mama takviyesi olarak sunulur veya misafirlere çay yanında ikram edilirdi. O yıllarda Nişantaşı, Beyoğlu veya Taksim'de yaşamış olanlar, çoktan beri misafire bisküi ikram etmeyi ayıp sayarak kek veya pasta ikram ederlerdi. Ben, İstanbul'un Feriköy semtindeki hayatı anlatıyorum. Annem 1946 yılının bir yaz gününde, ben ve ikiz kardeşimi bakkala misafirler için "püsküüt"almağa göndermek istemişti. İkimiz de bu kelimenin kibarcasının "bisküi"olduğunu biliyorduk. Bu sebeple anneme "biz püsküüt diyemeyiz"dedik. Annem sinirlenerek "doğrusu neyse onu deyin"dedi. Cevabımız"o zaman da bakkal Hatta daha iyi belki bizi züppe sanır"dedik. Annem çok kızınca bakkala giderek can havliyle bisküi teneke kutusu aradık ve kutuyu göstererek "bundan yarım kilo"diyerek alabildik. Fakat bu olaydan üç yıl sonra ablam o yıllarda yeni satılmaya başlanan pasta kabartma tozuna "beking pavdır"dendiğinden, ne kadar uğraştıysa da bize kabartma tozu aldıramamıştı. Büyüklerimizin çoğu şimdi yaşamıyor. Fakat eniştem ve yeğenlerim, bu iki olayı duymuş olduklarından elli yılı aşan bir süreledir bu iki olay her iki ikiz Hatemi'ye takılmak için anlatılır.

Sn. Devlet Bahçeli'nin "püskevit"deyişinin bu kadar mesele yapılması, bu kadar terör, idam ve skandal görmüş Türkiye'nin hâlâ büyük bir aile olduğunu hâlâ, ailenin oğullarından birinin yanlış telaffuzuna, ailenin pipolu, kasketli, kot pantalonlu, eli tesbihli veya lüks araba sahibi bireylerinin gülebildiğini gösterdi.Hatta daha iyisi,bu olaydan sonra bazı seçim mitiglerinde, dinleyicilere "püskevit"dağıtılarak halk neşelendirildi. Bu bize bir ibret olsun ve toplumsal olaylarda mizahı bir ilaç gibi kullanmaya tekrar başlayalım. Çünkü, bu ilaç yeni icat edilmiş değildir. Anadolu topraklarında Timur'a karşı Nasrettin Hoca fıkraları, Karagöz oyunlarının esprileri, İncili Çavuş anekdotları,Bektaşi fıkraları,Refik Halit yazıları, Refi Cevat Ulunay yazıları, Aziz Nesin'in 1945-1960 arası yazıları hep gerilimleri azaltıcı ilaç gibi kullanılmıştır.

1970 sonrasında mizah bazı çevrelerde tamamen terk edilmiş, bazı çevrelerde de toplumsal ilaç gibi mizah ürünleri üretmek yerine, karşı görüşte olanları mahvetmeye yönelik olan "haşarat ilacı, yani insektisid gibi" mizah ürünleri tercih edilmiştir." Püskevit" telaffuzu, yanlışlık yapmak değil, Türkiye'ye manevi hizmet etmek sayılır. Çünkü "haşarat ilacı gibi mizah üretmek iki yönlüdür. Çevreyi kirletir. Gün olur, üreteni de zehirler.Antibiyotik tipi mizah Refik Halid veya Refi Cevat veya Rıfat Ilgaz tipi mizahtır.Vitamin tipi mizah ise Osman Bölükbaşı,Bektaşi fıkraları veya "püskevit"gibi mizahtır. Mizahı bomba haline getirenler, bir gün yapanın elinde de patlayabileceğini unutmamalıdır.1954 seçimlerinde CHP'li milletvekili olarak meclise ilk defa giren çocuk hekimi Kamil Kırıkoğlu, Menderes'e konuşması sırasında laf atınca Menderes ona dönerek "sen sus Nevzad" demişti. "Nevzad" Osmanlıcada "yeni doğan" demektir. Böylece Adnan Menderes onun hem çocuk hekimliğine hem mecliste yeniliğine telmih yapmış oluyordu. Sadık Aldoğan da İnönü döneminde "Eski hamam eski tas, sadece tellaklar değişti"sözüyle yine bu toprakların geleneksel mizahından örnekler vermişti. Ey vatan tellakları şu halde gelin de türkü ile kürdü ile eski vitamin veya antibiyotik tipi mizaha dönelim. Bomba tipi veya insektisid tipi mizahtan çektiğimiz yeter. Püskevit istiyoruz.

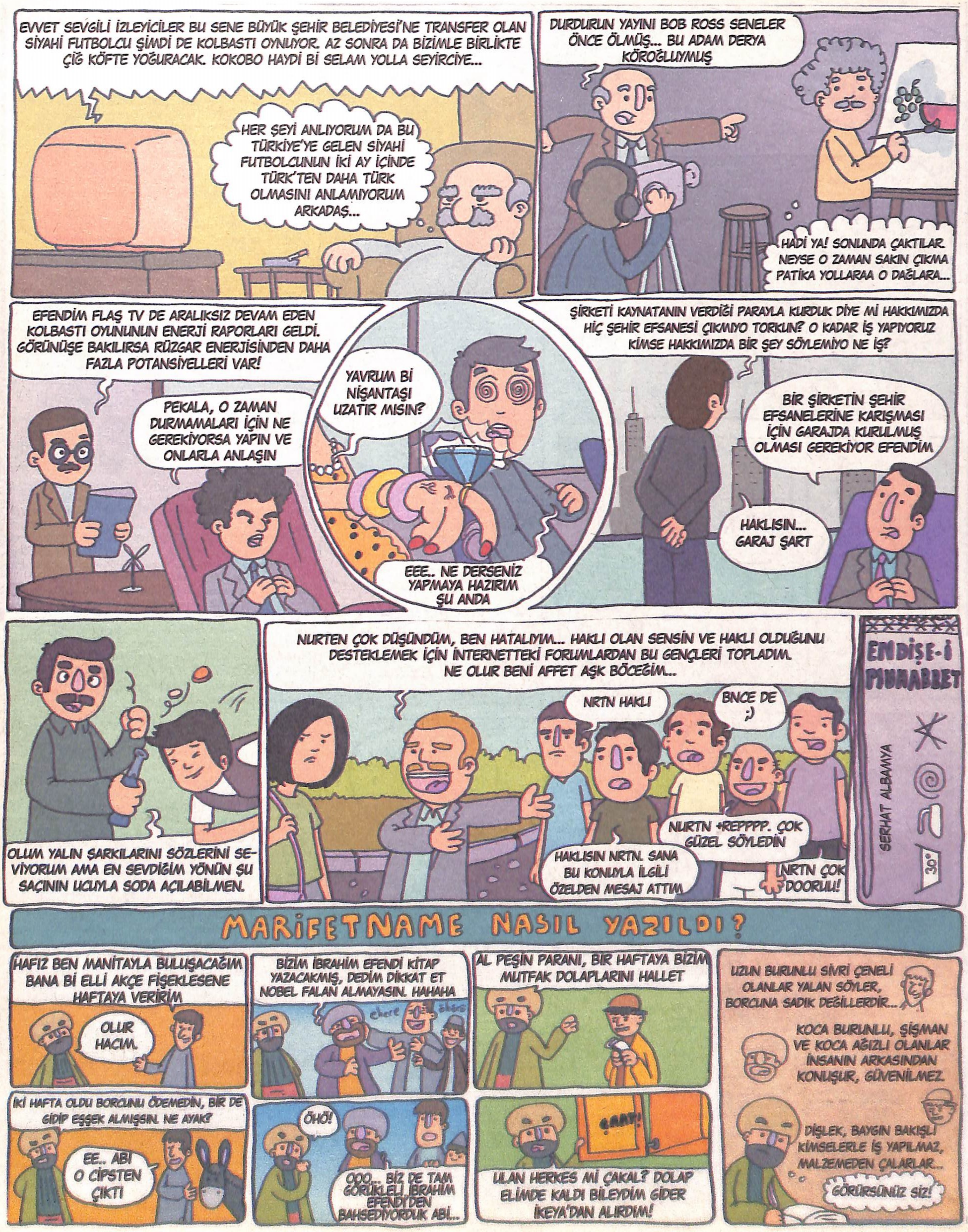
EVVET SEVGİLİ İZLEYİCİLER BU SENE BÜYÜK ŞEHİR BELEDİYESİ'NE TRANSFER OLAN SİYAHİ FUTBOLCU ŞİMDİ DE KOLBASTI OYNUYOR. AZ SONRA DA BİZİMLE BİRLİKTE ÇİĞ KÖFTE YOĞURACAK. KOKOBO HAYDİ Bİ SELAM YOLLA SEYİRCİYE...
HER ŞEYİ ANLIYORUM DA BU TÜRKİYE'YE GELEN SİYAHİ FUTBOLCUNUN İKİ AY İÇİNDE TÜRK'TEN DAHA TÜRK OLMASINI ANLAMIYORUM ARKADAŞ...
DURDURUN YAYINI BOB ROSS SENELER ÖNCE ÖLMÜŞ... BU ADAM DERYA KÖROĞLUYMUŞ
HADİ YA! SONUNDA ÇAKTILAR. NEYSE O ZAMAN SAKIN ÇIKMA PATİKA YOLLARAA O DAĞLARA...
EFENDİM FLAŞ TV DE ARALIKSIZ DEVAM EDEN KOLBASTI OYUNUNUN ENERJİ RAPORLARI GELDİ. GÖRÜNÜŞE BAKILIRSA RÜZGAR ENERJİSİNDEN DAHA FAZLA POTANSİYELLERİ VAR!
PEKALA, O ZAMAN DURMAMALARI İÇİN NE GEREKİYORSA YAPIN VE ONLARLA ANLAŞIN
YAVRUM Bİ NİŞANTAŞI UZATIR MISIN?
EEE.. NE DERSENİZ YAPMAYA HAZIRIM ŞU ANDA
ŞİRKETİ KAYNATANIN VERDİĞİ PARAYLA KURDUK DİYE Mİ HAKKIMIZDA HİÇ ŞEHİR EFSANESİ ÇIKMIYO TORKUN? O KADAR İŞ YAPIYORUZ KİMSE HAKKIMIZDA BİR ŞEY SÖYLEMİYO NE İŞ?
BİR ŞİRKETİN ŞEHİR EFSANELERİNE KARIŞMASI İÇİN GARAJDA KURULMUŞ OLMASI GEREKİYOR EFENDİM
HAKLISIN... GARAJ ŞART
OLUM YALIN ŞARKILARINI SÖZLERİNİ SEVİYORUM AMA EN SEVDİĞİM YÖNÜN ŞU SAÇININ UCUYLA SODA AÇILABİLMEN.
NURTEN ÇOK DÜŞÜNDÜM, BEN HATALIYIM... HAKLI OLAN SENSİN VE HAKLI OLDUĞUNU DESTEKLEMEK İÇİN İNTERNETTEKİ FORUMLARDAN BU GENÇLERİ TOPLADIM. NE OLUR BENİ AFFET AŞK BÖCEĞİM...
NRTN HAKLI
BNCE DE ;)
NURTN +REPPPP. ÇOK GÜZEL SÖYLEDİN
HAKLISIN NRTN. SANA BU KONUYLA İLGİLİ ÖZELDEN MESAJ ATTIM
NRTN ÇOK DOORUU!
ENDİŞE-İ MUHABBET
SERHAT ALBAMYA
30°
MARİFETNAME NASIL YAZILDI?
HAFIZ BEN MANİTAYLA BULUŞACAĞIM BANA Bİ ELLİ AKÇE FİŞEKLESENE HAFTAYA VERİRİM
OLUR HACIM.
İKİ HAFTA OLDU BORCUNU ÖDEMEDİN, BİR DE GİDİP EŞŞEK ALMIŞŞIN. NE AYAK?
EE.. ABİ O CİPSTEN ÇIKTI
BİZİM İBRAHİM EFENDİ KİTAP YAZACAKMIŞ, DEDİM DİKKAT ET NOBEL FALAN ALMAYASIN. HAHAHA
ehere
ÖHÖ!
OOO... BİZ DE TAM GÖRÜKLELİ İBRAHİM EFENDİ'DEN BAHSEDİYORDUK ABİ...
AL PEŞİN PARANI, BİR HAFTAYA BİZİM MUTFAK DOLAPLARINI HALLET
ŞAAT!
ULAN HERKES Mİ ÇAKAL? DOLAP ELİMDE KALDI BİLEYDİM GİDER İKEYA'DAN ALIRDIM!
UZUN BURUNLU SİVRİ ÇENELİ OLANLAR YALAN SÖYLER, BORCUNA SADIK DEĞİLLERDİR...
KOCA BURUNLU, ŞİŞMAN VE KOCA AĞIZLI OLANLAR İNSANIN ARKASINDAN KONUŞUR, GÜVENİLMEZ.
DİŞLEK, BAYGIN BAKIŞLI KİMSELERLE İŞ YAPILMAZ, MALZEMEDEN ÇALARLAR...
GÖRÜRSÜNÜZ SİZ!

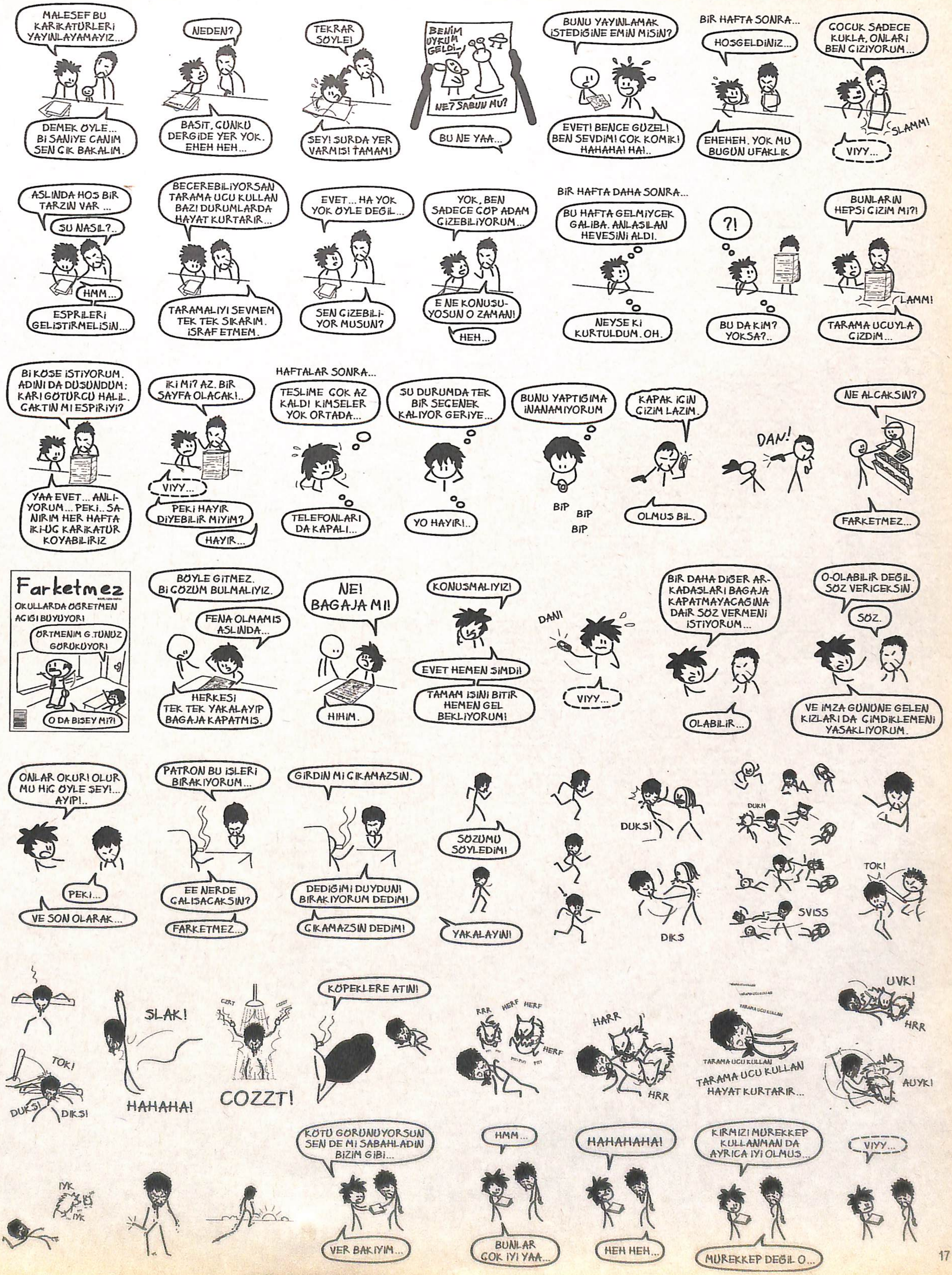
MALESEF BU KARİKATÜRLERİ YAYINLAYAMAYIZ...
DEMEK ÖYLE... Bİ SANİYE CANIM SEN ÇIK BAKALIM.
NEDEN?
BASİT. ÇÜNKÜ DERGİDE YER YOK. EHEH HEH...
TEKRAR SÖYLE!
ŞEY! ŞURDA YER VARMIŞ! TAMAM!
BENİM UYKUM GELDİ...
NE? SABUN MU?
BU NE YAA...
BUNU YAYINLAMAK İSTEDİĞİNE EMİN MİSİN?
EVET! BENCE GÜZEL! BEN SEVDİM! ÇOK KOMİK! HAHAHA! HA!..
BİR HAFTA SONRA...
HOŞGELDİNİZ...
EHEHEH. YOK MU BUGÜN UFAKLIK
ÇOCUK SADECE KUKLA. ONLARI BEN ÇİZİYORUM...
SLAMM!
VIYY...
ASLINDA HOŞ BİR TARZIN VAR...
ŞU NASIL?..
HMM...
ESPRİLERİ GELİŞTİRMELİSİN...
BECEREBİLİYORSAN TARAMA UCU KULLAN BAZI DURUMLARDA HAYAT KURTARIR...
TARAMALIYI SEVMEM TEK TEK SIKARIM. İSRAF ETMEM.
EVET... HA YOK YOK ÖYLE DEĞİL...
SEN ÇİZEBİLİYOR MUSUN?
YOK. BEN SADECE ÇÖP ADAM ÇİZEBİLİYORUM...
E NE KONUŞUYOSUN O ZAMAN!
HEH...
BİR HAFTA DAHA SONRA...
BU HAFTA GELMİYCEK GALİBA. ANLAŞILAN HEVESİNİ ALDI.
NEYSE Kİ KURTULDUM. OH.
?!
BU DA KİM? YOKSA?..
BUNLARIN HEPSİ ÇİZİM Mİ?!
LAMM!
TARAMA UCUYLA ÇİZDİM...
Bİ KÖŞE İSTİYORUM. ADINI DA DÜŞÜNDÜM: KARI GÖTÜRCÜ HALİL. ÇAKTIN MI ESPİRİYİ?
YAA EVET... ANLIYORUM... PEKİ.. SANIRIM HER HAFTA İKİ-ÜÇ KARİKATÜR KOYABİLİRİZ
İKİ Mİ? AZ. BİR SAYFA OLACAK!..
VIYY...
PEKİ HAYIR DİYEBİLİR MİYİM?
HAYIR...
HAFTALAR SONRA...
TESLİME ÇOK AZ KALDI KİMSELER YOK ORTADA...
TELEFONLARI DA KAPALI...
ŞU DURUMDA TEK BİR SEÇENEK KALIYOR GERİYE...
YO HAYIR!..
BUNU YAPTIĞIMA İNANAMIYORUM
BİP BİP BİP
KAPAK İÇİN ÇİZİM LAZIM.
OLMUŞ BİL.
DAN!
NE ALÇAKSIN?
FARKETMEZ...
Farketmez
OKULLARDA ÖĞRETMEN AÇIĞI BÜYÜYOR!
ÖRTMENİM G.TUNUZ GÖRÜKÜYOR!
O DA BİŞEY Mİ?!
BÖYLE GİTMEZ. Bİ ÇÖZÜM BULMALIYIZ.
FENA OLMAMIŞ ASLINDA...
HERKESİ TEK TEK YAKALAYIP BAGAJA KAPATMIŞ.
NE! BAGAJA MI!
HIHIM.
KONUŞMALIYIZ!
EVET HEMEN ŞİMDİ!
TAMAM İŞİNİ BİTİR HEMEN GEL BEKLİYORUM!
DAN!
VIYY...
BİR DAHA DİĞER ARKADAŞLARI BAGAJA KAPATMAYACAĞINA DAİR SÖZ VERMENİ İSTİYORUM...
OLABİLİR...
O-OLABİLİR DEĞİL. SÖZ VERİCEKSİN.
SÖZ.
VE İMZA GÜNÜNE GELEN KIZLARI DA ÇİMDİKLEMENİ YASAKLIYORUM.
ONLAR OKUR! OLUR MU HİÇ ÖYLE ŞEY!... AYIP!..
PEKİ...
VE SON OLARAK...
PATRON BU İŞLERİ BIRAKIYORUM...
EE NERDE ÇALIŞACAKSIN?
FARKETMEZ...
GİRDİN Mİ ÇIKAMAZSIN.
DEDİĞİMİ DUYDUN! BIRAKIYORUM DEDİM!
ÇIKAMAZSIN DEDİM!
SÖZÜMÜ SÖYLEDİM!
YAKALAYIN!
DUKS!
DIKS
DUKH
SVISS
TOK!
TOK!
DUKS! DIKS!
SLAK!
HAHAHA!
CZZT CZZT
ÇOZZT!
KÖPEKLERE ATIN!
RRR HERF HERF HERF
HARR HRR
TARAMA UCU KULLAN HAYAT KURTARIR...
UVK! HRR AUYK!
IYK IYK
KÖTÜ GÖRÜNÜYORSUN SEN DE Mİ SABAHLADIN BİZİM GİBİ...
VER BAKIYIM...
HMM...
BUNLAR ÇOK İYİ YAA...
HAHAHAHA!
HEH HEH...
KIRMIZI MÜREKKEP KULLANMAN DA AYRICA İYİ OLMUŞ...
MÜREKKEP DEĞİL O...
VIYY...

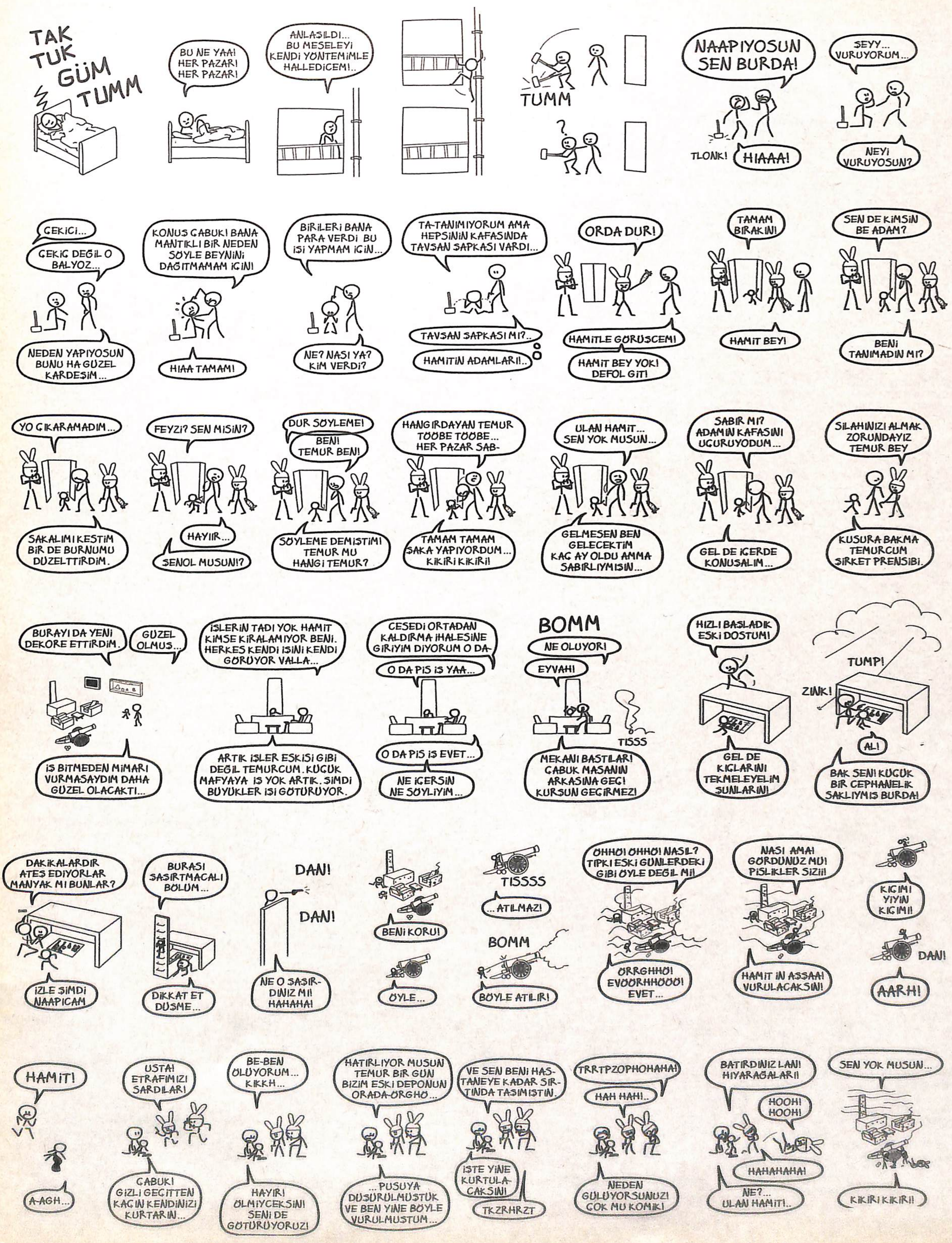
TAK TUK GÜM TUMM
BU NE YAA! HER PAZARI HER PAZARI
ANLASILDI... BU MESELEYİ KENDİ YÖNTEMİMLE HALLEDİCEM!..
TUMM
NAAPIYOSUN SEN BURDA!
TLONK!
HIAAA!
SEYY... VURUYORUM...
NEYİ VURUYOSUN?
CEKİCİ...
CEKİC DEGİL O BALYOZ...
NEDEN YAPIYOSUN BUNU HA GUZEL KARDESIM...
KONUS CABUK! BANA MANTIKLI BIR NEDEN SOYLE BEYNINI DAGITMAMAM ICIN!
HIAA TAMAM!
BIRILERI BANA PARA VERDI BU ISI YAPMAM ICIN...
NE? NASI YA? KIM VERDI?
TA-TANIMIYORUM AMA HEPSININ KAFASINDA TAVSAN SAPKASI VARDI...
TAVSAN SAPKASI MI?..
HAMITIN ADAMLARI!..
ORDA DUR!
HAMITLE GORUSCEM!
HAMIT BEY YOK! DEFOL GIT!
TAMAM BIRAKIN!
HAMIT BEY!
SEN DE KIMSIN BE ADAM?
BENI TANIMADIN MI?
YO CIKARAMADIM...
SAKALIMI KESTIM BIR DE BURNUMU DUZELTTIRDIM.
FEYZI? SEN MISIN?
HAYIR...
SENOL MUSUN!?
DUR SOYLEME!
BEN! TEMUR BEN!
SOYLEME DEMISTIM! TEMUR MU HANGI TEMUR?
HANGIRDAYAN TEMUR TOOBE TOOBE... HER PAZAR SAB-
TAMAM TAMAM SAKA YAPIYORDUM... KIKIRI KIKIRI!
ULAN HAMIT... SEN YOK MUSUN...
GELMESEN BEN GELECEKTIM KAC AY OLDU AMMA SABIRLIYMISIN...
SABIR MI? ADAMIN KAFASINI UCURUYODUM...
GEL DE ICERDE KONUSALIM...
SILAHINIZI ALMAK ZORUNDAYIZ TEMUR BEY
KUSURA BAKMA TEMURCUM SIRKET PRENSIBI.
BURAYI DA YENI DEKORE ETTIRDIM.
GUZEL OLMUS...
IS BITMEDEN MIMARI VURMASAYDIM DAHA GUZEL OLACAKTI...
ISLERIN TADI YOK HAMIT KIMSE KIRALAMIYOR BENI. HERKES KENDI ISINI KENDI GORUYOR VALLA...
ARTIK ISLER ESKISI GIBI DEGIL TEMURCUM. KUCUK MAFYAYA IS YOK ARTIK. SIMDI BUYUKLER ISI GOTURUYOR.
CESEDI ORTADAN KALDIRMA IHALESINE GIRIYIM DIYORUM O DA-
O DA PIS IS YAA...
O DA PIS IS EVET...
NE ICERSIN NE SOYLIYIM...
BOMM
NE OLUYOR!
EYVAH!
TISSS
MEKANI BASTILAR! CABUK MASANIN ARKASINA GEC! KURSUN GECIRMEZ!
HIZLI BASLADIK ESKI DOSTUM!
GEL DE KICLARINI TEKMELEYELIM SUNLARIN!
TUMP!
ZINK!
AL!
BAK SEN! KUCUK BIR CEPHANELIK SAKLIYMIS BURDA!
DAKIKALARDIR ATES EDIYORLAR MANYAK MI BUNLAR?
IZLE SIMDI NAAPICAM
BURASI SASIRTMACALI BOLUM...
DIKKAT ET DUSME...
DAN!
DAN!
NE O SASIR-DINIZ MI! HAHAHA!
BENI KORU!
OYLE...
TISSSS
...ATILMAZ!
BOMM
BOYLE ATILIR!
OHHO! OHHO! NASIL? TIPKI ESKI GUNLERDEKI GIBI OYLE DEGIL MI!
ORRGHHO! EVOORHHOOO! EVET...
NASI AMA! GORDUNUZ MU! PISLIKLER SIZI!
HAMIT IN ASSA! VURULACAKSIN!
KICIMI YIYIN KICIMI!
DAN!
AARH!
HAMIT!
A-AGH...
USTA! ETRAFIMIZI SARDILAR!
CABUK! GIZLI GECITTEN KACIN KENDINIZI KURTARIN...
BE-BEN OLUYORUM... KIKKH...
HAYIR! OLMIYCEKSIN! SENI DE GOTURUYORUZ!
HATIRLIYOR MUSUN TEMUR BIR GUN BIZIM ESKI DEPONUN ORADA-ORGHO...
...PUSUYA DUSURULMUSTUK VE BEN YINE BOYLE VURULMUSTUM...
VE SEN BENI HAS-TANEYE KADAR SIR-TINDA TASIMISTIN.
ISTE YINE KURTULA-CAKSIN!
TKZRHRZT
TRRTPZOPHOHAHA!
HAH HAH!..
NEDEN GULUYORSUNUZ! COK MU KOMIK!
BATIRDINIZ LAN! HIYARAGALAR!!
HOOH! HOOH!
HAHAHAHA!
NE?... ULAN HAMIT!..
SEN YOK MUSUN...
KIKIRI KIKIRI!

Okulu bombalamak istiyorum

Güray Süngü

Okulu bombalamaya karar verdim. Mezun olduktan bunca yıl sonra hem de... Eylemci bir adam değildim aslında. Hayatım boyunca yaptığım tek eylem ikinci sınıftayken bir gece edebiyat fakültesinin duvarına sprey boyayla yazdığım yazıydı. Duvarlara yazı yazmakta deneyimli arkadaşlarım vardı, (Mesela Alper) boyayı onlardan temin etmiştim. (Aslında ondan) Ama duvar yazısı nedeniyle onların başına gelenlerle kıyaslayamam başıma gelenleri. O arkadaşlardan bazısı okuldan atıldı, bazısı dağa çıktı (hayır spor olsun diye değil) bazısı zihinlerinden sakatlandı, bazısı ise kim bilir ne oldu. Özellikle Alper biraz tuhaftı. Pek hoşlandığım birisi olduğunu söyleyemem. Aslında galiba biraz korkuyordum ondan. Aslında onunla alakalı hiçbir şeyden emin değilim ben. Kendisi dışındaki büyük bir şeye inanıyordu. (İnanıyormuş diyeyim, zira ne anlama geldiğini bilmiyorum bunun) Gerçi benim duvar yazım, onlarınki gibi değildi, kendime haksızlık edemem, hayatımdaki her şeyde olduğu gibi sadece benim hayatımla ilgiliydi duvar yazım.

Aysu Allah cezanı versin, yazmıştım duvara. Çünkü hak etmişti bunu. Aysu'yu seviyordum. Aysu'yla alakalı hayaller kuruyordum. Aysu'nun bunlardan haberi yoktu. (Pek cesaretli değildim bu hususlarda, ama sonradan aştım, Buse'den bahsederim zaman kalırsa.) Haberi olmasa da iyiydi her şey, henüz umudun işkenceyi uzattığını bilmiyordum. (Aslında şu an da bilmiyorum ama kafası felsefeye basan birisi gibi görünmek için böyle cümleler kurmak gerekir, bunu biliyorum.) Ama sonra onu dev cüsseli bir kılkuyrukla gördüm. İhanete uğramak... bu düşünce basit bir mantık hatasının sonucu aslında. Neyse, sorun değildi. Yani aslında sorundu acıtmıştı ama sorun değildi çünkü acıttığından haberdar değildi. Yenilgimin iyi tarafı galibin bundan haberinin olmamasıydı. Ayrıca değiştiremeyeceğiniz gerçekler için çektiğiniz acıyı sorun etmemeliydiniz. Basit ve kabaca bir intikamla kalbimi içine düştüğü ateşten kurtarmaya ihtiyacım vardı, mesele bu kadar açıktı. Ben de o duvara o yazıyı yazdım. Ama bunların anlatmak istediğim şeyle ilgisi yok.

Bir insan, üstelik mezun olduktan yıllar sonra neden mezun olduğu okulu bombalamak ister? Bunun için kendi gerekçelerimden yola çıkarak bir liste yapmaya kalksam muhtemelen karşınızda gülünç duruma düşerim. Muhtemelen sizin okulla ilgili çok daha asli dertleriniz, çok daha acı anılarınız vardır. Bende pek yok onlardan. Basit hatlarla çevrili iddiasız bir adam olduğum için değil yanlış anlaşılmasın, aksine ne istediğini bilen bir insan olduğum için zorluklar yaşadım ben, hem de epeyce ve hala da yaşıyorum ama herhalde çektiğim sıkıntılar birçok insanın sıkıntılarıyla kıyaslanırsa epeyce güdük kalır.

En basitinden söylediği hiçbir şeyi anlamadığım, etrafında dolaşmaktan hoşlanmadığım ama bir şekilde hep etrafında dolaştığım Alper, uzun süren bir sınav sonrası vakit geçtiği için kaçmak üzere olan namazını öğretim görevlilerine tahsis edilmiş tuvaletin lavabosunda (neden orada; çünkü öğrencilerin tuvaleti leş gibi olurdu ama öğretim görevlilerin tuvaleti tertemiz) abdest alıp, boş bir sınıfta eda edince gösteri amaçlı abdest almak ve namaz kılmak suçundan soruşturulmuş ve bir dönem uzaklaştırma almıştı.

Zaten Alper'in etrafında dolaşan herkese bir çamur atılmaya çalışılırdı ama bir süre onun ne anlama geldiğini anlamadığım lafları ve benzeri birçok özelliği nedeniyle etrafında dolaşmak istemediğim halde yine bir şekilde etrafında olmaktan vazgeçmeyen bana bulaşan çamur epeyce gülünçtü. Bundan bahsederek kendimi yaralamak istemem, zaten siyasi konular, ideolojiler açmazdı hiç içimi, anlamaz ve merak da etmezdim ayrıca bu meseleleri. Her türden arkadaşım vardı, Alper de onlardan biriydi, ayrıca sandıkları gibi birisi de değildi, bunu onlara da açıklamaya çalıştım, (aslında kendimi kurtarmayı amaç edinerek açıklamaya çalıştım, ne istediğini bilen derken kendim hakkında kastettiğim buydu, ben başarılı olmak istiyordum) ama nihayetinde kınama cezası almaktan kurtulamadım. Alper'le olan arkadaşlığımı bir süreliğine de olsa ciddi biçimde askıya alsam da, kınama cezasının nasıl bir şey olduğu konusunda fikrim yoktu o zamanlar. Aslında şimdi de yok. Ama tahayyül etmiştim yine de;

"Kısa boylu, göbekli (bunlar fiziki özellik değil, kimse alınmasın) erkek hocalar ile yine kısa boylu çelimsiz, zayıf ve buruşuk suratlı, makyajlı kadın hocalar (bunlar fiziki özellik, yapacak bir şey yok) kocaman bir odada tek sıra halinde ve yan yana oturuyorlar. Ben karşılarındayım ve ayakta duruyorum. Sahne şu;

Hepsi birden bana bakıyorlar. Beş dakika boyunca ciddi surat ifadeleriyle bana bakıyorlar ve hiç hareket etmiyor, hiç konuşmuyorlar. Ben karşılarında mahcup ve ezik öylece dikiliyorum. Beş dakikanın sonunda hepsi aynı anda sağ ellerini ve kollarını bana doğru uzatıyorlar, işaret parmaklarını sallamaya başlıyorlar ve ağızlarından dökülen cık cık cık cık cık cık sesleriyle beni ayıplıyorlar. Sonra bitiyor. Bu mu? Galiba böyle bir şey olmalıydı kınama cezası."

Ama hayır okulu bombalamak istememin nedeni tabii ki bu türden zavallılıkların içimde açtığı tamiri namümkün yaralar değil. Üstelik yara dediğim ne ki? Alper'in sevgilisi (Alper bu ifadeyi sevmezdi ama öyleydi işte, ben ne yapabilirim) Esra mesela, iki alt sınıftaydı benden, öğrenciydi yani, bizim dahası benim gibi. Ama okula girebilmek için her sabah saçlarını usturaya vuruyordu. Onun usturayı kafasına sürdüğü zaman neden kafa derisinin değil de, kalbinin yüzüldüğünü, kafa derisi değil, kalbinin kabuğu soyulan birisi gibi acı çektiğini anlamayan ben, nasıl kendi yaralarımdan bahsedebilirim ki? Ama hayır, zaten sebep bu; bu yüzden bahsedebiliyorum kendi yaralarımdan. Herkes kendi acısını bilir, bu yüzden herkes en büyük acıyı kendisinin çektiğini zanneder. Ayrıca peruk da takabilirdi pekâlâ, ne diye büyüttüyse o kadar. Sonra o lafı, o ünlü odadan çıkarken, sorulan ikna oldun mu sorusuna karşılık; Benim kalbim iknayla değil, imanla mutmain olur hocam. Sizi tatmin edemediğim için özür dilerim. Tuhaf tabi.

Ama benim okulu bombalamak istememin altında bu gibi olaylar yatmadığını anlamışsınızdır çoktan. Dediğim gibi okulu bombalamak istemem tamamıyla benim küçük ve yalnızca kendimde başlayıp kendimde biten hayatımın bir sonucu. Asli ve önemli nedenleri yok. Zaten bu sebeple bahsedemiyorum size. Asli ve önemli nedenlerimin olmamasının benim tercihlerimden kaynak-

landığını bile söylemiştim zaten. (Söylememişsem şimdi söylemiş olayım.) Okulda insanlar nelerin arasından neleri neleri tercih ederken benim nelerin içinden neleri tercih ettiğimi duymanızı istemem doğrusu. Nihayetinde, söylemiş miydim bilmiyorum ama herkes kendi hayatını yaşar ve yaşadığınız hayata sahip çıkmalısınızdır. Çünkü yaşadığınız hayatı temsil de edersiniz. Temsil etmek istediğiniz hayatı yaşamıyor oluşunuz ya zayıflığınızla ya da tercihlerinizle alakalıdır. Ya da tercihiniz zaten zayıflığınızla alakalıdır. İşe bakın, yemekhanede alevlenen YÖK protestosunda kampüse giren jandarmalara karşı barikat kurmak için devrilen masamdaki yemeğin üzerime dökülmesini dert ettiğimi söylemek amacıyla kurduğum cümlelerdeki soğukluğa... (Aslında cümleler soğuk değil ama benim de değil. Masaları devirip barikat yapanların içinden birisinin, yani Alper'in masaları devirirken, bağırarak söylediği şeyler. Nedense aklımda kalmış.) Sonra o yaşıtlarım ki kimi sağcıymış, kimi solcuymuş kimi bilmem neciymiş, jandarmanın zırhlı minibüslerine kolları burkulup, arkalarından kelepçelenip, saçları çekilip, kafaları bastırılarak tıkıştırılırken ve devletimizin ve milletimizin birliğine zeval ziyan getiremezken, ben üzerime dökülen yemeğin yağını tuzla temizlemeye çalışıyor ve boşa giden yemeğime mi (parasını vermiştim) kirlenen üstüme mi yoksa onca arbede arasında duyduğum korkuya mı yanayım bilemiyordum. Dediğim gibi yani, acılar arasından bazılarını tercih etmek zorunda kalırsınız, hayat genelde böyle bir şeydir.

Hangi sıkıntıyı çekeceğinize, hangi derdi yükleneceğinize siz karar verirsiniz. Ben kıyafetimi seçtim. Aslında pantolon sorun değildi de, gömleğimin kirlenmesi kötü olmuştu. Buse'nin hediyesiydi ve madem arbede çıktı neden oradan uzaklaşmadın hemen diye arıza çıkaracaktı. Ben ise yemek parası boşa gitmesin diye masasını terk etmeyen bir pinti durumuna düşmemek için (aslında öyle bir pintiydim ama pintiliğiniz başkaları tarafından görülmediği müddetçe sıkıntı yoktur) eveleyip geveleyecektim. (Bu arada Buse, Aysu'dan sonraki aşkım, ben her bahar âşık olurdum da...)

Ama düşündüğüm gibi olmadı. Buse o saçma soruyu sorunca yukarıda anlattığım şeyler geldi aklıma, Alper'in masaları devirirken bağırdığı şeyler. Onları söyledim. Biraz alakasız oldu gibi geldi ilkin. Zaten Buse de bir şey anlamadı. Tuhaf tuhaf baktı suratıma. Sonra ona çizme almaya gittik, Canan'da görmüş, içi içini yemiş, daha önce görse kendisi alırmış ama dün mağazaları dolaşmadığı için Canan'a kaptırmış, şimdi aynısını imkânı yok alamazmış ama çok güzel başka bir çizme bulmamız gerekiyormuş hemen. Kırmızı renkli olursa iyi olurmuş. Yoksa fena olurmuş.

Ben yaşamadım yani öyle şeyler. Benim aklım başımdaydı hep, bu sebeple başım belaya girmedi hiç. Daha önce de söylediğim gibi sebep tercihlerimle alakalı olabilir. Korkaklığımla değil, evet, olsa olsa tercihlerimle alakalı olabilir. Korkaklığımla alakalı olmaması korkak olmadığımı göstermez tabi. En basitinden, korkaklık bilinir ki sadece korkanla alakalı bir durumdur ve hayatı yalnızca korkana zehir eder.

Bunu mezuniyet sırasında tez dersinde göstermiştim. (Buna korkaklık denmeyebilir de gerçi, ben üzerime düşeni yapıyordum sadece belki. Sorumluluk duygusu filan.) Alper mesela, benim yaşadığım sorunu yaşamamıştı. Ben tez için kendimi zorlamış, zaten çok çalışmayan kafamı (tevazudan öyle diyorum, aslında anlaşılacağı üzere çok akıllıydım) doğru düzgün ve hocamın kabul edeceği ve hocamın kabul ettikten sonra benim yazma konusunda muvaffak olabileceğim, yazma konusunda muvaffak olduktan sonra da akademik kalitesi nedeniyle hocamın geçer not vereceği bir konu bulmak için yormuş da yormuştum.

Konudan konuya atlarken, yaptığı işi, işin gerektirdiğinden fazla ciddiye alarak (bunu başarı tutkusundan değil, başarısızlık korkusundan, pısırıklıktan ya da en basit ifadeyle özgüven eksikliğinden yaptığımı kim inkar edebilir dersem, ben inkar edebilirim diye kendime itiraz edeceğim muhakkak) bu sebeple hiçbir konu üzerinde doğru düzgün duramayarak, tez konusunu hocaya bildirme zamanını tüketmiş ve bir konu bile öneremediğim için tez dersinden kalmıştım. Ama Alper geçmişti. Aslında Alper geçmekle kalmamış öncesinde bana yardımcı olmaya da çalışmıştı. Bak iki gözüm demişti. (çok güzel iki gözüm derdi. Bir de; bıçak kemiğe dayandı, ok yaydan çıktı diye değil, bu bezirgan saltanatı, bu zulüm bitsin diye derdi...) Sonra eklemişti:

"Burada yalnızca sırtına geçirilecek semer için ölçü veriyorsun. Seni; sırtına nasıl ve ne şekilde bineceklerini belirlemek için üniversite dedikleri bu dört duvar arasında eğitir gibi yapıyorlar. Bu adamlara bilim adamı demek, elektrik direklerine hakaret olur. Benim gibi yap, sözümü dinle."

Sözünü dinlemedim. Onun gibi yapmadım. Bilsem, o kadar uğraşacağıma onun gibi yapar, bir yıl önce mezun olur, zaman kaybetmezdim hayata atılmak için. Hayata erken atılmak önemliydi. Para kazanmak, kariyer yapmak, hafta sonları trekkinge gitmek, yüksek bir yaşam standartı tutturmak, önemliydi bunlar.) Alper, tez konusu olarak dört tane afili gözüken ama ne anlama geldiği muğlak cümle belirledi ve hocasına götürdü. Hocası bir tanesini seçti. Seçilen cümleden bir tez kapağı hazırladı. Sonra her sayfanın altına kurala kaideye uygun şekilde dipnotlar yerleştirdi. Daha doğrusu tırnak işareti, nokta, noktalı virgül, bir kitap adı, bir yazar adı, kitabın sayfa numarası filan. Tuhaf olan bunların hepsini ezberden yaptı. Okulun kütüphanesindeydik, ikinci öğretimler erken gelmiş pişti oynuyorlardı. (Ama onlar da kurallara uyuyorlardı, pişti olduğunda bile sesleri çıkmıyordu hiç.) Şaşırmıştım, bu kitapları, yazarları, bunların hepsini ezberinde mi tutuyorsun demiştim ona şaşkın şaşkın. Bu isimler uyduruk iki gözüm demişti. Bu ülkede herşey şekilden ibarettir, içerik önemsizdir, öğrenemedin mi hala. Bu adam sadece virgüle noktaya bkz lere bakacak, gerisi hikâye... Gözlerim faltaşı gibi açılmıştı.

Sonrası daha fena. Hep taşıdığı haki çantasından kapağında tutunamayanlar yazan bir kitap çıkarıp, kitabın 220. sayfasından 226. sayfasına kadar fotokopi çektirdi. Birlikte çıktık sonra kütüphaneden ve sayfaları dizgiciye götürdük. Tarif etti dizgicideki gence ne yapılacağını. Bunlar yazılacak, bunlar da her sayfanın altına gelecek vesaire. Korkunçtu. Tez diye bir romanın içinden bir bölümü verecekti koskoca profesöre. "Sen ciddi misin Alper?" demiştim ona tüm ciddiyetimle. Gülmüştü. (Alper çok güzel gülerdi diyerek olayı sulandırmayacağım) Cevabı da tuhaftı. "Hoca tezimi okumazsa, ben kurtulurum. Okursa kendisi kurtulur."

Hoca tezi okumadı. Alper doksan alarak geçti ama hocaya neden on puan kırdığını sormak için adamın kapısına dayandı. Cesarete bak. Hoca, dipnotlarda bir nokta eksik kullandığı için on puan kırdığını söyledi. Dizgici hatasıdır hocam dedi Alper. Kontrol etseydin, akademik çalışma yapıyorsunuz ama aklınız kim bilir nerede diye kızdı Hoca. Hoca kızınca keyiflendi Alper. Bilmem neden.

Buralara nasıl geldim bilmiyorum. Galiba tercih diyorduk... Evet işte bu da bir tercih, okulu bombalamaya karar vermek yani. Ben Alper'den epeyce bir alt sınıftaydım ama ondan yalnızca bir yıl sonra mezun oldum. Tez konusunda onun yaptıklarını yapmadan üstelik.

Sonra da böyle bir karar aldım. Hem de yıllar sonra. Güzelce okuduktan (bazı arbedeleri filan saymazsak) güzelce mezun olduktan, sonra güzel bir iş bulup, sonra evlenip çoluk çocuğa karıştıktan, araba aldıktan, ev aldıktan sonra hem de.

Alper ise hukuk fakültesini kazanmayı umarak girdiği sınavda yerleştirildiği dört yıllık iktisat fakültesinden sekiz yılın sonunda romancı olarak mezun oldu. Ölürken "Ben buradayım sevgili okuyucum, sen neredesin acaba," diye mızmızlanacak muhtemelen...

Ama benim okulu bombalamaya karar vermemin bunlarla ilgisi olmadığını söylemiştim. Sadece benim hayatımla ilgili olduğunu da söylemiştim. Zaten ben hayatındaki her kararı yalnızca kendisini düşünerek alan akıllı insanlardanım. Alper'in dediği gibi, yaşadığınız hayatı temsil de edersiniz. Geriye dönüp baktığımda... ne diyordum? Bomba... Aslında sizin de fark edeceğiniz gibi benim okulu bombalamak için geçerli bir sebebim yok ya da siz öyle olduğunu düşünebilirsiniz. Hatta sırf bu öykünün finalde açığa çıkacak merak unsuru niyetine okulu bombalamaya karar verdiğimi söylediğimi düşünüyor da olabilirsiniz. Bilemem. Okulu neden bombalamak istediğime gelince...

MODERN ZAMANLAR - I

Huysuzsun.

Gaibsin, ondandır müşarünileyh.

Yapar bu modern zaman zambalozotları, insanda kaşıntı. Daha bunun isiliği, kurdeşeni bile vardır safha safha.

Ne yapacaksın modern zamanlar böyledir. Kasar, depresif kılar, kıllandırır.

İnsan, uçmayı hayal edemiyorsa ölüdür bilvesile.

Uçmak için bulut görmek lazımdır hiç değilse. Suyu 19 litrelik plastik bidonlarda satarak ileri demokratlaşmak; bulut görmeyi imkansız kılmaktır, milmersi.

O bidon neden 19 litredir üstüne üstlük? Asal mıdır?

Herkesin hayatını melaikelere özenerek kayıt altına almaya uğraşan bir neslin, melâle aşina olmaması kaderin bir cilvesi midir?

Kader cilveliyse, Ayten neden havalıdır ve neden 19 numaradadır?

Ne yapış yapıştır vaziyeti mevcudun.

Sürre Alayı nedir diye sorduğunda beşyüzkırkdokuz kişiden biri ancak cevap verebilmekte iken, beşyüzkırkdokuz kişiden beşyüzkırkikisinin Survivor Taner hakkında fikir beyan edebilmesi manidar bir matahlık mıdır?

Yoz bu.

Şu dokunmak çıkmışsa hayatımızdan, ne dostluğu ya hû.

Bakterinin iyisi kötüsü olur, virüsün olmaz. Bilgidir bu.

Lüzumsuzdur ama. Malumatfuruşluk mit olmuşsa, mecburi istikamet çok şey bilmektir. Bilgi erk olmuş, ama hayat zül kalmıştır. Yazıktır.

Lüzumsuzsa söndür'ü hatırlayan kaç efendi hayrettin sayabilirsiniz bana?

Gazozuna maç yapabilmek için, önce gazoz sonra kalendermeşreblik iktiza eder.

Kaybetmenin gladyatör ölümünden daha testere olduğu şu zamanlarda bunu konuşmak bahsi diğerdir.

Oysa her şeyin bir lâ ile başladığı kadimliğe dönerek kahraman olmak kolay bir iştir.

Eğer Pascal, diskoya götürdüklerini geri getirirse Sürre alayı alestadır.

Bir ilkyazıdır.

Kusura bakan Sunullah olur.

Bakarsınız ilerde yazacaklarım da komik olur.

Şimdilik ben komiğim.

İbrahim Sadri

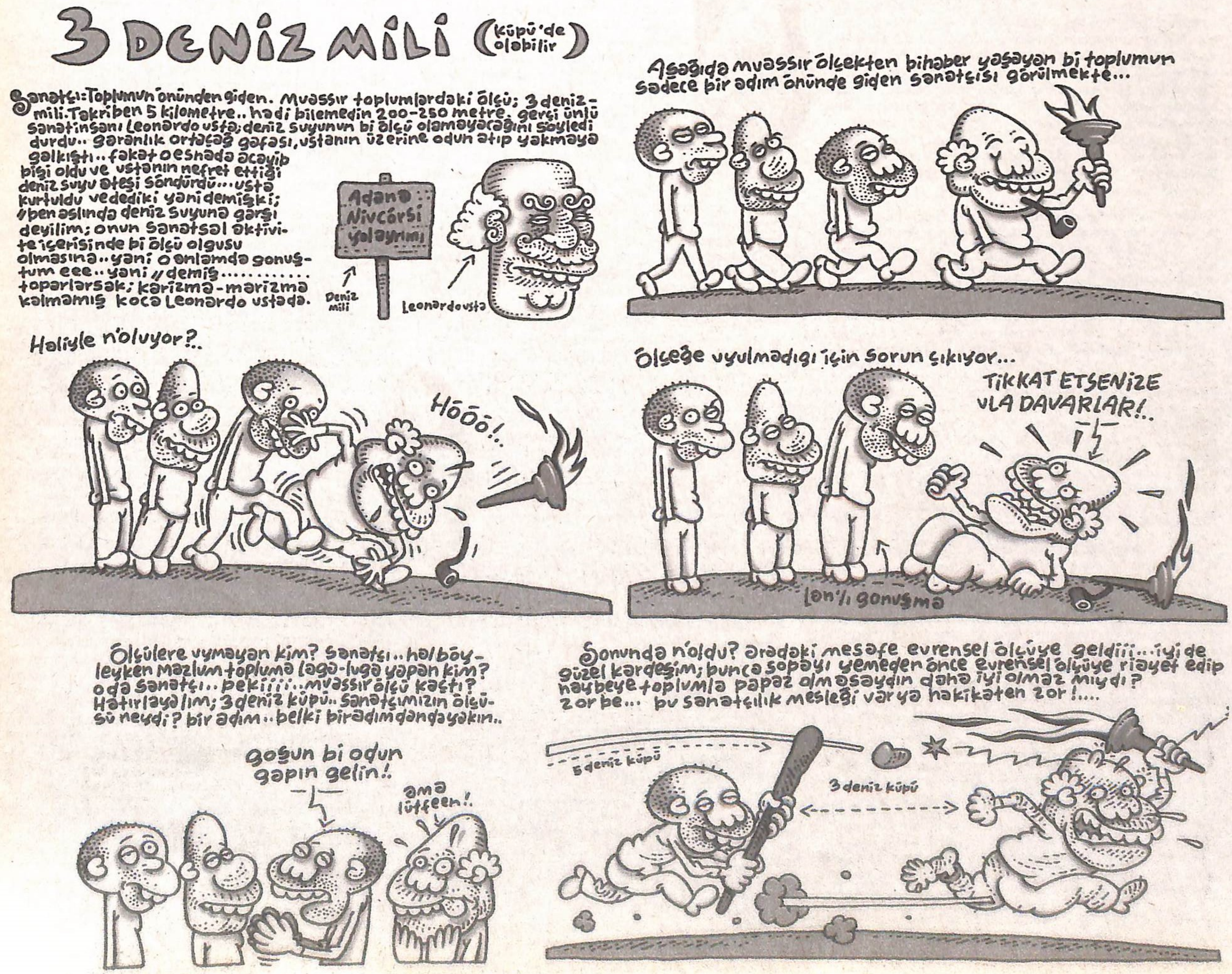

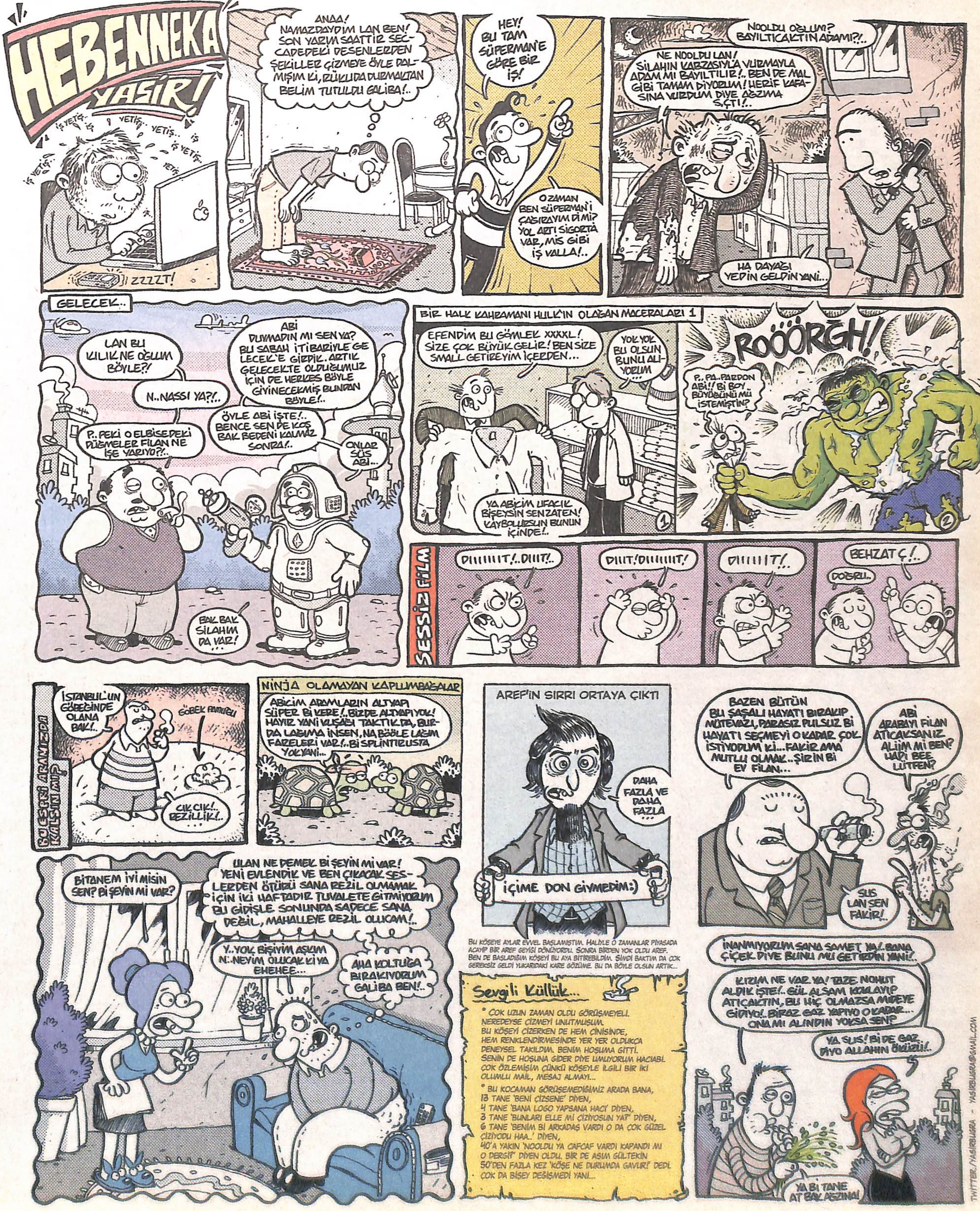
HEBENNEKA YASİR!
İŞ YETİŞ.. İŞ YETİŞ.. YETİŞ.. YETİŞ.. İŞ YETİŞ.. YETİŞ..
ZZZZT!
ANAA! NAMAZDAYDIM LAN BEN! SON YARIM SAATTİR SECCADEDEKİ DESENLERDEN ŞEKİLLER ÇIZMEYE ÖYLE DALMIŞIM Kİ, RÜKUDA DURMAKTAN BELİM TUTULDU GALİBA!..
HEY! BU TAM SÜPERMAN'E GÖRE BİR İŞ!
O ZAMAN BEN SÜPERMAN'İ ÇAĞIRAYIM Dİ Mİ? YOL ARTI SİGORTA VAR, MİS GİBİ İŞ VALLA!..
NOOLDU OĞLUM? BAYILTICAKTIN ADAMI?!..
NE NOOLDU LAN! SİLAHIN KABZASIYLA VURMAYLA ADAM MI BAYILTILIR!.. BEN DE MAL GİBİ TAMAM DİYORUM! HERİF KAFASINA VURDUM DİYE AĞZIMA SIÇTI!..
HA DAYAĞI YEDİN GELDİN YANİ...
GELECEK..
LAN BU KILIK NE OĞLUM BÖYLE?!
ABİ DUYMADIN MI SEN YA? BU SABAH İTİBARİYLE GELECEK'E GİRDİK. ARTIK GELECEKTE OLDUĞUMUZ İÇİN DE HERKES BÖYLE GİYİNECEKMİŞ BUNDAN BÖYLE!..
N..NASSI YA?!..
ÖYLE ABİ İŞTE!.. BENCE SEN DE KOŞ BAK BEDENİ KALMAZ SONRA!..
P..PEKİ O ELBİSEDEKİ DÜĞMELER FİLAN NE İŞE YARIYO?!..
ONLAR SÜS ABİ...
BAK BAK SİLAHIM DA VAR!
BİR HALK KAHRAMANI HULK'IN OLAĞAN MACERALARI 1
EFENDİM BU GÖMLEK XXXXL! SİZE ÇOK BÜYÜK GELİR! BEN SİZE SMALL GETİREYİM İÇERDEN...
YOK YOK BU OLSUN BUNU ALIYORUM...
YA ABİCİM UFACIK BİŞEYSİN SEN ZATEN! KAYBOLURSUN BUNUN İÇİNDE!..
ROÖÖRGH!
P..PA..PARDON ABİ!! Bİ BOY BÜYÜĞÜNÜ MÜ İSTEMİŞTİN?
SESSİZ FİLM
DIIIIIIT!..DIIIT!..
DIIIT!DIIIIIIIT!
DIIIIIIT!..
BEHZAT Ç!..
DOĞRU..
İSTANBUL'UN GÖBEĞİNDE OLANA BAK!..
GÖBEK FINDIĞI
CIK CIK!.. REZİLLİK!..
BU ESPRİ ARAMIZDA KALSIN
NİNJA OLAMAYAN KAPLUMBAĞALAR
ABİCİM ARAMLARIN ALTYAPI SÜPER Bİ KERE!.. BİZDE ALTYAPI YOK! HAYIR YANİ KUŞAĞI TAKTIK DA, BURDA LAĞIMA İNSEN, NA BÖÖLE LAĞIM FARELERİ VAR!.. Bİ SPLİNTIRUSTA YOK YANİ...
AREF'İN SIRRI ORTAYA ÇIKTI
DAHA FAZLA VE DAHA FAZLA...
İÇİME DON GİYMEDİM:)
BU KÖSEYE AYLAR EVVEL BAŞLAMIŞTIM. HALİYLE O ZAMANLAR PİYASADA ACAYİP BİR AREF GEYİĞİ DÖNÜYORDU. SONRA BİRDEN YOK OLDU AREF. BEN DE BAŞLADIĞIM KÖŞEYİ BU AYA BİTİREBİLDİM. ŞİMDİ BAKTIM DA ÇOK GEREKSİZ GELDİ YUKARIDAKİ KARE GÖZÜME. BU DA BÖYLE OLSUN ARTIK...
BAZEN BÜTÜN BU ŞAŞALI HAYATI BIRAKIP MÜTEVAZI, PARASIZ PULSUZ Bİ HAYATI SEÇMEYİ O KADAR ÇOK İSTİYORUM Kİ... FAKİR AMA MUTLU OLMAK.. ŞİRİN Bİ EV FİLAN...
ABİ ARABAYI FİLAN ATICAKSANIZ ALIİM Mİ BEN? HADİ BEE LÜTFEN?
SUS LAN SEN FAKİR!..
BİTANEM İYİ MİSİN SEN? Bİ ŞEYİN Mİ VAR?
ULAN NE DEMEK Bİ ŞEYİN Mİ VAR! YENİ EVLENDİK VE BEN ÇIKACAK SESLERDEN ÖTÜRÜ SANA REZİL OLMAMAK İÇİN İKİ HAFTADIR TUVALETE GİTMİYORUM BU GİDİŞLE SONUNDA SADECE SANA DEĞİL, MAHALLEYE REZİL OLUCAM!..
Y..YOK BİŞİYİM AŞKIM N..NEYİM OLUCAK Kİ YA EHEHEE...
AHA KOLTUĞA BIRAKIYORUM GALİBA BEN!..
Sevgili Küllük...
* ÇOK UZUN ZAMAN OLDU GÖRÜŞMEYELİ. NEREDEYSE ÇİZMEYİ UNUTMUŞUM. BU KÖŞEYİ ÇİZERKEN DE HEM ÇİNİSİNDE, HEM RENKLENDİRMESİNDE YER YER OLDUKÇA DENEYSEL TAKILDIM. BENİM HOŞUMA GİTTİ. SENİN DE HOŞUNA GİDER DİYE UMUYORUM HACIABI. ÇOK ÖZLEMİŞİM ÇÜNKÜ KÖŞEYLE İLGİLİ BİR İKİ OLUMLU MAİL, MESAJ ALMAYI...
* BU KOCAMAN GÖRÜŞEMEDİĞİMİZ ARADA BANA, 18 TANE 'BENİ ÇİZSENE' DİYEN, 4 TANE 'BANA LOGO YAPSANA HACI' DİYEN, 3 TANE 'BUNLARI ELLE Mİ ÇİZİYOSUN YA?' DİYEN, 6 TANE 'BENİM Bİ ARKADAŞ VARDI O DA ÇOK GÜZEL ÇİZİYODU HAA..' DİYEN, 40'A YAKIN 'NOOLDU YA CAFCAF VARDI KAPANDI MI O DERGİ?' DİYEN OLDU. BİR DE ASIM GÜLTEKİN 50'DEN FAZLA KEZ 'KÖŞE NE DURUMDA GAVUR!' DEDİ. ÇOK DA BİŞEY DEĞİŞMEDİ YANİ...
İNANMIYORUM SANA SAMET YA!.. BANA ÇİÇEK DİYE BUNU MU GETİRDİN YANİ!..
KIZIM NE VAR YA! TAZE NOHUT ALDIK İŞTE!.. GÜL ALSAM KOKLAYIP ATICAKTIN, BU HİÇ OLMAZSA MİDEYE GİDİYO!.. BİRAZ GAZ YAPIYO O KADAR... ONA MI ALINDIN YOKSA SEN?
YA SUS! Bİ DE GAZ DİYO ALLAHIN ÖKÜZÜ!..
YA Bİ TANE AT BAK AĞZINA!
TWITTER/YASIRBUGRA - YASIRBUGRA@GMAIL.COM

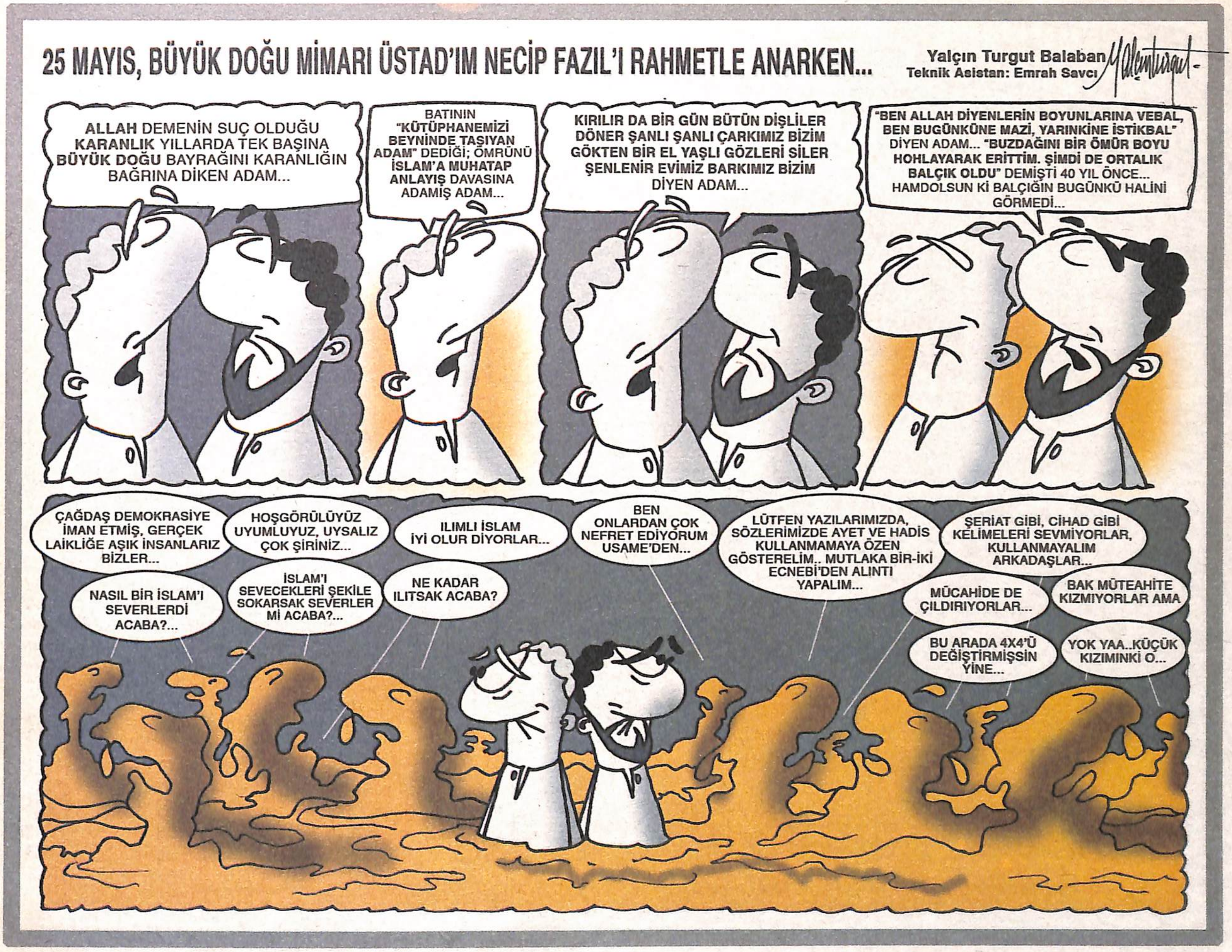

YETER BE!

betül zarifoğlu koç
betulzarifoglu@gmail.com

APOLİTİK KİŞİLİĞİMİN SONUNDAN BAŞI

Politika. Şimdiye kadar bu konularda ahkam kesmemiş olmam böyle gideceği anlamına gelmesin.. Ben de politikadan bahsetmek istiyorum artık.

Takdir edersiniz ki benim de siyasete atılma zamanım geldi. Özellikle şimdi seçimler yaklaşıyorken bahsedecek birçok konu var. Seçim konuları oldukça geniş ve eğlenceli. Derin bir nefes aldım ve bu geniş alana hızlı bir dalış yapmak için hazırım.

Tabi ki yazmak için bilmek gerekiyor. Araştırmacı kişiliğim devreye girsin, araştıralım öğrenelim evvela. Haydi bismillah.

Nereden başlasam? Öncelikle partilerin yaptıklarını yapacaklarını falan ilk ağızdan öğrenmem lazım diye düşündüm. Neler yapmışlar, neler yapmayı vaat ediyorlar? Tüzükleri, vizyonları nedir? Bunları didiklemek için partilerin resmi web sayfalarını araştırdım.

Haydi bakalım derken çıkmazın içinde olduğumu anladım. Çünkü efenim kendilerine göre partilerin her bir şeyleri harikaymış. İstisnasız hepsi harika işler yapmışlar, hala harikalarmış ve gelecekte de harika işler yapacaklarmış. Sütte leke varmış kendilerinde yokmuş. Geçmişleri de gelecekleri de piri pakmış. Bütün aksilikler, hatalar onlar başımızda olunca sona erecekmiş.

Barış, huzur, refah, zenginlik hep kendilerinin işiymiş. Onlar olmazsa tüm bunlar olmazmış. Mış. Mış. Mış.

Hasılı web sitelerinde gerçek olması imkansız bir dünya kurmuşlar. Ama olsun. Ne de olsa sanal dünya. Kendi yalan diye düşündüm. Araştırmalarımı başka bir mecraya aktarmaya karar verdim.

Hmmm. Harika malzemeler bulmak için gazeteler olabilir mesela. Tüm gazeteleri düzenli bir şekilde alıyorum ve didik didik inceliyorum. Süper.

Bir gün iki gün derken işin rengi belli olmaya başladı. Her gazete her haberi kendi dilinde anlatıyor. Kendi fikrine yakın haberleri ön plana çıkarırken diğerlerini yok sayıyor. Bu tür şeyler benim hakkaniyet inancıma uymaz. Olmaz. Ters geldi bana. Aynen bundan da vazgeçtim.

Aslında siyasete atılmak için çok güzel bir zaman seçmişim.

Bu seçimler nedeniyle tüm parti liderleri her gün sokaklardalar. Ben de bir halk insanı olarak televizyon aracılığıyla düştüm seçim alanlarına.

Aman allah'ım düşmez olaydım. Seçim alanları hepten keşmekeşmiş. Mesela iki önemli başkan, biri bir şey söylüyor, diğeri onun tam aksini iddia ediyor. Doğal olarak ikisinden biri yalan söylüyor. Hangisinin yalancı olduğunu ben bilmem malum buralarda yeniyim. Önemli olan da bu değil zaten. Yalın gerçek şuydu. Kocaman bir adam, önemli bir partinin lideri, açık açık yalan söylüyordu. Hangisiyse hangisi? Ben gelmişim otuz yaşıma sevmem öyle yalan dolan. Bu işlerin kompetanı olmak lazım yalanlarına yetişebilmek için. Benim bu kadar zamanım yok. Haliyle bunu geçtim.

Sonra bütün liderler birbirleri hakkında çok çok ağır sözler ediyorlardı. Hatta bu ağır sözler bazen hakarete varıyordu. Hadi bunu anladım. Çok kızdın, kendini kaybettin, asla kabul edemeyeceğin şeylerle karşılaştın ve ağır sözler söyledin. Tamam burada yine sorun yok. ama sonra bir baktım bir resepsiyon gereği hepsi bir aradalar, yüz yüze de bakabildiler, birbirlerinin elini de sıkabildiler. Bir de biliyorsun yarın öbür gün karşına çıkacağını biraz dilini tut be insan.

(alakalı emir kipli ata sözü) bakacağın yüze tükürme, tükürdüğün yüze bakma.)

Kafam iyice karıştı. Acaba dedim kendi kendime acaba mitingler gerçek değil miydi. Yani bu koca adamlar birbirlerine kızgın olmadan, boksörler gibi mi vuruyorlardı.

Bu safhada anladım ki eğer bu bir oyunsa da, gerçekse de bana göre değil. Çok acımasız bir dünyaymış burası.

İnsanlık hali biri hapşırsa, diğeri "daha kendine bakamıyor devlete nasıl bakacak" diyecek.

Biri ölse "reklam için yaptı" denilebilir. O boyuta gelmişlerdi artık.

Beni açmaz bu davalar.

Sözün özü şudur ki:

Siyasi yaşamımın baharında, elim olaylar sonucu kendimi politikanın teeeee dışına kadar geri gönderiyorum. Sizleri de beklerim efem.

ÖLÜ BİR YAZARIN ANLATTIKLARI - II

Ömer Faruk Dönmez

"Gelelim asıl söylemek istediklerime…" dediğime bakıp da "Birader, şu dakkaya kadar asıl söylemek istediklerini söylemedin de gevezelik mi ettin yani?" şeklinde bir sitemde bulunmayın sakın. Zira kadim ve asil edebiyatımızın künhüne vakıf olanlar gayet iyi bilirler ki sadede gelmeden evvel ve de meramı ifade etmeden önce şöyle ballandıra ballandıra bir girizgâh yapmak bu işin şanındandır. Üstelik söz konusu olan, benim gibi 'öldüğü halde yazmaya devam eden' bir yazar olunca, gevezelik etmek şöyle dursun, girizgâhı kısa tuttuğumuz bile söylenebilir.

Öyle ya, siz ömrü hayatınızda 'öldüğü halde yazmaya devam eden' benden başka bir yazar gördünüz mü?

Ben görmedim.

Biliyorsunuz ki 'öldüğü halde yazmaya devam etmek' ifadesiyle, gerçekten de 'öldüğü halde yazmaya devam etmeyi' kast ediyoruz; yoksa ölmeden önce bazı metinler hazırlayıp ve de kütüphanenin bir köşesine onları saklayıp da öldükten sonra bu metinlerin piyasaya sürülmesini sağlamak gibi bir klasik şark kurnazlığından bahsetmediğimizi bir önceki yazımızda beyan etmiştik.

Tabi tam da bu noktada, madem bu metinleri 'öbür taraftan' yazıyorum, o halde bu yazılar size nasıl ulaşıyor, merak etmiş olmalısınız.

Haklısınız efendim. Ben de olsam aynı şeyi merak ederdim. Fakat bu soruyu bana değil elinizde tuttuğunuz derginin editörüne tevcih etmeniz gerekiyor. Kendisinin siz kıymetli okuyuculara ne tür bir açıklama yapacağı hususunda doğrusu hiçbir fikrim yok; fakat zat-ı âlilerini hayattayken görme şerefine nail olmuş birisi olarak, birkaç ihtimalden söz etmek isterim.

Şu yazma çizme işleriyle ilgilenen herkes az çok bilir ki bu derginin editörü beyefendi, Asya'nın ve Avrupa'nın birleştiği bu olağanüstü güzellikteki ülkenin mübarek ağaçlarında edebiyat adına bir çiçek açsa ya da sanat namına bir böcek vızıldasa veya her bir santimetrekaresi hikâyeler ve şiirlerle dolup taşmış bu bereketli topraklara, estetik bir tohum ya da sararmış bedii bir yaprak düşse, işte o açan çiçeği ve öten böceği ve düşen tohumu ve sararmış yaprağı karşılıksız bir aşkla takip etmekle ömrünü tüketmiş bir âdem olarak, her ne kadar bidayette eşi ve çocukları tarafından yer yer sivri biberden acı sitemlere maruz bırakılmışsa da, nihayette gök ehlinin iltifatlarına mazhar olmuş talihi pek yaver bir fanidir. Bu cümleden olarak, editör beyefendinin 'keşfinin' açık olduğunu falan söyleyecek değilim. O kadar da değil. Ayrıca, mezkûr şahıs hakkında, tasavvuf literatüründe 'zuhurat' denilen bir hadisenin vuku bulmuş olmasını ihtimal dâhilinde görenleri de pek inandırıcı bulmadığımı belirtmem gerekir. (Bu noktada, kelime oyunlarını seven dalgacı zihnimde bir çağrışım oldu ve 'zuhurat' gibi mübarek bir kelimeden hemen sonra nedense 'bocurgat' kelimesi gelip aklımın orta yerine takıldı. Ömürlerini kelamın ve beyanın inceliklerine vakfetmiş meşhur dil âlimlerinin ve ihtisaslarını obsesif davranış bozuklukları hakkında yapmış psikiyatrların tam isabetle tesbit ettikleri üzere, aklın sarkacına kancasını atıp bir o yana bir bu yana sallanan muzır bir kelimeden kurtulmanın en bilinen yolu söz konusu kelimeyi bir cümlede kullanmaktır. O yüzden bu kelimeyi füc'eten bir cümlede kullanıp bir an evvel rahata ermek isterim: "Edebiyat soyut bir bocurgattır; insanı süfli uçurumlardan çeker ve yükseklere kaldırır.")

Fizik dünyada ve reel düzlemde sanat adına yaprak kımıldasa haberdar ve alâkadar olan edebiyatsever editörümüze bir tür mücâzât olarak metafizik dünyadan ve sürreel düzlemden böyle bir metnin ulaştırılmış olmasını doğrudan doğruya 'keşif veya zuhurat' gibi tasavvufi bir ikram olarak adlandırmayı pek de mümkün görmüyorum ve fakat bunun Sâni-üs-semâvâti vel ard olan Yüce Yaratıcının lütf u keremi olarak anlaşılmasının daha sahih bir tercih olacağı kanaatindeyim.

Ah neyse… Dediğim gibi, bu yazıların size nasıl ulaştığı konusunun çözüm mevkii ben değilim. Ayrıca zaten benim sizlere 'bu taraftan' haberler vermem teknik olarak doğru da olmaz. Çünkü hakikat namına dünyaya ulaşması gereken her haber, ulaşmıştır efendim. Son Peygamber Ahmed ü Mahmud u Muhammed Mustafa sallallahüaleyhivesellem insanlığa verilmesi gerekeni bihakkın vermiştir ve bu meyanda benim siz fanilere buradan söyleyebileceklerimin en esaslısı şudur:

Ölümden sonra dirilmeye ve sorgulanmaya inanmamak kadar büyük ahmaklık olamaz.

Daha kabirde başlıyor iş.

Eşin dostun, üstüne toprakları atıp gidiyor. Onlar giderken -yeminle söylüyorum- ayak seslerini işitiyorsun. Ah nasıl bir yalnızlıktır o, anlatamam; nasıl bir çaresizliktir!

Hani terli avucunuzun içinde buruşmuş küçük bir kâğıttan telaşla kopya çekerken sizi çok seven ve bu aşağılık hareketi sizden asla beklemeyen o iyi kalpli hocaya yakalanırsınız da, korku bir yana, utancınızdan yerin dibine geçer, yok olmak, kaybolmak istersiniz ya…

Hani o pek sevimli komşu kızıyla aynı masada bir aile yemeği yerken sakarlığınız tutar da kaşığınızdaki lokmayı komşu teyzenin besbelli yeni yıkayıp ütülediği bembeyaz masa örtüsüne şakkadanak düşürürsünüz ve kimseler görmeden sileyim derken örtüdeki lekeyi yayar ve yoğunlaştırırsınız ya…

Hani gece yarısı dolmuştan inip sokak lambalarının sarı ve solgun ışığının aydınlatmaya kâfi gelmediği karanlık yollardan evinize doğru yürürken tam apartman kapısının önünde huysuz huysuz hırlamakta olan korkunç ve dev gibi köpeğin ışıldayan sivri dişlerini görüp onu daha da kızdırmamak için suratınıza olabildiğince zavallı ve sevimli bir ifade vermeye çalışırsınız ya…

Hani ilaç kokulu hastane koridorlarında kederle sıranızı beklerken tırnakları ojeli ve diz üstü etekli küstah doktor zavallı ve şalvarlı hasta amcalara insanlık dışı muameleler yapar ve o amcalar hüzünle boyunlarını bükünce çaresizliğiniz elinizi kolunuz bağlar da ilaç firmalarının saygısız ve şişko temsilcileri pervasızca önünüzden geçip doktorun odasına yalaka bir sırıtkanlıkla girerler ve siz o esnada o pezevengin kafasını tırtırlı beton zemine sürmek iştiyakıyla dolup taşarsınız ya…

Hayır hayır… Bunların hiçbiri değil. Afedersiniz. Bir an yazmanın büyüsüne kendimi kaptırdım ve maksattan uzaklaştım. 'Hani' diye başlayıp 'ya…' diye biten cümleler kurarken insan kendini kapıp koyuveriyor. Allah muhafaza. Bu noktada -konudan kısmen de olsa uzaklaşma pahasına- şu inzar edici parantezi açmama izin verin lütfen: (Yazmanın gerçekten de bir 'büyüsü' vardır. Efendimiz aleyhisselamın 'Sözde sihir vardır.' hadisini, sözün salt okuyana ya da dinleyene etkisi şeklinde algılamayıp; bizzat yazana ya da konuşana müteveccih yönüyle de değerlendirmek gerekir. Nitekim vicdan sahibi insanlar, bazı konuşmaların, konuşanı delirttiğini; bazı yazıların, yazanı çıldırttığını ve nihayet bazı sözlerin, sahibinin ayaklarını yerden kestiğini akıllarından asla çıkarmazlar. Fani hayatlarını 'yazmak' denen netameli işe adamış soy müellifler hakkıyla bilirler ki kelimeler Musa'nın asası mesabesindedirler; bismillah demeden onlara dokunmamak gerekir. Geçen yazımda "Yaşamak zor iştir; yaşamak ve yazmak ise zorun zoru." derken bu tip şeyleri kast ediyordum efendim. Neyse, yine konuşuruz bu mevzuyu.)

Ne diyordum?

Hah, daha kabirde başlıyor çaresizliğiniz.

İyisi mi siz İslam elbisesini güzelce giyiniz.

Bu tarafta geçer akçe o çünkü… Kabirdeki sorgu sual bir yana, bir de büyük mahkeme var burada. Hele bazı sorular var ki insan onlara cevap vermeden adımını atamıyor. Mesela, önce namazı soruluyor insanoğluna. Sonra ömrünü nerde tükettiği, malını, gençliğini ve sıhhatini nerde harcadığı soruluyor. İyisi mi siz kabir hayatına ve âhiret hallerine dair bir risale okuyunuz efendim; ben daha fazla tafsilata girmeyeyim. Zira dünyadayken de eleştirmenler beni en çok bu yönden tenkit ederlerdi.

Neymiş efendim; sanatı sanat olarak değil; bir davanın aracı olarak görürmüşüm! Hah! Kim haklı çıktı?

'Sanat sanat içindir' diyenlere, cehennemde özel bir bölüm yapmışlar, benden söylemesi! Onlara diğer mahkûmlardan daha farklı cezalar veriliyor. Ateşleri zebanilerce demir küreklerle karılıyor, dev körüklerle harlanıyor. Çünkü onlar kendi şahsi günahları bir yana; insanlara hakikatleri açıklamak üzere ellerinde sanat gibi teshirli bir alet bulundurdukları halde bunu 'şahsi ve muhterem' bir alana hasrettikleri ve üstelik sanat yoluyla insanlara iki kelam etmek isteyen benim gibi muharrirleri de kınadıkları için bonus kazanmışlar, ekstra yanıyorlar yani. Hararet kallavi. O bölgenin yakınından geçerken bile yalımı insanın yüzüne vuruyor. O yandan bizim bulunduğumuz yere -evlerden ırak- bir kavurucu rüzgâr esmeye başlıyor öğleden sonraları; kuru, sıcak…'Sanat rüzgârları' diyoruz biz ona arkadaşlar arasında.

Gerçi artık herhangi bir -afedersiniz- zottirik eleştirmenin beni tenkit etmesine aldıracak değilim. Hoş; hayattayken de pek aldırış etmezdim ya, şimdi hiç umurumda olmaz. Ölü bir yazar olduğum için olabildiğince 'bağımsızım.' Her şeyi anlatabilirim. Korkmam gereken hiçbir şey yok. Ne yasalar, ne eleştirmenler, ne o hain beğenilme duygusu, ne okuyucu tepkileri… Çekineceğim hiçbir şey yok. Bir korkum yok. Beklentim yok.

Mesela şu 'pek netameli' Kürt mevzûunu anlatabilirim size…

Ya da 'Üç Büyük İbrahimî Din' söylemini ağzından düşürmeyen 'diyalogcuların' durumundan söz edebilirim…

Ya da okuduğu bir şiir yüzünden hapse girmiş ve sonra 'seçimler bittikten sonra seçilmiş' karizmatik Ak Parti liderinden ve onun eşbaşkanlığını yaptığı Büyük Ortadoğu Projesinden bahsedebilirim…

Ya da küfr üzere ittifak etikleri halde, yüksek menfaatleri icabı derin derin çatışmakta olan İngiliz ve Yahudi lobisini; hangi lo-

binin ülkemizdeki ılımlı dincileri, hangi lobinin ulusalcıları desteklediğini söyleyebilirim…

Veya daha gerilere uzanıp, Özal'ı, Menderes'i, hatta Mustafa Kemal'i bile anlatabilirim. Hatta ve hatta, uslu duracağınıza söz verirseniz, hangisinin cennette, hangisinin cehennemin dibinde olduğunu bile söyleyebilirim. Geçenlerde Erbakan katıldı mesela aramıza, ondan da söz edebilirim. Hâsılı velkelâm; mevzular derin, havalar serin, haydi yayları gerin, buyrun dünyama girin, kafiyeler çok şirin, ama ya söyletmen urun, ya bana bir ümit verin, vesselam.

Tüm bunları yeri geldikçe usulüne uygun bir biçimde anlatabilirim sizlere.

Fakat önce genç yazar arkadaşlara edebiyat sanatı ve yazma eylemi hakkında bazı şeyler söylemek istiyorum.

Bizim buradaki merkez kütüphaneye (elinizde tuttuğunuz dergi dâhil) dünyada çıkan bütün dergilerden birer nüsha geliyor. Gerçi buradaki arkadaşların, dergi arşivleme işini edebi bir merakla yaptıkları söylenemez; tamamen Allah'ın emrine uygun bir şekilde, dünyada olup biten her şeyin kaydını tutma saikıyla yapılıyor bu iş. Nasıl ki herkesin amel defterine satır satır dercediliyorsa yaptığı işler; kim zerre kadar iyilik yaptıysa o; kim zerre kadar kötülük yaptıysa o kaydediliyorsa; işte bu minval üzere, tüm mecmualar da arşivleniyor bu kütüphanede.

Demem o ki, edebiyat dergilerinde yayımlanan şiir ve hikâyeleri azami dikkatle inceliyorum. Aslında belki söylemem uygun olmaz; ama hadi söyleyeyim, burada (tıpkı askerlikte olduğu gibi) sivilde ne iş yaptığımız soruluyor ve o işe uygun bir mecrada görev almamız sağlanıyor. Ben yayımlanmış kitaplarım olduğunu önce söylemek istemedim; ne olur ne olmaz, başım derde girmesin diye; fakat gördüm ki sivilde yediğimiz her haltın burada kaydı var; yekten söyledim beş kitap sahibi bir muharrir olduğumu. İlk sorgumdan sonra beni merkez kütüphaneye aldılar. Mahkeme-i Kübra'ya kadar dosyaların tasnifi işinde çalışacağız. Burada benimle beraber bir ihtiyar adam daha var; o zavallım da dünyadayken adliye önlerinde dilekçe yazarmış, arzuhalciymiş yani, beraber çalışıyoruz işte. Neyse.

Demem o ki, edebiyat dergilerinde yayımlanan şiir ve hikâyeleri azami dikkatle (hem görev icabı hem de zevkle) inceliyoruz ve elimizdeki ilahi-edebi kriterlere göre tasnif ediyoruz. Acı bir hakikat olarak şunu söylememe izin verin lütfen:

Metinlerin birçoğu ilahi-edebi kriterlere göre direkt çöp tenekesine gidiyor.

İşte bu sebeple, genç yazar arkadaşlara edebiyat sanatı ve yazma eylemi hakkında bazı şeyler söylemek istiyorum ki "habitat a'mêlühüm" hükmüne maruz kalıp emekleri heba olmasın, yaptıkları boşa gitmesin.

Söze, kadim edebi türlerden şiir ve hikâyeyle başlamak isterim.

Baştan söylemeliyim ki Üstad Sezai Karakoç'un

"Öleni ölümle diriltmek
Ölümle sağ tutmak sağ olanı
Ölümün ışınıyla görmek
Karanlık gecede
Karataştaki
Kara karıncayı"

gibi mısraları ve Üstad İsmet Özel'in

"Ben ne büyük bir dalgınlıkla bakmış olmalıyım ki hayata
görmedim orda çinko damlar ve plastik sürahilerin tanrısını
yerimi yadırgadım
yerim olmadı zaten kendi mezarımdan başka
çılgının biri sanılmaktan sakınmaya vaktim olmadı
durmadan bir beyaz aygırla taşardım derin göllerden
bir gebe kısrakla kaçardım derin ormanlara
güneşin zekâsıyla doymak isterdim
kaba solgun kâğıtlar sunardı
şehrin insanı bana

şehrin insanı, şehrin insanı, şehrin
kaypak ilgilerin insanı, zarif ihanetlerin."

gibi mısraları, 'bu tarafta' şiir namına uzun süredir devam etmekte olan sessizliği kısmen de olsa bozdu ve geçici de olsa bir heyecana sebebiyet verdi. Fakat sonra, o eski sakil sessizlik yine başladı. Modern genç şairlerin, onca çabalamalarına rağmen, vefatlarını müteakip, en son merhum Mehmet Akif'in ve Necip Fazıl'ın yerleştirildiği 'Müslüman Şairler Saçağı'nın altında kendilerine yer bulabileceklerine doğrusu pek ihtimal vermiyorum ben. Zira biz musanniflere verilen 'ilahi-edebi kriterler' kitapçığında 'zulme uğrayanları savunmak' gibi oldukça esaslı bir ölçüt vardır ki, modern şairlerin bugüne dek yaptıkları işleri içeren dosyaları şöyle ayaküstü karıştırırken görebildiğim kadarıyla, isimlerini burada zikretmek istemediğim birkaç istisna dışında, bu arkadaşların şiirleri, genel itibarla 'modern ve ferdi' kaydıyla kayıtlanmış ve 'zulme uğrayanları savundu' sütununun karşısındaki 'evet' yazılı kutucuk boş bırakılmıştır.

Tabi yanlış anlaşılmak istemem; ben bu muhterem kardeşlerimizin amel defterlerini falan görmedim, dolayısıyla 'âhiretteki durumları' hakkında bir şey söylüyor değilim; bizim merkez kütüphanedeki dosyalara şöyle bir göz gezdirdim yalnızca... Zaten amel defterleri tamamen kişiye özeldir; olağanüstü güvenlik tedbirleriyle korunur ve bizim gibi sıradan musanniflerin o defterleri görmesi söz konusu bile değildir. Ben sadece, âhirete irtihal eylemiş şairlerin altında toplandıkları 'Müslüman Şairler Saçağı'na en son Mehmet Akif ve Necip Fazıl'ın kabul edildiğini ağzımdan kaçırmış bulundum. Zaten Mahkeme-i Kübra'ya kadar sürecek geçici bir statüdür bu. Asıl büyük mahkemeden sonra belli olur kimin nereye gideceği. Ah neyse neyse, tehlikeli meselelere girdim; bu konuda daha fazla konuşmak istemiyorum. Belli ki konuştukça çenem düşecek; çenem düştükçe haddimi aşacağım ve sırları ifşa etmeye başlayacağım. Oysa sırlar, bayım; saklanmak içindir.

İyisi mi genç şairlere söyleyeceğimi söyleyip bu bahsi kapatayım.

Bir kere işin esası, samimiyettir arkadaşlar.

Yazdığınız şiirin her bir mısraında ve hatta kullandığınız her bir kelimede samimiyeti esas almayı ihmal etmeyiniz. Çünkü bu tarafta, deha ürünü mısraların bile, samimiyetsizce yazıldığı tespit edildiğinde zerre miktar tereddüt gösterilmeden çöp tenekesine fırlatıldığını gözlerimle defalarca görmüşümdür.

Bu bir... İkincisi, 'modern şiirden' uzak durmanızı ve gücünüz yettiğince kadim şiirimizle meşgul olmanızı da şiddetle salık veririm. Çünkü modern şiir, modern zihnin ürünüdür ve dolayısıyla patolojiktir. Muhteva bir yana, sırf biçimsel açıdan bakıldığında bile, dizelerin olmadık yerlerden kırılması ve manzumenin bir bütünlük duygusundan yoksun oluşu, 'parçalanmış modern zihnin' yansıması olarak görülebilir.

İşim gereği o kadar çok okudum ki şimdi ha desem size bir 'modern şiir' uydurabilirim biliyor musunuz? Buyurun bakalım:

"Yağıyordu yukardan kirli hüzünler
ve masaların kenarında
birikmiş tesadüfler
ah kimse neden silmiyor bu masaları
gri hizmetçiler kırmızı işçiler esrik
ve kendine karşı kayıtsız elleriyle inatçı
kapıların hayaları
ve direngen
umutlar devşiren
Paris'in isli sokakları
Eski Yunan mitolojisinden kalma
suskun gözleriyle
canımı yakan
canımı acıtan
yakan canımı
uçurtmalar yükseliyor göklere
yaramın kabukları
kısrakların
ve kurbağaların çığlıkları yükseliyor
ben yükseliyorum
gel diyor bana çocukluğumun apartman boşlukları
ah ömrümün boşlukları
ömrümün boşlukları"

Görüyor musunuz? İşte bu kadar! Vallahi billahi şurda ayaküstü iki dakkada uyduruverdim. Adı az çok bilindik bir şair bu mısraları imzalayıp bir edebiyat dergisine gönderse kesinlikle yayımlanır. (İsterseniz bir deneyin; yukarıdaki mısraları az çok bilindik bir imzayla gönderin bir dergiye. Merak etmeyin, ruhları duymaz; zira -burnu- büyük edebiyatçılar şu elinizdeki mizah dergisini okumazlar; onlar sanatsal metinlerle dolu ağır edebi mecmuaları tetebbu etmekle meşguldürler. Hah ha.) Zaten takip ediyorsanız, son dönemde dergilerde yayımlanan şiirler, üç aşağı beş yukarı, şu benim şiirin aynısı, inanın. Uyduruktan tayyare bir iki imge, ne idüğü belirsiz bir iki benzetme, bir iki alışılmamış bağdaştırma, orijinal havası verilmiş bir iki anlamsız isim ve sıfat tamlaması, bir iki ağlama inleme, 'esrik' ve 'direngen' gibi normalde hiç kullanmadığımız yarı uydurukça yarı öztürkçe birkaç kelime falan fişman fıstık. Al sana modern şiir... Tamam şairsin, duygusalsın falan ama bu kadar da komik duruma düşmemek gerek. Şiirin bir itibarı var kardeşim.

Hâsılı velkelâm, Efendimiz aleyhisselamın Hassan bin Sabit'e "Cebrail seninle beraberdir." buyurmasının hikmetini ve Şuara suresinin 224. ayetinin anlamını çözmeden yazılmış her mısranın akıbeti çöp kutusudur.

...

Ah, kusura bakmayın... Muhataplarımın bir mizah dergisinin okuyucuları olduğunu unuttum da edebiyat hakkında ciddi ciddi vaaz vermeye başladım yine değil mi? Bu da benim kusurum işte. Çocukluğumdan bu yana, sevgili üstadım efendim dâhil, çevremdeki insanlar, meramı ustalıkla ve incelikle ifade etmek hususunda Cenâb-ı Zül Celal hazretleri tarafından olağanüstü bir yetenekle donatılmış olduğumu; fakat insanları ve mevzuları fazlasıyla ciddiye almak gibi bir kusurla malul kılınmış olmamın, beni keyifle okunan bir yazar olmaktan çıkarıp asık suratlı ve kederli bir müellif yaptığını defaatle ifade etmişlerdir.

Hatta iyi niyetli bazı muharrir arkadaşlarımın "Üstad, keşke davayı-mavayı boş versen de şöyle ciddi mevzulara girmeden, sırf muhabbetine, bir şeyler yazsan, tallahi tadından yenmezsin." yollu güya iltifat etmeye yeltendiklerini; ancak daha cümlelerinin sonunu getiremeden, karakaşlarımı çatmamdan mütevellit susup esefle uzaklara baktıklarını da mükerreren müşahede etmişliğim vardır.

Efendim, asıl saham olan hikâye türü hakkında üç beş kelam etmeden evvel, kafalarda doğmuş olması muhtemel bir şüpheyi izale etme sadedinde şunları söylememe de lütfen müsaade buyrulsun: Miladi 2011 senesinin haddinden fazla modernize olmuş ve kapitalizmin ağına düşmüş zavallı ve zıpır insancıkları başarıyı maalesef parayla, statüyle ve şöhretle ölçme ahmaklığına düştükleri için, yüksek ihtimal bana şöyle söyleyeceklerdir:

Şu bize söylediklerin doğru ve işe yarar şeyler olsa idi, yaşamının hiçbir döneminde meşhur ve zengin olamadan ve hatta bir araba bile alamadan, fakir ve garip bir muharrir olarak hayata gözlerini kapamazdın herhalde!

Emin olun, tam da bu sebeple, yani şu size söylediklerim doğru şeyler olduğu'için fakir ve garip bir muharrir olarak hayata gözlerimi kapadım ben. Size Nobel almanın yollarını anlatıyor değilim ki; hakikatli bir müellif olmanın ipuçlarını veriyorum!

Üstelik, takdir etmelisiniz ki durumum pek de fena sayılmaz. Evet Nobel falan almadım ama söyler misiniz, ölü olduğu halde yazı yayımlamaya devam eden benden başka yazar tanıyor musunuz?

(Devam edecek...
İnşallah.)

HUZUR SOKAĞI

TURGUT YILMAZ

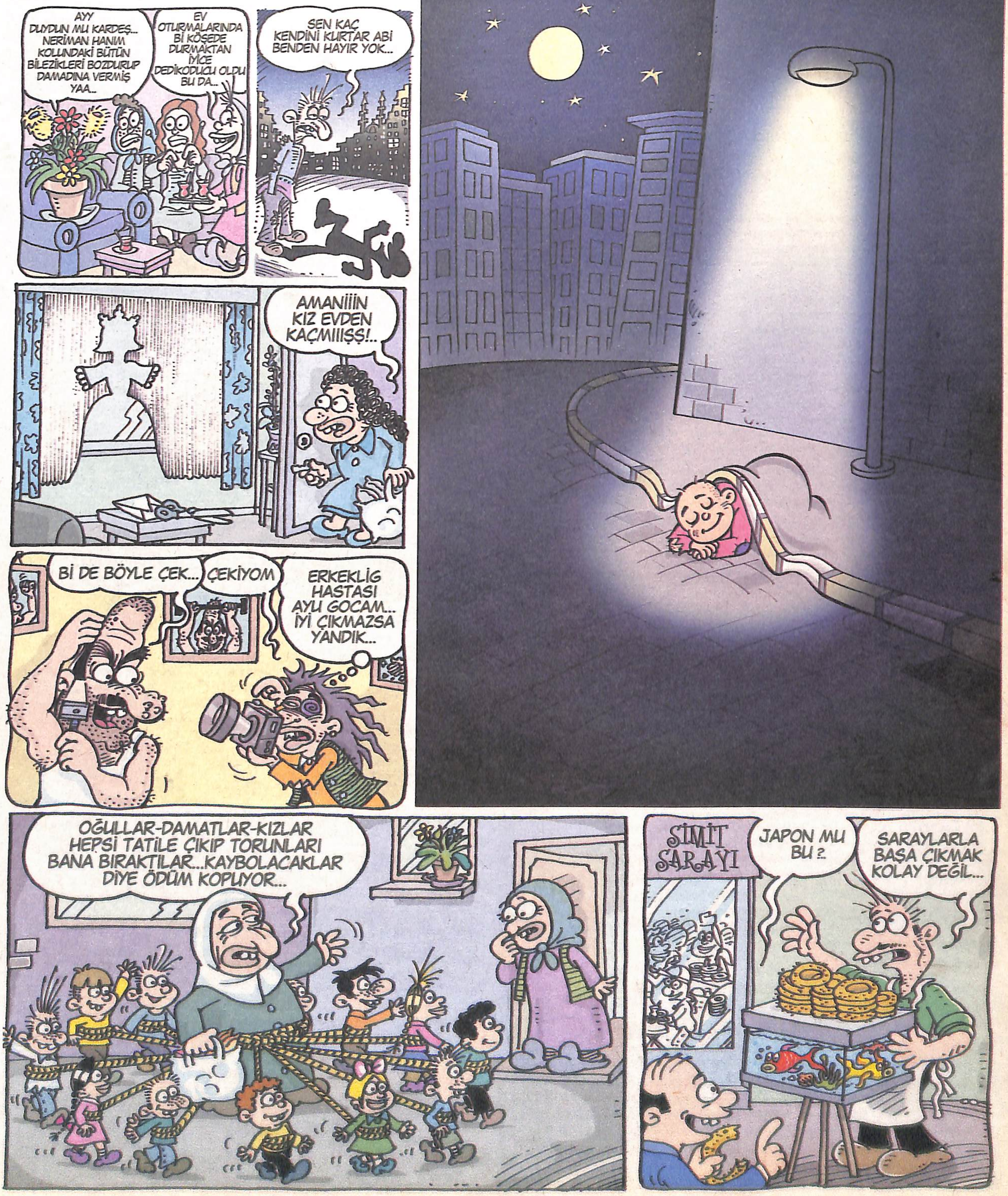

Br. Otacı Zahter

otacizahter@hotmail.com

Efenim, Nutuk Kemalistler içün Muharref kutsal kitaptır!

• mUSAMEre: ABD ve İsrail bütün ülkelerin yatak odasındaki 2. güveyidir. 'İlk gece hakkı'nı vermeyen ülke ve liderler tasfiye edilir. Bakınız Pakistan :) Pakistan ülke topraklarını ABD'ye bi daha kullandırtmayacakmış. E, harim-i ismetine bi kere kendi elinle güveyi soktun. Alıştın artık, bu boynuzla daha çook yaparsın sen bu işi!

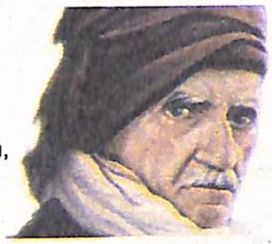

• CİHAT MI TERÖR MÜ?: Ülkeniz işgal edilirse modern ulemaya göre direnmemeniz gerekiyor. Adam 30 bin km'den gelse de siz evinizden çıkmamalısınız. Çeçenistan'da, Afganistan'da, Somali'de, Arakan'da, Filistin'de neler yaşanıyor haberimiz var mı? İngiliz-NATO işbirliğiyle kaldırılmak istenen Mardin Fetvası'nı, aynı paraleldeki Said Nursi ve 156 Anadolu ulemasının Halife ve Şeyhülislam'a rağmen verdiği Kuvayı Milliye ile ilgili 'Cihat Fetvası'ndaki inceliği bilmek gerekiyor. Yoksa bugün İslam dünyasında cereyan eden mücahedeyi anlayamayız. Onları 'terörist' olarak gösteren yorumlar bizi de kekleyebilir.

• KANAL'ACAKLAR: Millet mideye ulaşan 'Boğaz Kanalı'yla uğraşırken, bazıları da nedense 'cüzdan'a ulaşan kanalla daha çok ilgileniyor. Fantazy İstanbul. 'Çılgın Proje' nasıl bir şey diye merak eden varsa John Perkins'in 'Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafları' kitabını okusun.

İstanbul'da 50 bin bina depremde çökecek. 500 bin ila 1,5 milyon kişi enkaz altında kalacak. Tedbir alınmazsa 'KANAL' değil 'MEZAR' kazarsınız!

Kanal'maca projesiyle bize Timur'un fili gibi yeni bir GAP projesi kakalanmıyordur inşallah :) Şimdi yeni bi pembe kazık yemeyelim.

• İETT ve AHLAK: 30 yıllık profesyonel İETT yolcusu olduğum için kimlerin otobüslerde ne yaptığını her gün görebiliyoruz. Otobüste çiftleşmeye kalkan kaç kişiyle sadece ben kavga ettim. Hele birisi 'Burası otobüs, n'apıyosunuz!' dediğimde. 'Biz evliyiz ki!' demişti. Ben de 'Yarım saat sabredin o zaman!" deyince yolcular yarılmıştı!

Bu konuyla ilgili atasözüm "Anası otobüste çiftleşenin, yavrusu çöp bidonunda bulunur!" olsun. Güneri Cıvaoğlu, 3 Eylül 2004'te Milliyet'teki yazısında "Hayvanlar gibi özgürce çiftleşme hakkı"ndan bahsetmişti. (İnternetten silmişler ama benden kaçar mı?) Ee, onun mezhebindeki damızlık taife gemi abazaya almış gidiyor!

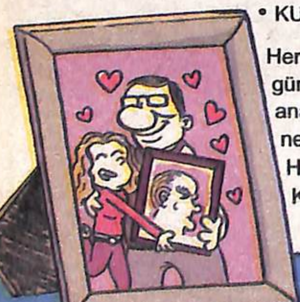

• KUTLU UYDURMA:

Her yıl hem hicri, hem de miladi olarak doğum günü kutlayan bir fani var mı acıba? İlkokullara, anasınıflarına önerelim, ne şenlik olur ama :) Devlet ne kadar da tahrifkâr ve müdahaleci. Kutlu Doğum Haftası ve ilgili 'gül' merkezli kutlamalar Mevlid Kandili'ne endekslense Kemalistlerin takvim devrimi elden mi gider? (Elcevap gider!)

Bence Kemolar illa böyle bir şey kutlamak istiyorlarsa, Mevlid'i rahat bırakıp 31 Aralık merkezli olarak 'putlu doğum haftası' kutlayabilirler. Kuzu Bayramı'ndan hesaplarsak öyle denk geliyor zira :)

UFAK TEFEK ŞEYLER

• Yumurtaya can veren, KK'yı lider yapan Rabbim, şânını tesbih ederim. Kudretin ne yüce.

• Çivisini bilmem de, dünyanın CV'si çıkmış. 'Ne iş olsa yaparım abi!' diyomuş :)

• Zekeriya Hocam abdest aldım laikliğim bozulmuş mudur? Cevap: Hımm. Normal abdestle bi şey olmaz da, boy abdestiyle kesin bozulmuştur :)

• Nutuk, Kemalistler için tahrif edilmiş kutsal kitaptır :) (Meclis'te irad buyurulan nutk orijinal lisanıyla transkribe edilmeli. Daha Osmanlıca nüshada bile eksik varken bugün uydurcaya çevrilmiş metinlerin 'tarihi kaynak' sayılmasına Cemal Kutay bile yattığı yerden güler :)

• Tayyip abiye buradan not: Süleymaniye Fasulyecisi'nde beleşe yediğim ilk porsiyon kuru da benim Kolpalık dönemi eserimdi :)

Sanatçı duyarlılığı

Ahmet

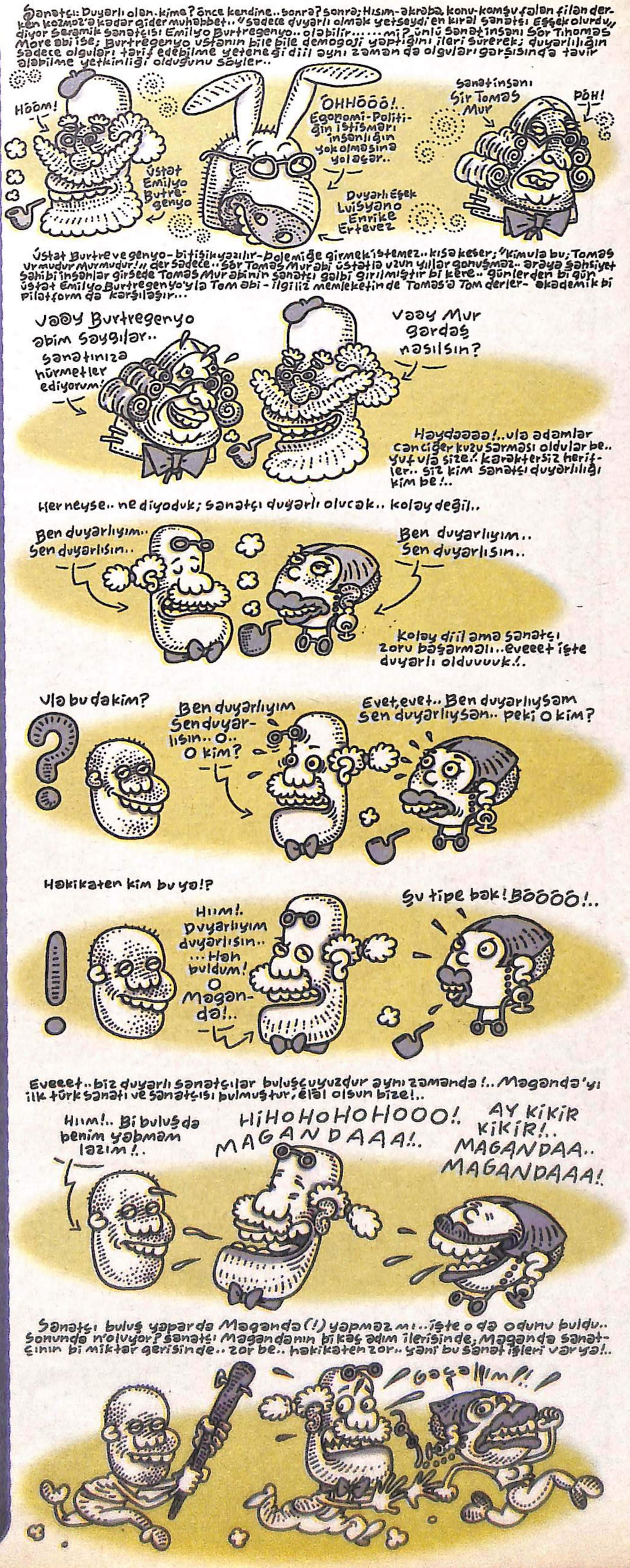

WikiLeaks'in tikiledikleri 2

Kâmil Yeşil

Siyasi Kulis

Genel müdür, genel müdür yardımcısı, uzman, müşavir, sanayici, öğretmen, milli eğitim müdürü, gazeteci, sivil toplum örgütü temsilcisi, sendikacı… Üç milletvekili kontenjanı olan bir ilin aday adayları. Hepsi de saylav olmak istiyor. WİKİLEAKS benden seçime giden Türkiye'den aday adayı profilleri çıkarmamı istedi. İşte kulislerden derlediklerim.

Genel Müdür

Genel müdür aslında aday adayı olduğu partiye ilkeler, yaşantı ve siyasi çizgi olarak epey uzak biri idi. Hatta zıt bile denilebilir. Ama gönül verdiği partisinin kendisini aday yapmayacağını duyduğu için böyle bir yol tercih etmişti. Böylece hem eski partisine oy kaybettirerek ondan intikam alacak hem de son partisinde yeni testinin suyu soğuk olur, denilip dışarıdan gelenlere hidayete ermiş muamelesi çekildiği için yeni partisinde listenin en ön sırasında yer alacaktı.

Genel Müdür Yardımcısı

Genel müdür yardımcısı aslında müdürünün ne mal olduğunu kendisinden iyi biliyordu ama söylemiyor nekes herif. Ne olur ne olmaz, yarın bir arada tekrar çalışmak zorunda kalabiliriz, diye düşünüyor. Uzman için önemli olan milletvekili olmak değildi. O, bu sayede partinin üst yönetiminden, bakanlardan birkaç kişi ile tanışmış olurum, seçim yapıldıktan sonra tekrar huzurlarına çıkarım, efendim ben aday adayı idim, hatırlarsınız, ancak o zaman partime ve milletime hizmet etme fırsatı bulamadım (bu cümle Türk siyasetinde kendime ve aileme anlamında gelir) şimdi başka alanlarda hizmet etmek istiyorum, ben filanca genel müdürlüğe talibim, diyecek.

Uzman

Müşavir, kendini hepsinden şanslı görüyordu. Zira başbakanla birkaç kez bazı sofralarda karşılaşmış ve selamlaşmıştı. Beni yapmayacak da kimi yapacak, diye düşünüyor. Müşavirim bugüne bugün. Kendisine bazı bilgi notları ulaştırmıştı bölgesiyle ilgili. Ya şu genel müdür, o ne yapmıştı. Hiç. Önüne üç tane koyun versen güdemeyecek olan bir adamdı müşavire göre genel müdür.

Sanayicinin derdi borçlarından kurtulmaktı. Aslında politikadan hoşlanan biri değil; o daha çok politikayı, politikacıyı kullanmayı seviyor. İşlerin ters gitmesi, borsada kaybettirdikleri onu aday olmaya itmişti. Geçmişi muhafazakar, görünüşü liberal, söylemleri sosyalist idi. Benden iyisi Şam'da kayısı diye düşünüyor.

Milli Eğitim Müdürü

Milli Eğitim Müdürü'nün derdi bakanlığına müsteşar olmaktı.

Kaç yıldır kovalıyordu bu makamı. Aday adayı olursam doğrudan başbakanla görüşme fırsatım olur, aday olamasam da müsteşarlık için bir adım atmış olurum diye düşünüyor.

Sendikacı

Sendikacı, kendini herkesten yakışıklı görüyor. Lafı sık sık karizmaya getiriyor, başbakan karizmatik olmaya çok değer veriyor, bunun için fotojenik olmak da önemli, deyip boyuna, milletvekili olacak kişinin sempatik, alımlı, kadınların oy verebileceği bir fizik sahibi olmanın gerekli oluşundan söz ediyor. Gerçi yöresel ağzı terk edememişti ama olsun, yerellik de lazımmış partiye. Hem başbakan, iline geldiğinde yöresel söyleyişe ait bazı kelimeler kullanmıyor muydu. İşte kendisi bunu içselleştirmiş, yerelliğin dik âlâsını yapıyordu.

Para bende diyordu. Partinin ve başkanın bölgesel harcamalarını karşılamış. Bu kadar para harcadık, diyor. Harcayacaklarımız da cabası. Herhalde başkan, başbakan bu fedakârlığımızı göz ardı etmeyecektir.

Gazeteci

Gazetecinin iki amacı var:

Özel olarak partinin ve başkanın haberlerini yapmak, mebus olursa meclis koridorlarında topladığı kulisleri anı olarak yazmak, çok satmak ve para kazanmak.

Sivil Toplum Örgütü Temsilcisi

Sivil toplum temsilcisinin bütün derdi kendisini kıskandığını düşündüğü kişileri çatlatmak.

Kim olduğumu göstereceğim onlara, ne kadar önemli olduğumu dost düşman herkes anlayacak. O zaman göreceğim ben onların yüzünü. Karpuz gibi ortasından çatlatmazsam adam değilim, diye düşünüyor.

cafcaf

"Yazıldığı gibi okunur"

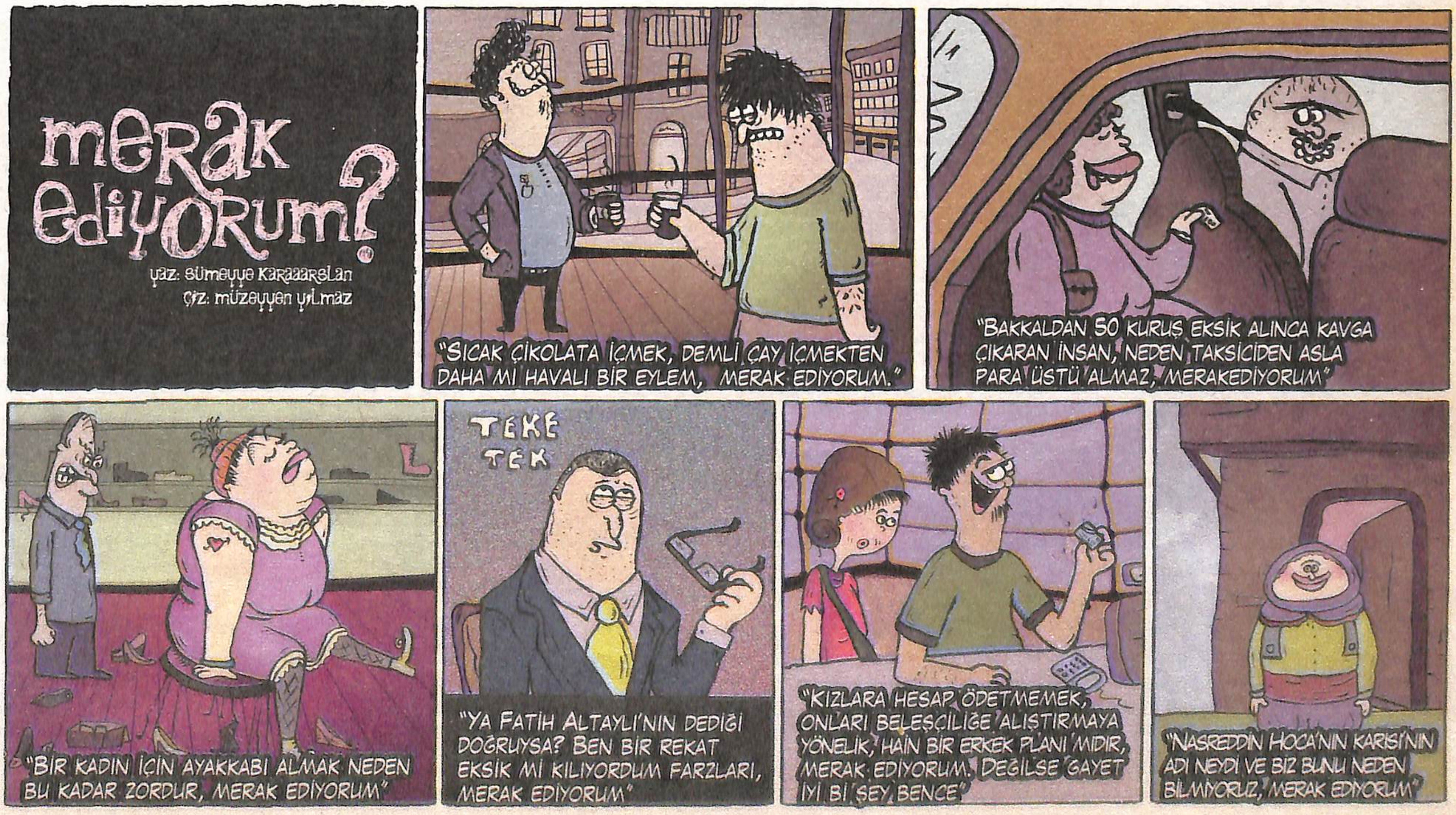

Cennette Yalnızlığı Düşleyen Bir Şair: Misvâkî

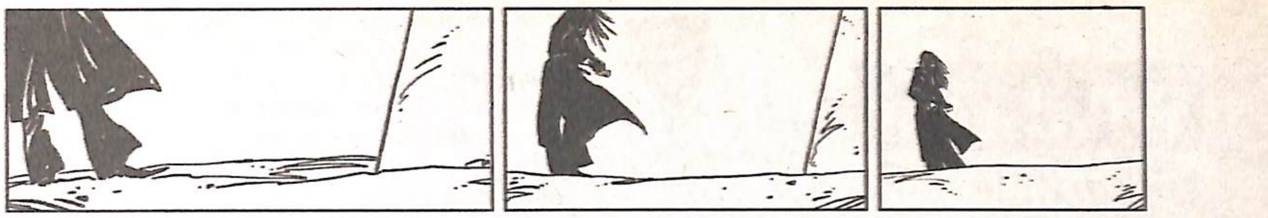

Zuhurberk Silikhayta

Çamûrî'nin hayatıyla ilgili ayrıntılara yönelik yaptığımız çalışma, bizi yepyeni bir maceranın peşinden sürükledi ve ortaya edebiyat dünyasını sarsacak bulgular çıktı. Şöyle ki, II. İbrahim dönemi, bir kör noktalar bileşkesi olarak tarihin adeta durakladığı bir dönem imiş ve bu dönemde birbirinden ilginç divan şairleri arz-ı endam etmişler. Onlarca isimle karşılaştık. Sırasıyla bu isimlerin hepsini edebiyat dünyasına kazandıracağız. Bu güne kadar haklarında bir tek cümle olsun yazılmamış olan bu şairler, divan edebiyatı ve divan şairleri ile ilgili yerleşik algıları tamamen alt üst edecek özellikler arz ediyor.

Bu yazıda sizi yeni bir divan şairi ile tanıştıracağız; Misvâkî mahlasıyla yazan Hartûmiyeli Embesil-zâde Muğlak Efendi.. Misvâkî'yi ilgi çekici kılan en önemli özelliği, divanındaki manzumelerin normalden çok fazla oluşu ve her manzume çeşidinin adetlerinin bazı sembolik anlamlar taşımasıdır. Şöyle ki, 32 adet münacaat 32 farzı, 54 adet naat 54 farzı, 622 adet kaside Hicret tarihini ifade eder. Ancak henüz 7778 gazelin neyi ifade ettiği konusunda bir bulguya ulaşamadık. Tahminimiz odur ki, bir şiir meclisinde meşhur Edirneli Nazmî'nin 7777 gazelle Osmanlı şiir tarihinin en çok gazel yazan şâiri olmasından bahis açılınca, Misvâkî bu rakamı geçmek ve zirveye oturmak için and vermiş ve ondan bir fazla gazel yazmış olmalıdır.

Misvâkî'yi ilginç kılan bir husus daha vardır ki, o da, bütün manzûmelerinin sonunda "tekabbel minnâ bi hürmet'il- fâtiha" ibaresinin bulunmasıdır. Bu durumu onun son derece ihlaslı, son derece takva sahibi bir zât olmasıyla izah etmek gerekir. Zîrâ evlendiği andan ölümüne kadar tam 41 yıl boyunca abdestsiz adım atmadığına, hatta abdesti bozulduğu anda kendini irtidâd ehli sayıp tecdîd-i îman ve tecdîd-i nikâh ettiğine dâir rivâyetler vardır. Bu hassâsiyetinden dolayı ömrü boyunca zevcesini ve nikâh akdinde şâhitliklerine ihtiyâç olan iki hizmetlisini hiç yanından ayırmamıştır. Bundan dolayı olmalıdır ki, öldüğünde zevcesi ve iki hizmetlisi, yeni hayata intibak konusunda ciddi sıkıntılar yaşamışlar ve nihayet bîmarhâneyi boylamışlardır..

Misvâkî mahlasını almasının ilginç bir hikayesi vardır. Keşanlı Muhtâcî'nin Tahallûs-ı Şu'ârâ vü Tahkiyât-ı Gurabâ adlı eserinde anlatıldığına göre, son derece gelenekçi bir din algısı olan Muğlak Efendi, misvakın sünnet olup olmadığı konusunda bazı alimlerle tartışmaya girer. Öyle celallenir ki, müftülüğü döneminde Hartûmiye'deki bütün camilerin şadırvanlarına kamu hizmeti görmek üzere misvaklar koydurtur. Misvakları muslukların yukarısında birer zincirle bağlar ve aşağı sallandırır. Abdest almaya gelen insanların bu misvaklarla dişlerini temizlemeleri için bir de fetva çıkarır. Bir müddet sonra müftülük personelinden başka hiç kimsenin şadırvanda abdest almaya gelmediğinin görülmesi üzerine bu uygulamadan vazgeçilir. Bu duruma şahit olan bir müteşâir, Muğlak Efendi için şu nâmevzun kıt'ayı söyler:

Hey ağuzda cigara gibi kodun
Bir ağaç dalını neyler tiryâki
Hiç temiz kılar mı ağzı bir odun
Yaraşır dimek ki sana misvâkî

Hayatı:

Misvâkî'nin doğum yerine ilişkin üç ayrı tezkire yazarının ittifaken verdikleri bilgiler mevcuttur. Keşanlı Muhtâcî'nin az evvel zikredilen eseri, İskenderiyeli Müstakil Sâkil Efendi'nin Şu'âra-yı Hartûmiye'si ve Ardanuçlu Müfterî Behlül Paşa'nın İştigâl-i Şu'arâ ve'l Buhûl-i Fücerâ'sı onun Hartûmiye'de doğduğunu söylerler. Ancak söylemedikleri bir şey vardır ki, o da Hartûmiye'nin nerede olduğudur. Bu konu coğrafyacıların ve tarihçilerin işi olduğu için, söz konusu şehrin yer tespitini ihmal ettik..

Asıl mesleğinin muskacılık olduğunu, Müfterî Behlül Paşa'nın zikredilen eserinden anlıyoruz. Misvâkî, babası Embesil Efendi'nin Cebbariyye tarikatına intisabı dolayısıyla, Hartûmiye'deki Cebbariyye tekkesinde ilim ve irfanla tanışır. Kendisine ilk olarak tekkenin -haşa huzurdan- ayakyolu bakımı ve temizliği görevi verilir. İlerde büyük bir şair olacağı aslında bu vazifesi esnasında anlaşılmaktadır. Çünkü ayakyolu kapılarına yazdığı birbirinden hikmetli sözler, sâlikânın irşâdında mürşîdin va'z ü nasîhatinden daha ziyâde fâideli olmuştur. Bu meyanda yazdığı bazı beyitlerden misal olarak şu ikisini zikredelim.

Sâlik oldur uçkurunu sol eli çözer ola
Sûfiyâ her duttuğun yâkût u dürr ü zer ola

Velehu;

Su dökerken müsrif ol sûfi bu meydan kokmasın
Altun olsa çalma kaf'a iş bu tuvalet tasın

Hatta bu gün dahi kullanılan "Nasıl bulmak istiyorsan öyle bırak" özdeyişinin Misvâkî'den mevrus olduğu düşünülebilir. Çünkü tuvalet kapılarına yazdığı hikmetli beyitlerin birinde şöyle diyor:

Tertemiz bulmak dilersen râh-ı pâyin pâk dut
Gendü hânende divâra mı s...rsın be angut

Seyr-i sülûku boyunca hiç bir manevi tecelliye mazhar olamayan Misvâkî, fıkıh ilminde uzmanlaşmaya karar vermiş ve tasavvufu terk etmiştir. Bir dönem Sulukule civarında muskacılık yaparak geçimini sağlamış, devrin en sert hocaları elinde, değnek yiye yiye eğitimini tamamlamış ve nihayetinde cebbar bir fıkıh hocası olmuştur. Hükümlerinde çok müsamahasız ve son derece tutucudur. Hatta bir ara adı Softa-yi Ekber'e çıkmıştır. Bu meyanda, devrin en rindmeşrep şairlerinden olan Çamûrî ile sık sık tartıştığı, onu ve diğerlerini zaman zaman tekfir ettiği vakidir. Bu tartışmaları başka bir yazı konusu yapmak üzere, şimdilik sadece Çamûrî için yazdığı bir hicviyye ile Çamûrî'nin ona cevabını verelim..

Misvâki eydür:

Şi'r-i bâlâdan nasiplenmek mahâret lâzımest
Âdem olmağçün bidâyetden tahâret lâzımest

Bî-nemâz oldukda sen tek şâir-i hercâiler
Ehl-i İslâm olduğun söyler işâret lâzımest

Çıkmadın meyhâneden kâfir günâgün doymadın
Günde beş def'â mesâcîdi ziyâret lâzımest

Yedi iklîmin yedi bahrinde yunsan nâfile
Dü-cihan sen gibi kâfire hasâret lâzımest

Gel e Misvâkî bu bî-edeb herifden fâriğ ol
Sohbet-i nâdân içün bir kilk-i şirret lâzımest

Çamûrî eydür:

Şi'rime ta'n itmeğe hayli cesâret lâzımest
Süzmek içün âb-ı hoşşâfı hımâret lâzımest

Dona kalmış fikr-i sâbit sende hey fikri kasîr
Kim burûdetden halâs içün harâret lâzımest

Elli rik'at kılsa sen tek fıtratın bilmez müdâm
Tevbe itmeğçün hezar fıtra kefâret lâzımest

Hey nesün sen vâiz-i baykuş-sıfat kâlün nedür
Sende sıdk olsaydı çihrenden işâret lâzımest

Sen Çamûrî adın andın çün müeddeb olmadın
Lâ edeb illâ edeb ammâ hakâret lâzımest

Misvâkî'nin bu kaba softa tıynetinin arka planında, dönemindeki sosyal yapının büyük etkisi vardır. Mizacında "millet ne der" endişesinin dominant unsur olması ve sözü edilen milletin de gerçekten hep bir şeyler diyor olması, onu hem misyon hem de vizyon olarak bu tutucu yaklaşıma zorlamıştır. Bu tutumda o kadar ileri gitmiştir ki, sakal bırakmayan erkekleri, çarşaf giymeyen kadınları ve hatta oyun esnasında "Şeytan aldı götürdü" diyen çocukları bile tekfirden çekinmemiştir. Çok yakın ahbabı olan şair Nifâkî'nin aktarımına göre, bütün bir İstanbul'da hakkıyla müslüman olan âdem sayısının cem'an yüz kişiyi bulmadığından şikayetle, "din-i mübin münafıkların eline kaldı" diyesidir.

Dikkat çeken bir başka husus, divan şiirinin temel simgeleri olan "aşk, sevgili, şarap, meyhane" gibi kavramlara şiirlerinde hiç yer vermemiş olmasıdır. O, aşkı hacaletten sayar ve ona göre aşktan bahis şeytanın ahbabının işidir. Bu saplantısında o kadar samimidir ki, bu düşüncesini açıkladığı beytinde bile aşk sözcüğünü kullanmaz:

Şeytan disün ben hacledüb anmam o nâhoş vartayı
Andan bahis ahbâb-ı şeytânın heman ahlâkıdır

Fıkhî konulardaki bu taassub derecesine varan katılığı ona ikbal kapılarını sonuna kadar açmıştır. Çünkü namı saraya ulaştığında Sultan II. İbrahim'in ilk tepkisi, şeyhülislamlık için tam aradığı gibi biri olduğunu söylemek olmuştur. Ancak medrese eğitimini tamamlamamış olması bu makama getirilmesine manidir. Bu sorunu aşmak için Sultan, tarihe şairin gerçek isminden kinaye "Ferman-ı Muğlakiye" olarak geçen kişiye özel bir ferman çıkararak, şeyhülislam olacak kişide aranması gereken özellikleri tam da Misvâkî'ye uygun hale getirmiş ve şairi şeyhülislam olarak atamıştır. Bu makamda on yıl kaldıktan sonra, sergilediği tutarsız tavırlardan sonra azledilmiş ve Galata kadılığına getirilmiştir. Burada yaptığı vazife esnasında verdiği birbirinden ilginç hükümlerden dolayı kendisine "Karakuş-ı Sânî" lakabı verilmiştir.

Müstakil Sâkil Efendi'nin bildirdiğine göre, ölümü bu görev esnasında, verdiği hükmü beğenmeyen bir davacının suikasti sonucu olmuştur. Olayın adı geçen esere göre vukuu şöyledir:

Vakfıkebirli bir balıkçının, balık pazarında çıkan bir kavgada kardeşini öldürürler. Olaydan hemen sonra kayıplara karışan katil bir türlü bulunamaz. Günün birinde katil zanlısının İstanbul'da görüldüğü haberini alan balıkçı, soluğu payitahtta alır. Ancak tüm aramalarına rağmen bulamaz. Mahkemeye müracaat edip katilin bulunmasını ve cezasının verilmesini ister. O sırada Galata kadısı olan Muğlak Efendi, katilin bulunması için emir verir. Bulunana kadar da müşteki balıkçının haps edilmesini söyler. Aradan üç yıl geçer ve katil bulunamaz. Balıkçı da azad edilmez. Üç yıl boyunca sebepsiz yere içerde kalan adam, son çare olarak rüşvet karşılığı serbest kalmayı planlar ve bir istida yazar. İstidasını okuyan Muğlak Efendi, balıkçıyı çağırır. Ona, hiçbir şekilde rüşveti kabul etmeyeceğini, katil bulunana kadar kendisini tutmaya devam edeceğini ve üstelik rüşvet teklif etmekten dolayı dilinin kesilmesi gerektiğini söyler. Bu duruma iyice sinirlenen balıkçı kadıya hakaret eder. Bundan dolayı da üç yıl menfa cezası verilir. Dilsiz bir şekilde menfaya giden balıkçı, üç yıl sonra yeniden Galata'ya getirilir. Katil hala bulunamamıştır. Muğlak Efendi artık daha fazla beklemenin lüzumsuz olduğunu söyleyerek katilin gaybubetinden dolayı hükmün başka tülü verilmesi gerektiği kararına varır. Buna göre, ortada bir katl olayı vardır ve kısas uygulanması gereklidir. Zanlı gaib olduğuna göre bu hüküm müştekiye uygulanmalıdır. Ancak kısasta, aynı surette öldürmek şartı olmalıdır. Bunun için balıkçıya, kardeşinin nasıl öldürüldüğü sorulur. Balıkçı dilsiz kaldığından söz ile anlatamaz. Bu sorunu aşmak için balıkçının önüne, tüfek, kılıç, kama, ok ve havan topu konur ve katlin hangi aletle gerçekleştiğini işaret etmesi istenir. Balıkçı bütün hıncı üzerinde olarak tüfeği alır ve Muğlak Efendi'yi alnının şakından vurur..Tüm müdahalelere rağmen kurtarılamayan Muğlak Efendi, er kişi niyetine nemazı kılınarak defnedilir.

Bu feci vak'adan sonra mezar taşına yazılan şu kıt'anın, Çamûrî'ye ait olduğu zannedilmektedir:

Geçdi ömrü rûz u şeb vakvâk ile laklâk ile
Verdiği ahkâm anıldı Zırva-yı Muğlâk ile
Müşteki-i mağdur etdi cân-ı elyâkına kast
Göçtü Misvâkî cebinde üç karış misvâk ile

Sanatı:

Hayata bakışının –aslında ahirete bakışı demek daha isabetli olur- Misvâkî'nin şiir anlayışını çok derinden etkilediği görülür. Bütün divanı boyunca, şer'an cevaz verilmeyecek hiçbir ifadeye, hiçbir imgeye rastlanmaz. Aslında güçlü bir hayal dünyası vardır. Ancak bu gücün, cennetin nimetlerine dair somutlamadan öte bir göstereni bulunmaz. Kendini hep Kevser ırmağının başında, taze ergen hurilerle, elinde üzüm salkımı, söğüt gölgesinde yatarken hayal eder. Üstelik, cennet konusunda o kadar kıskançtır ki, kendinden başka hiçbir şairin orada olmasını istemez.

Misvâkî son derece üretken bir şâirdir. Manzumelerinin hacmine ilişkin bilgiyi yukarıda vermiştik. Rivâyete göre, divanını tamam ettiğinde, devrin şeyhülislâmı Bînûr Müselles Efendi'den cevaz almak üzere giderken çifte atlı bir araba kiralamış, divanın ağırlığından dolayı atlardan biri yarı yolda ölmüş, diğeri de "hamîde kad" olarak yılkılığa ayrılmıştır.

Şeyhülislamın tüm divanı gözden geçirmesi mümkün olmamış, cevaz, ancak ondan sonra gelen dördüncü şeyhülislamdan alınabilmiştir.

Misvâkî, asıl olarak şiirleri didaktik özellikler gösteren bir şairdir. Tuvalet kapılarına yazarak başladığı şiir macerası boyunca yazdığı bütün şiirler öğretici, terbiye edici niteliktedir. Korku unsurunun bariz olarak görüldüğü şiirleri, kendi korkularını etrafına da hissettirmek arzusunda olan bir edayla söylenmiştir.

Edebî sanatlara çok itibar etmez. Söyleyeceğini düz olarak söyler ve bu yüzden şiirleri yavandır. Ona göre teşbih sakıncalı, mübalağa mekruh ve mecaz haramdır. Çünkü tüm bu sanatlar, "Yapmadığınızı mı söylüyorsunuz" ayeti ile çelişmektedir.

Bir çok kişi onun Türkî-i Basit akımından etkilenmiş olduğunu söylese de, bu aslında isabetli bir tespit değildir. Şiirlerindeki sade dil, bu akımdan etkilenmesinden dolayı değil, kelime dağarcığının son derece sınırlı olmasındandır. Osmanlı tarihinin Arapça bilmeyen tek şeyhülislamı olması, bu iddiamızın delilidir. Farsça ile de bir ünsiyeti bulunmayan Misvâkî, bu nakısasını bertaraf etmek için, bir çok şiirinin redifinde Türkçe kelimeler sonuna –est takısı ilave etmek yoluna gitmiştir. Bununla ilgili olarak, Nasreddin Hoca'ya izafe edilen meşhur fıkranın gerçek kahramanı Misvâkî'dir.

Edebiyat tarihimizin belki de en yalnız şairi olan Misvâkî, aynı zamanda en ilgi çekici şairlerden biridir. Hakkında şimdiye kadar akademik bir çalışma yapılmamış olması, onu yok saymayı gerektirmez. Onunla ilgili söyleyeceklerimizi, yine onun her manzumesinden sonra tekrar ettiği ifade ile bitirip ruhunu şad eyleyelim.

Tekabbel minna bi hürmetil fâtiha!

Eserleri:

Misvâkî'nin eserleri ile ilgili, kaynaklarda şu bilgilere rastlıyoruz:

1- Dîvân-ı Misvâkî

2- Sivak-nâme (Misvakın faydaları ve isti'mâlinin vücûbu hakkında yazılmış 3 bin beyitlik bir manzumedir.)

3- Zâhid û Rind (Fuzûlî'nin Rind ü Zahid'ini eleştirmek ve zahid tipini olumlamak üzere kaleme alınmış bir mesnevidir. 5 bin beyitten oluşmaktadır.)

4- Cedvel-i Sevab u Günah (Fıkhi konuların manzum olarak ele alındığı bir eserdir. Her biri 76 beyitten oluşan 233 bendlik bir terkib-i bendir.)

5- Misvâk-il Hekîm Fî Sırât-el Müstakîm (Yine misvak kullanmanın faziletlerine dair, mensur bir eserdir.)

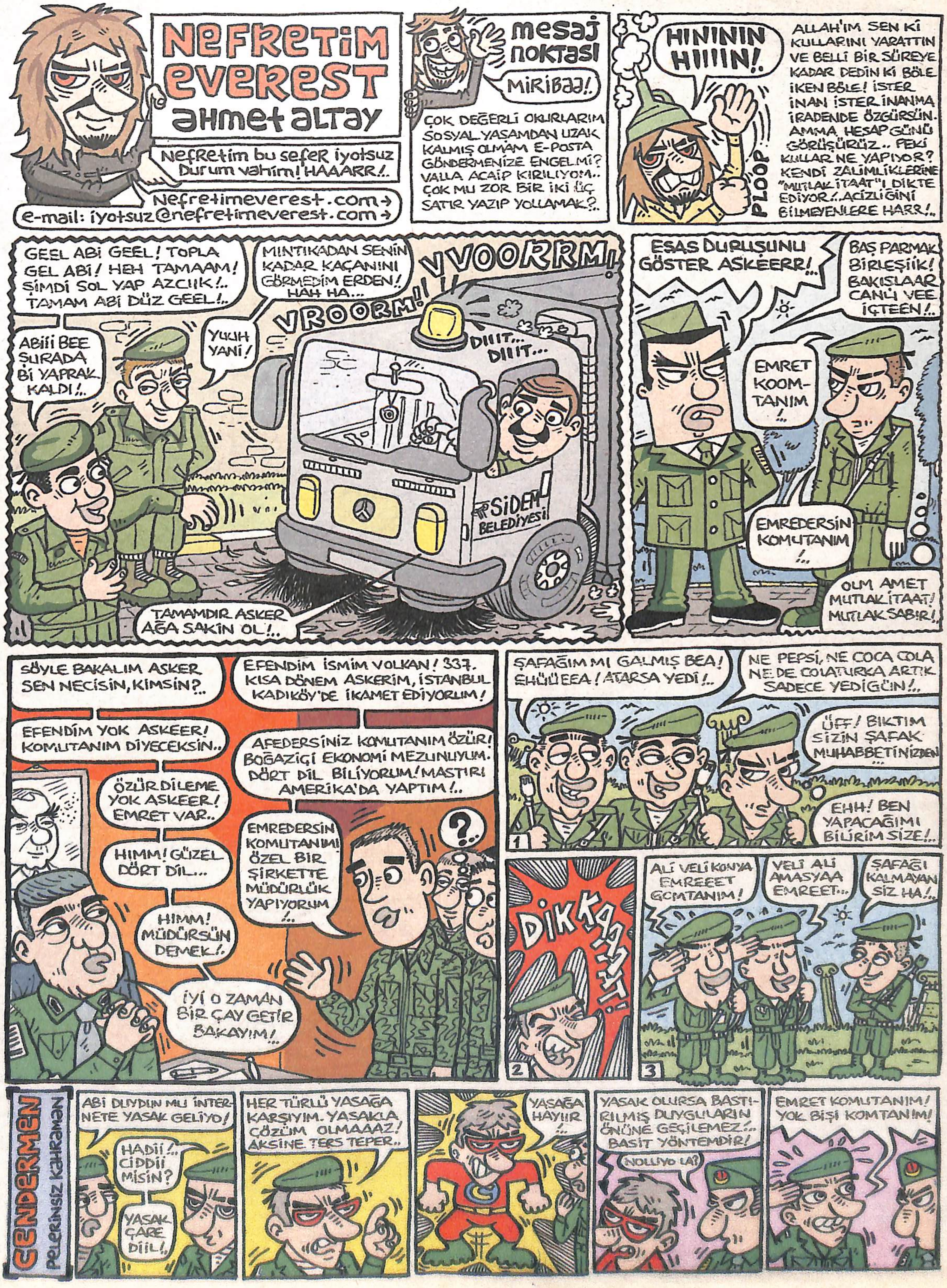
Nefretim Everest
Ahmet Altay
Nefretim bu sefer iyotsuz Durum vahim! HAAARR!..
Nefretimeverest.com →
e-mail: iyotsuz@nefretimeverest.com →
mesaj noktası
MİRİBAA!
ÇOK DEĞERLİ OKURLARIM SOSYAL YAŞAMDAN UZAK KALMIŞ OLMAM E-POSTA GÖNDERMENİZE ENGEL Mİ? VALLA ACAİP KIRILIYOM.. ÇOK MU ZOR BİR İKİ ÜÇ SATIR YAZIP YOLLAMAK?..
HININININ HIIIIN!
PLOOP
ALLAH'IM SEN Kİ KULLARINI YARATTIN VE BELLİ BİR SÜREYE KADAR DEDİN Kİ BÖLE İKEN BÖLE! İSTER İNAN İSTER İNANMA İRADENDE ÖZGÜRSÜN. AMMA HESAP GÜNÜ GÖRÜŞÜRÜZ.. PEKİ KULLAR NE YAPIYOR? KENDİ ZALİMLİKLERİNE "MUTLAK İTAAT"I DİKTE EDİYOR!.. ACİZLİĞİNİ BİLMEYENLERE HARR!..
GEEL ABİ GEEL! TOPLA GEL ABİ! HEH TAMAAM! ŞİMDİ SOL YAP AZCIIK!.. TAMAM ABİ DÜZ GEEL!..
MINTIKADAN SENİN KADAR KAÇANINI GÖRMEDİM ERDEN! HAH HA...
VVOORRRM!
VROOORM!
YUUH YANİ!
ABİİİ BEE ŞURADA Bİ YAPRAK KALDI!..
DIIIT... DIIIT...
SİDEM BELEDİYESİ
TAMAMDIR ASKER AĞA SAKİN OL!..
ESAS DURUŞUNU GÖSTER ASKEERR!..
BAŞ PARMAK BİRLEŞİİK! BAKIŞLAAR CANLI VEE İÇTEEN!..
EMRET KOOM-TANIM!..
EMREDERSİN KOMUTANIM!..
OLM AMET MUTLAK İTAAT! MUTLAK SABIR!..
SÖYLE BAKALIM ASKER SEN NECİSİN, KİMSİN?..
EFENDİM İSMİM VOLKAN! 337. KISA DÖNEM ASKERİM, İSTANBUL KADIKÖY'DE İKAMET EDİYORUM!
EFENDİM YOK ASKEER! KOMUTANIM DİYECEKSİN..
AFEDERSİNİZ KOMUTANIM ÖZÜR! BOĞAZİÇİ EKONOMİ MEZUNUYUM. DÖRT DİL BİLİYORUM! MASTIRI AMERİKA'DA YAPTIM!..
ÖZÜR DİLEME YOK ASKEER! EMRET VAR..
EMREDERSİN KOMUTANIM! ÖZEL BİR ŞİRKETTE MÜDÜRLÜK YAPIYORUM!..
?
HIMM! GÜZEL DÖRT DİL...
HIMM! MÜDÜRSÜN DEMEK!.
İYİ O ZAMAN BİR ÇAY GETİR BAKAYIM!..
ŞAFAĞIM MI GALMIŞ BEA! EHÜÜEEA! ATARSA YEDİ!..
NE PEPSİ, NE COCA COLA NE DE COLATURKA ARTIK SADECE YEDİGÜN!..
ÜFF! BIKTIM SİZİN ŞAFAK MUHABBETİNİZDEN...
EHH! BEN YAPACAĞIMI BİLİRİM SİZE!..
1
DİKKAAAT!
2
ALİ VELİ KONYA EMREEET GOMTANIM!
VELİ ALİ AMASYAA EMREET...
ŞAFAĞI KALMAYAN SİZ HA!..
3
GENDERMEN
Pelerinsiz kahraman
ABİ DUYDUN MU İNTERNETE YASAK GELİYO!
HADİİ!.. CİDDİİ MİSİN?
YASAK ÇARE DİİL!.
HER TÜRLÜ YASAĞA KARŞIYIM. YASAKLA ÇÖZÜM OLMAAAZ! AKSİNE TERS TEPER..
YASAĞA HAYIIR!..
YASAK OLURSA BASTIRILMIŞ DUYGULARIN ÖNÜNE GEÇİLEMEZ!.. BASİT YÖNTEMDİR!
NOLUYO LA?
EMRET KOMUTANIM! YOK BİŞİ KOMTANIM!

Seri Sonu Bir Katilin Günlüğü...

Bülent Akyürek

Doğu'da seri katil çıkmıyor ya da tam anlamıyla niçin seri katile sahip değiliz diye hiç düşündünüz mü? Batı ürünü olan seri katillik bir nevi biriktirme duygusundan beslenir. Para, pul, mal, mülk biriktiremeyen yenik insanlar insan öldürerek onların ruhlarını biriktirmişlerdir.

Dünyadaki tüm seri katillerin bir üslubu vardır. Hani, güçlü şairlerin isimleri olmasa bile hangi şiiri kim yazmış olabilir anlarız ya! Tıpkı öyle... Seri katiller de bir şiir gibi dize dize, sabırla, düşünerek yazarlar şiirlerini.

Bir seri katilde refleks yoktur. Aylarca, yıllarca plan yapar sahne kurarlar... Hatta kurbanlarını titizlikle seçtikleri ilk günden sonra kafalarının içinde yüzlerce kez işlerler cinayetlerini.

Bir seri katilde olmayan her şey kurbanında vardır. Sırasıyla güzel kız öldürülüyorsa katilin çirkin biri olması kaçınılmazdır. Öldürdükleri her insanla bir eksikliğini tamamlar onlar.

Refleksi olmayan bu insanlar, yavaş, donuk ve sabırlıdırlar. En korkunç cinayeti işlerken papatyalar üstüne şiir yazan kişiler görülmüştür:

"Öyle yumuşaktı ki çocuğun elleri

Efil efil eserken bahar rüzgârı çimlerin üstünde

Ve ah o papatyalar, öyle yumuşaktı ki elleri

Şimdi o eller kanıyla sulayacak çiçekleri..."

Hitler'de böyleydi... On binlerce insanı öldürürken yeni Almanya'nın maketleri üstünde titizlikle çalışıyordu.

Biriktiriyoruz sevdiklerimizi öldürmek için, belki de sevdiklerimizi öldürmeden bizim olmuyorlar.

Sevdiğimizin mahremini görmek isteriz. Bir seri katil de kurbanlarını öldürüp iç organlarına kadar dokunur, kurcalar... Onun olmuştur artık, çünkü kimsenin ulaşamayacağı yerlerinde gezinmiştir parmakları ve ah o bağırsaklar, papatyalar...

Kuranı Kerim'de "Eğer zikriniz olmasaydı benim için bir değeriniz olmazdı." denir. Zikir; hatırlamak, tekrarlamak, yaratılanın yaratanla bağını sürdürmesi demektir. Gerçekten de insan, günlük mesaisini, vaktini ibadetlerine göre ayarlamadığında boşluğa düşer. Zikirsiz boşluğun sahibi şeytandır. Evet; şeytan bu ana sığarak cepheden adam çalar.

Seri katil; kulluğu beceremeyen, boş vakitlerini şeytana vakfetmiş mürittir. Avını seçerken, izlerken tersinden bir mümin gibi kulağı ezandadır. Abdest alır gibi aklını yeniden formatlar, avına hazırlanır. Onun cennet dakikaları cinayet dakikalarıdır. Akan kan ile birlikte huşuyla ayakları yerden kesilir. İşini bitirdiğinde gusleder gibi cinayet mahallini, vücudunu, elbiselerini temizler...

(Bu işler böyle. :-))

Kağıthane panteri Önder

Önder Yavuz+Ahmet

Bu sayı Cafcaf'tan kimler evlendi?!
Salih Kılınç Nilay Baykal Hanımefendi ile
Niyazi Çol ağabeyimiz de Firuze Hanım ile dergi tasarlanırken dünya evine girdi. Niyazi Çol Bey köşesini çizdi ama Salih Bey yazısını yazamadı. Onlar erdi muradına biz çıkalım kerevetine! Hey kerevetçi!!!

Başka neler oldu?
Cihangir Bayburtluoğlu taşındı.
Ahmet Altay hala asker. Dua edin ona!
Yusuf Kot askerden geldi, işsiz!
Seval Cevizci bebek büyütüyor.
Faruk Günindi hacamat yapıyor.
Yalçın Turgut aramıza yeni katıldı, şeref verdi.
Hakan Öztürk çok para kazanıyor çok!
Önder Yavuz geri geldi.
Yasir Eryılmaz yaşıyor ama nasıl?!
Ömer Faruk Dönmez'in Hamza'sının yazarı kabul ederse filmi çekilecekmiş.
Nazım Taşan ölmüş ama kimse fark etmemiş.
Kerem Abadi hasta oldu ama kimseye söyleyemiyor.
Bülent Akyürek tekrar, Hüsrev Hatemi ve İbrahim Sadri ilk defa aramıza katıldı.
Başka hangi derginin Murat Karaca'sı var.
Furkan Payas ve Mustafa Çetinkaya hoşgeldiler.

hakıykat denilen tek dişi kalmış canavar

birinci gün

niyazicolbey@gmail.com

cafcaf

ikinci gün

okula gittikten bir müddet sonra geri döndüm ve böylece hemen üzerimi değiştirmek üzere yatak odama gittim ve o vakit zavallı yatağımın başucuna duran firuze'me bir süre hayranlıkla baktım ve gülümsedim...

...ve o gülümsemeyi kimse görmedi ve kimsenin görmediği bu gülümseme, karanlık bir kuyunun dibinde tek başına duran bir taşa benzeyen bir gülümseme idi. (beyaz gömleğimin altında ay gibi parlayan bir göbeğim var.)

buna rağmen patates kızartmak için harekete geçtim. çayı ateşe koymuş idim. koruma kabından çıkarttığım bazı yeşillikleri tabağa yerleştirdim. zeytini-peyniri ve diğer bir takım kahvaltılık alet edevatı önyargılı bi şekilde tepsiye dizdim. ken parker'lardan birini de yanıma alarak bunları balkona taşıdım.

neden sonra bir arkadaşım aradı. "duydun mu?" dedi. "neyi?" dedim. "hopa'da RTE'nin mitingi öncesinde hes'leri protesto eden kitleye "başbakan gelene kadar aman ortalık sakinleşsin" paniği içindeki polis saldırdı ve metin lokumcu adlı bir emekli öğretmen öldürüldü." dedi. konak'ta eylem vardı. gittim.

(o esnada kendim huzursuz bir şekilde bana eşlik ediyordu.) akşam olmuştu.daha doğrusu akşam, banyodan yeni çıkmış bir kadının nemli saçları şeklinde şehrimizin üstüne dökülmekte olan bir şey idi ve saat 19:42'yi acı acı tiktaklıyordu. uzun fakat sakin bir dolmuş yolculuğunun ardından eve döndüm.

ev, yapayalnız bir şekilde beni karşıladı. Ayakkabımı çıkartıp hemen kanepeye uzattım bacaklarımı, cinler'i aldım sehpadan ve okumaya başladım.

derken uyuyakalmışım.

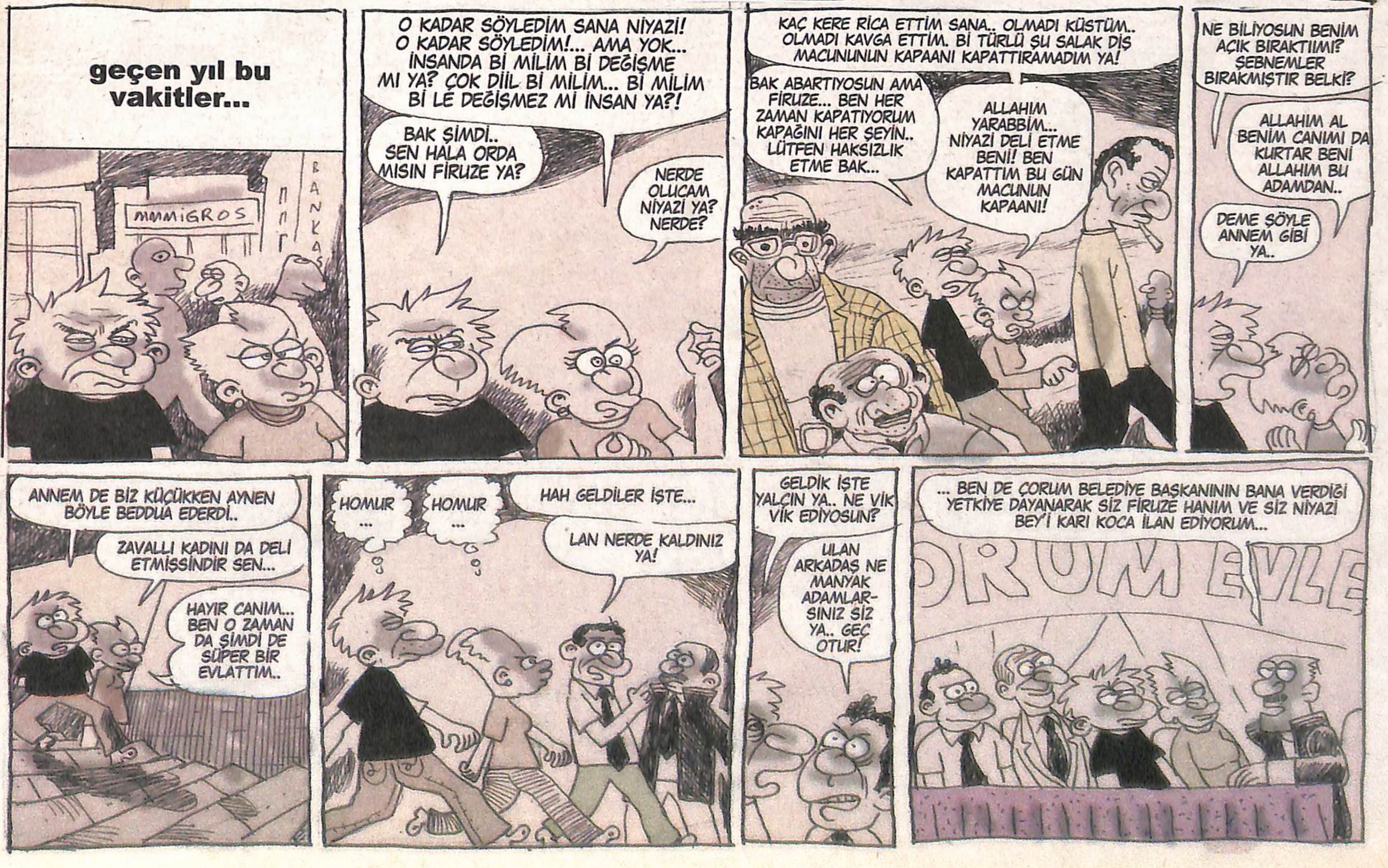

CÜSSELİ HARİKALAR KUMPANYASI
YERDE İÇİ PARA DOLU CÜZDAN VAR! ALIYIM MI?
BIRAK YA! DÜNYA MALI DÜNYADA KALIR. GEZEGENİMİZE DÖNELİM...
ŞEKERİM TUZLUĞU UZATIR MISIN?
MERSİ!
TABİ HAYATIM; TUUUUZZLUUUUK!
ALOV... BUYRUN?
HASAN ABİ SEN MİSİN? BAK ABİ, Bİ NİKAH ŞAHİDİM OLDUN DİYE DURMADAN ARAMA BENİ...
AYAĞINA BAS SELÇUK!
YAZIKLAR OLSUN! NİKAHLI ŞAHİDİN DEĞİL MİYİM BEN SENİN? NİKAH ŞAHİTLERİ ÖLMEZ!
NE BU YAV? AZICIK!
MÜESSESEMİZİN İKRAMI EFENDİM, KISIR!
E, BU KADAR KISIR KADI KIZINDA DA OLUR!
DOĞRU, BENDE DE O KADAR KISIR VAR!
KISIRIMIZA BAKMAYIN, Bİ BU TABAK KALDI!
SERKAN ÖZTÜRK
İŞTE TALİBİNİZ YASEMİN HANIM; HIDIR KOŞAR!
AY! AMA ÇOK YAŞLI BU!
NEA YAŞLISI BEA? YİRMİLİK DİŞİM DAHA YENİ ÇIKTI... BAĞK; EEE...
HİNDİSTANLI BİR ATEİSTİM... İNEĞE İNANMIYORUM AMA BİR ENERJİ VAR, HİSSEDİYORUM...
HİSSEDECEN TABİ... TÜM HİNDİSTANIN ELEKTRİĞİNİ SANA VERİYİM DE GÖR ENERJİYİ! HEH HEH...
CIZZZ
COZZ
ULAN, BAYAN YANİ VERMEYİN DEDİK GICIKLIĞINA SUMO GÜREŞÇİSİ YANİ VERMİŞLER KEŞKE JOKEY YANİ İSTESEYDİM. IIMHK!
KRAL DAİRESİNİ İSTİYORUM!
MALESEF DOLU EFENDİM. OTELİMİZDE Bİ BOŞ UÇAN DAİRESİ VARDI. ONU DA BİRAZ ÖNCE BU ŞEY TUTTU.
MEREBA!

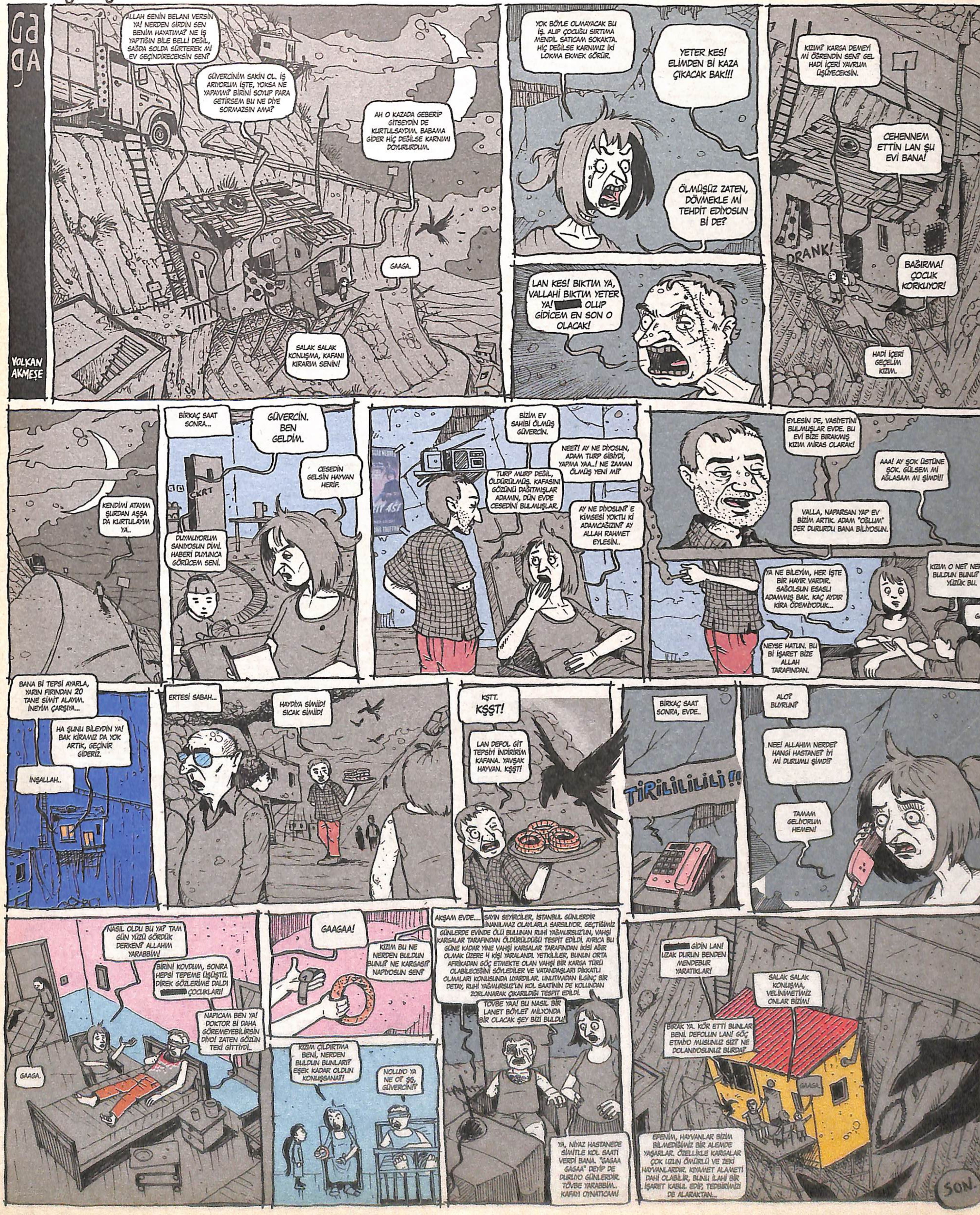
GAGA
VOLKAN AKMEŞE
ALLAH SENİN BELANI VERSİN YA! NERDEN GİRDİN SEN BENİM HAYATIMA? NE İŞ YAPTIĞIN BİLE BELLİ DEĞİL, SAĞDA SOLDA SÜRTEREK Mİ EV GEÇİNDİRECEKSİN SEN?
GÜVERCİNİM SAKİN OL. İŞ ARIYORUM İŞTE, YOKSA NE YAPAYIM? BİRİNİ SOYUP PARA GETİRSEM BU NE DİYE SORMAZSIN AMA?
AH O KAZADA GEBERİP GİTSEYDİN DE KURTULSAYDIM. BABAMA GİDER HİÇ DEĞİLSE KARNIMI DOYURURDUM.
GAAGA.
SALAK SALAK KONUŞMA, KAFANI KIRARIM SENİN!
YOK BÖYLE OLMAYACAK BU İŞ. ALIP ÇOCUĞU SIRTIMA MENDİL SATICAM SOKAKTA. HİÇ DEĞİLSE KARNIMIZ İKİ LOKMA EKMEK GÖRÜR.
YETER KES! ELİMDEN Bİ KAZA ÇIKACAK BAK!!!
ÖLMÜŞÜZ ZATEN, DÖVMEKLE Mİ TEHDİT EDİYOSUN Bİ DE?
LAN KES! BIKTIM YA, VALLAHİ BIKTIM YETER YA! [redacted] OLUP GİDİCEM EN SON O OLACAK!
KIZIM? KARGA DEMEYİ Mİ ÖĞRENDİN SEN? GEL HADİ İÇERİ YAVRUM ÜŞÜYECEKSİN.
CEHENNEM ETTİN LAN ŞU EVİ BANA!
DRANK!
BAĞIRMA! ÇOCUK KORKUYOR!
HADİ İÇERİ GEÇELİM KIZIM.
KENDİMİ ATAYIM ŞURDAN AŞŞA DA KURTULAYIM YA..
BİRKAÇ SAAT SONRA...
GÜVERCİN. BEN GELDİM.
CESEDİN GELSİN HAYVAN HERİF.
DUYMUYORUM SANIYOSUN DİMİ. HABERİ DUYUNCA GÖRÜCEM SENİ.
ÇKRT
BİZİM EV SAHİBİ ÖLMÜŞ GÜVERCİN.
NEE?! AY NE DİYOSUN, ADAM TURP GİBİYDİ, YAPMA YAA..! NE ZAMAN ÖLMÜŞ YENİ Mİ?
TURP MURP DEĞİL, ÖLDÜRÜLMÜŞ. KAFASINI GÖZÜNÜ DAĞITMIŞLAR ADAMIN, DÜN EVDE CESEDİNİ BULMUŞLAR.
AY NE DİYOSUN? E KİMSESİ YOKTU Kİ ADAMCAĞIZIN? AY ALLAH RAHMET EYLESİN..
EYLESİN DE, VASİYETİNİ BULMUŞLAR EVDE. BU EVİ BİZE BIRAKMIŞ KIZIM MİRAS OLARAK!
AAA! AY ŞOK ÜSTÜNE ŞOK. GÜLSEM Mİ AĞLASAM MI ŞİMDİ!!
VALLA, NAPARSAN YAP EV BİZİM ARTIK. ADAM "OĞLUM" DER DURURDU BANA BİLİYOSUN.
YA NE BİLEYİM, HER İŞTE BİR HAYIR VARDIR. SAĞOLSUN ESASLI ADAMMIŞ BAK. KAÇ AYDIR KİRA ÖDEMİYODUK...
NEYSE HATUN. BU Bİ İŞARET BİZE ALLAH TARAFINDAN.
KIZIM O NE? BULDUN BUNU? YÜZÜK BU.
BANA Bİ TEPSİ AYARLA, YARIN FIRINDAN 20 TANE SİMİT ALAYIM. İNEYİM ÇARŞIYA...
HA ŞUNU BİLEYDİN YA! BAK KİRAMIZ DA YOK ARTIK, GEÇİNİR GİDERİZ.
İNŞALLAH..
ERTESİ SABAH...
HAYDİYA SİMİİD! SICAK SİMİİD!
KŞTT. KŞŞT!
LAN DEFOL GİT TEPSİYİ İNDİRİRİM KAFANA. YAVŞAK HAYVAN. KŞŞT!
BİRKAÇ SAAT SONRA, EVDE..
TİRİLİLİLİLİ!!!
ALO? BUYRUN?
NEE! ALLAHIM NERDE? HANGİ HASTANE? İYİ Mİ DURUMU ŞİMDİ?
TAMAM GELİYORUM HEMEN!
NASIL OLDU BU YA? TAM GÜN YÜZÜ GÖRDÜK DERKEN? ALLAHIM YARABBİM!
BİRİNİ KOVDUM, SONRA HEPSİ TEPEME ÜŞÜŞTÜ. DİREK GÖZLERİME DALDI [redacted] ÇOCUKLARI!
NAPICAM BEN YA! DOKTOR Bİ DAHA GÖREMEYEBİLİRSİN DİYO! ZATEN GÖZÜN TEKİ GİTTİYDİ..
GAAGA.
GAAGAA!
KIZIM BU NE NERDEN BULDUN BUNU? NE KARGASI? NAPIYOSUN SEN?
KIZIM ÇILDIRTMA BENİ, NERDEN BULDUN BUNLARI? EŞEK KADAR OLDUN KONUŞSANA?!
NOLUYO YA NE O? ŞŞ, GÜVERCİN!?
AKŞAM EVDE....
SAYIN SEYİRCİLER, İSTANBUL GÜNLERDİR İNANILMAZ OLAYLARLA SARSILIYOR. GEÇTİĞİMİZ GÜNLERDE EVİNDE ÖLÜ BULUNAN RUHİ YAĞMURSUZ'UN, VAHŞİ KARGALAR TARAFINDAN ÖLDÜRÜLDÜĞÜ TESPİT EDİLDİ. AYRICA BU GÜNE KADAR YİNE VAHŞİ KARGALAR TARAFINDAN İKİSİ AĞIR OLMAK ÜZERE 4 KİŞİ YARALANDI. YETKİLİLER, BUNUN ORTA AFRİKADAN GÖÇ ETMEKTE OLAN VAHŞİ BİR KARGA TÜRÜ OLABİLECEĞİNİ SÖYLEDİLER VE VATANDAŞLARI DİKKATLI OLMALARI KONUSUNDA UYARDILAR. UNUTMADAN İLGİNÇ BİR DETAY, RUHİ YAĞMURSUZ'UN KOL SAATİNİN DE KOLUNDAN ZORLANARAK ÇIKARILDIĞI TESPİT EDİLDİ.
TÖVBE YAA! BU NASIL BİR LANET BÖYLE? MİLYONDA BİR OLACAK ŞEY BİZİ BULDU!
YA, NİYAZ HASTANEDE SİMİTLE KOL SAATİ VERDİ BANA. "GAGAA GAGAA" DEYİP DE DURUYO GÜNLERDİR. TÖVBE YARABBİM. KAFAYI OYNATICAM!
[redacted] GİDİN LAN! UZAK DURUN BENDEN MENDEBUR YARATIKLAR!
SALAK SALAK KONUŞMA, VELİNİMETİMİZ ONLAR BİZİM!
BIRAK YA. KÖR ETTİ BUNLAR BENİ. DEFOLUN LAN! GÖÇ ETMİYO MUSUNUZ SİZ? NE DOLANIYOSUNUZ BURDA?
GAAGA.
EFENİM, HAYVANLAR BİZİM BİLMEDİĞİMİZ BİR ALEMDE YAŞARLAR. ÖZELLİKLE KARGALAR ÇOK UZUN ÖMÜRLÜ VE ZEKİ HAYVANLARDIR. KIYAMET ALAMETİ DAHİ OLABİLİR, BUNU İLAHİ BİR İŞARET KABUL EDİP, TEDBİRİNİZİ DE ALARAKTAN...
SON.

Devrimci Derviş

Nazım Taşan caferselenter@gmail.com

"Demek ki, demek ki ile başlayan cümleler tespit oluyormuş."
Funda Mentalist

Geçen gün fatih camiinin avlusundan geçiyorum. Bilen bilir oradan bir sürü insan gelip geçer. Tevafuk oldu o gün de bir çok kişi oradan geçmeye gelmiş. Karışık bir düzen halinde sessizce geçiyoruz camiinin avlusundan. İçerden hacı adaylarına haccı anlatan hocanın sesi geliyor. Yanımda konuşacak kimse yoksa kafam meşgul değilse yürürken kulak kesilmeyi çok severim. Öyle yaptım. Hoca telbiyeden* bahsediyordu. Telbiyeyi öğrenmenin şart olduğundan, daha varmadan uçakta bile telbiye getireceklerinden falan. Önümde de laik tipli iki kadın yürüyor. Daha fesat olan az fesat olana döndü. Dâhice keşfini bir çırpıda söyleyiverdi. 'koca koca adamlar toplanmışlar camiye, terbiyeden bahsediyorlar. Bu yaştan sonra terbiye mi öğrenilir yahu. İnsan küçükken terbiye edilmeli.' açık konuşmak gerekirse gülesim gelmedi. Kadın doğru söylüyordu. 'teyzecim, o terbiye değil, telbiye' diyemezdim. İnsan küçükken terbiye edilmeliydi. **Stop**

*telbiye: lebbeyk allahümme lebbeyk diye başlayan.. Anlaşılmıştır herhalde.

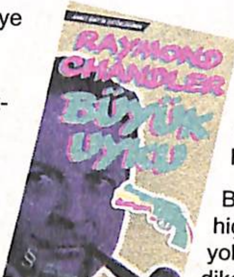

Raymond Chandler'ın alkışlanan dedektifi Philip Marlowe'u polisiye okurları muhtemelen tanırlar. Fatih özgüven'in yetkin çevirisiyle Everest Yayınları'ndan çıkan serinin ilk kitabı 'Büyük Uyku' tavsiye edilir. Marlowe abimiz henüz tanışmayanları kaldığı yerden ayağını sallamaya devam ederek ofisinde bekliyor olacak.

"Yeniden yerime oturup farkında olmadan sigara arandım, sonra birden durdum. Yaşlı adam bu hareketimi fark ederek hafifçe güldü.

'Sigara içebilirsiniz, beyefendi. Tütünün kokusunu severim.'

Bir sigara yakıp ciğer dolusu dumanı suratına üfledim, sıçan deliği bulmuş av köpeği gibi kokladı, içine çekti." Philip Marlowe

Kitaptan uyarlama bir de film var. Aynı isimle Howard Hawks tarafından 1946'da çekilmiş. Film güzel. Serinin diğer kitaplarının da filmleri çekilmiş. Polisiye meraklıları için güzel bir koleksiyon. İyi eğlenceler. **Stop**

Bir başka geçen gün Fatih'teki Medical Park'ın önünden bir diğer ifadeyle horhordan aşağı doğru Aksaray'a iniyorum. Orada Türkiye şartları göz önünde bulundurularak yapılmış bir kavşak var. kaç sefer oldu oradan geçerim hala mantığını tam olarak kavrayabilmiş değilim. Her neyse o gün yine oradan geçiyorum. Markasını hatırlayamadığım eski bir araba kavşağa girerken kornaya bastı. Arabayı süren amca tahminime göre ellili yaşlarda. Çok az da olsa Marlon Brando'ya benziyor. Adamcağız kornaya basar basmaz pişman oldu. Godfather korna adamın imajını, bütün saygınlığını, bütün ağırlığını alıp götürdü. Bu kornanın özelliği çok fazla dikkat çekiyor olması. Dikkat çekme eylemi birçok değişik şekilde gerçekleşir ve her seferinde farklı bir amaca hizmet eder.

Bu kornanın dikkat çekme şekli belli ki adamcağızın hiçbir amacıyla yakından uzaktan ilişkili değildi. biz yoldan geçenler ve hastanenin önünde dertli dertli dikelen kalabalık hep beraber dikkatimizi çeken bu korna sesinin çıktığı arabaya yoğunlaştık. Gözlerimizle adamı süzdük. Neden? Bu adam neden böyle bir korna taktırmış arabasına? Adamsa bunların hepsinin farkındaydı. Kıpkırmızı olmuştu utancından. Kafasını önüne eğmiş. hiçbir şey söylemeden haykırıyordu: 'özür dilerim, vallahi ben taktırmadım, oğlum taktırmış. Eve gidince bacaklarını kırıcam. Söz! Kornayı da değiştircem.' O an adama karşı tavrımdan azıcık vazgeçtim ama kendimi onun yerine koymam mümkün değildi. Garip bir sıkıntıydı çektiği, hikâyesi garipti. Sıkıntısını başka bir örnekle anlatmam mümkün değildi. Belki iki örnek verip bu ikisinin arasında bir sıkıntı diyebilirdim. Başkasının ıslak bıraktığı terliği giymenin verdiği sıkıntıyla ciddi bir mecliste bilmeyerek gaz kaçırmanın verdiği sıkıntının arasında bir sıkıntıydı sanırım adamın çektiği. **Stop**

'Bi fransız da nazim yerine nazım diyeyim diye uğraşır mı allasen. Deskartes deyince dekart anlaşılıyo mu anlaşılmıyo mu? E, tamam o zaman.' Shopen Miles

Denis Villeneuve'ün 2010 tarihli Incendies (içimdeki yangın) filmi tam bir sinema şaheseri. Filmdir en nihayetinde, izlense de olur izlenmese de, diyemeyeceğiz nadir filmlerden. Hikâye yakın coğrafyamızda geçiyor. Yabancı dilde Oscar adaylığı da olan bu muhteşem filmi izleme listenizin başına almanızı öneririm.

İnsanın ideolojisi uğruna, babası, abisi, amcası, ilkokul öğretmeni uğruna, en önemlisi de kendisiyle çelişmeme uğruna bağnazlığa düşebilmesi tam da insana yakışır bir eylem olsa gerek. ne de olsa kahkaha atarken gözümüzden yaş gelebiliyor ve bazen sinirlenince gülebiliyoruz. Zıtlıkları bir potada eritmek fıtrat mı yoksa davranış bozukluğu mu? Özgürlüğü savunan yerlerimizle yasaklar koyabilmemiz normal mi yoksa anormal mi. bazen çok kafam karışıyor. Neyse. Geçelim bunları. Hatta daha güzel bir ifadeyle zindan duvarını geçer gibi geçelim. Hayırlı üç aylar efendim. Selametle. **Stop**

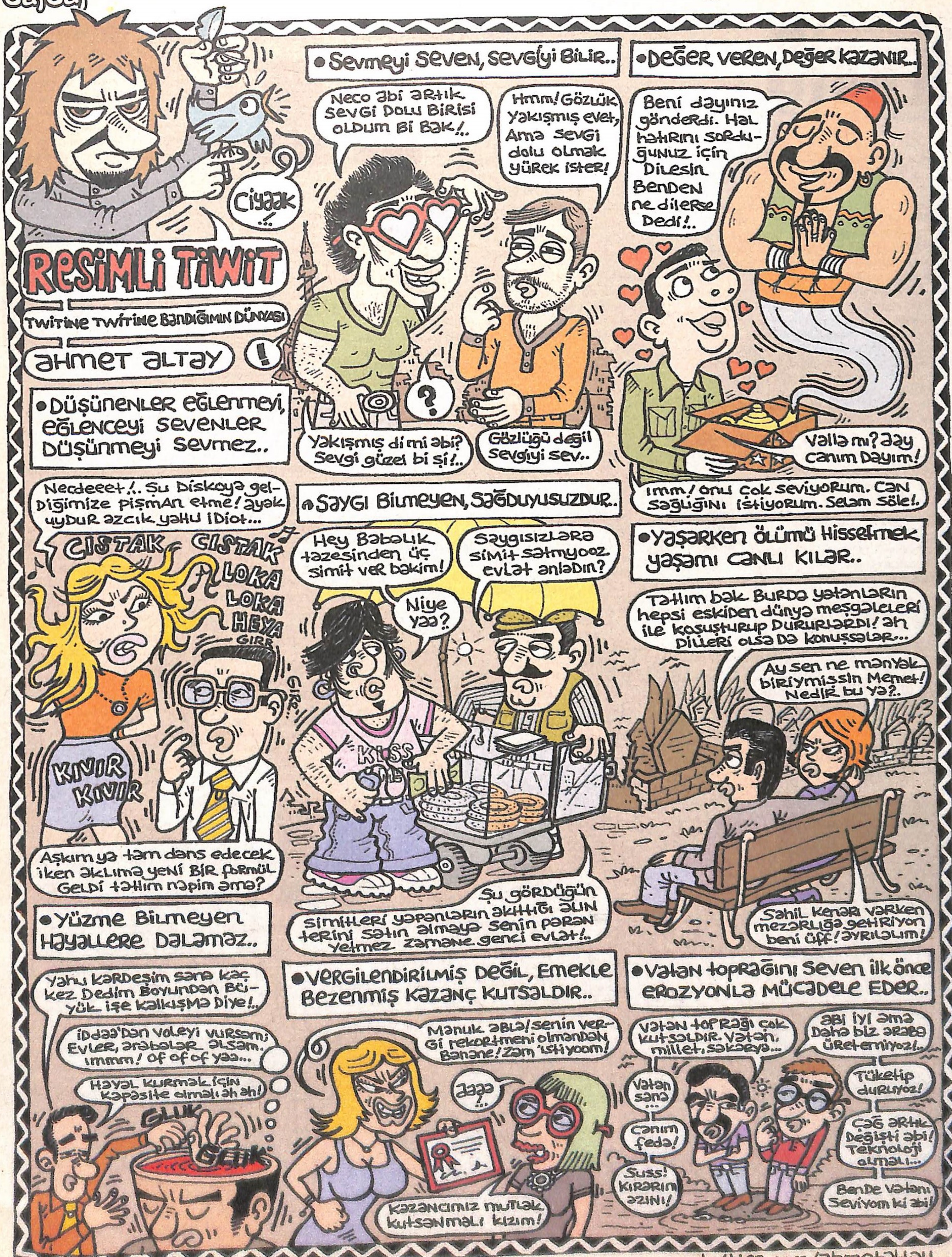

twitter.com/ahmetaltay

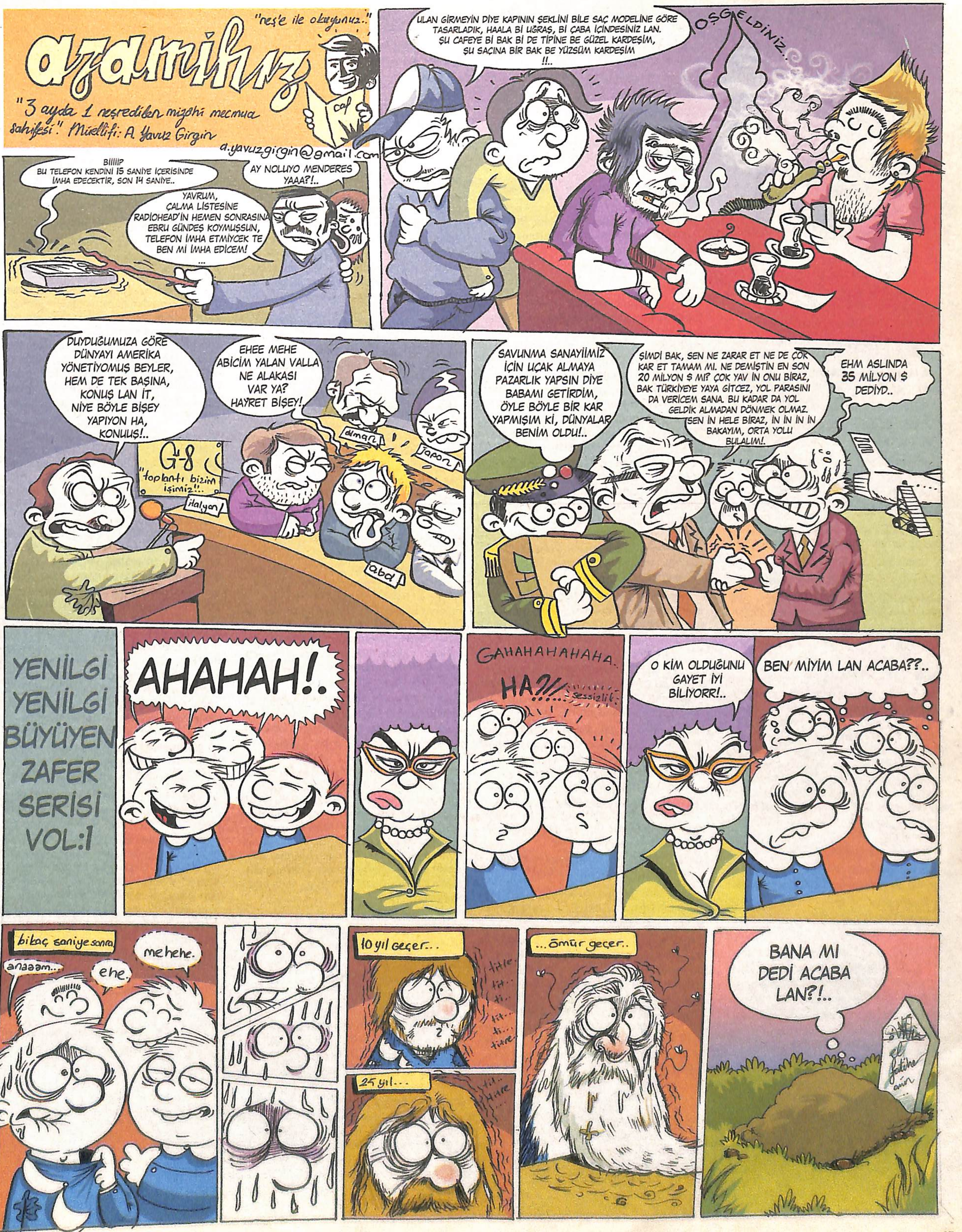
"neş'e ile okuyunuz.."
azamihız
"3 ayda 1 neşredilen mizahi mecmua sahifesi." Müellifi: A. Yavuz Girgin
a.yavuzgirgin@gmail.com
BIIIIIP
BU TELEFON KENDİNİ 15 SANİYE İÇERİSİNDE İMHA EDECEKTİR, SON 14 SANİYE..
AY NOLUYO MENDERES YAAA?!..
YAVRUM, ÇALMA LİSTESİNE RADİOHEAD'İN HEMEN SONRASINA EBRU GÜNDEŞ KOYMUŞSUN, TELEFON İMHA ETMİYCEK TE BEN Mİ İMHA EDİCEM!
ULAN GİRMEYİN DİYE KAPININ ŞEKLİNİ BİLE SAÇ MODELİNE GÖRE TASARLADIK, HAALA Bİ UĞRAŞ, Bİ ÇABA İÇİNDESİNİZ LAN. ŞU CAFEYE Bİ BAK Bİ DE TİPİNE BE GÜZEL KARDEŞİM, ŞU SAÇINA BİR BAK BE YÜZSÜM KARDEŞİM !!..
HOŞGELDİNİZ..
DUYDUĞUMUZA GÖRE DÜNYAYI AMERİKA YÖNETİYOMUŞ BEYLER, HEM DE TEK BAŞINA, KONUŞ LAN İT, NİYE BÖYLE BİŞEY YAPIYON HA, KONUŞ!..
EHEE MEHE ABİCİM YALAN VALLA NE ALAKASI VAR YA? HAYRET BİŞEY!
G-8
"toplantı bizim işimiz"..
alman
japon
italyan
abd
SAVUNMA SANAYİİMİZ İÇİN UÇAK ALMAYA PAZARLIK YAPSIN DİYE BABAMI GETİRDİM, ÖYLE BÖYLE BİR KAR YAPMIŞIM Kİ, DÜNYALAR BENİM OLDU!..
ŞİMDİ BAK, SEN NE ZARAR ET NE DE ÇOK KAR ET TAMAM MI. NE DEMİŞTİN EN SON 20 MİLYON $ MI? ÇOK YAV İN ONU BİRAZ, BAK TÜRKİYEYE YAYA GİTCEZ, YOL PARASINI DA VERİCEM SANA. BU KADAR DA YOL GELDİK ALMADAN DÖNMEK OLMAZ. SEN İN HELE BİRAZ, İN İN İN İN BAKAYIM, ORTA YOLU BULALIM!.
EHM ASLINDA 35 MİLYON $ DEDİYD..
YENİLGİ YENİLGİ BÜYÜYEN ZAFER SERİSİ VOL:1
AHAHAH!.
GAHAHAHAHAHAHA.
HA?!
sessizlik
O KİM OLDUĞUNU GAYET İYİ BİLİYORR!..
BEN MİYİM LAN ACABA??..
bikaç saniye sonra
anaaam..
ehe.
mehehe.
10 yıl geçer..
25 yıl...
...ömür geçer..
BANA MI DEDİ ACABA LAN?!..

* 6 Haziran dünya gülümseme günü…

Tüm gülmeyi sevenler; gülümseyerek iletişim kuranlar; güldürebilenler;

Tanrım da sizi güldürsün e miii!…

(su gelir güldür güldür, yar sen beni güldür)

* 6 Haziran Nasrettin Hocanın doğum günü.

* 6 Haziran benim doğum günüm.

* Orantısız Güç, Güç değildir!

(Eli silah tutan herkese)

* Dünyadaki en büyük otel zinciri, Türkiye'deki 'Öğretmen Evleri'

Tabii bence…

* Çılgın Proje:

Yauv bu Türklerin aklı fikri gemileri karadan götürmek demezler mi adama!

* Kızım geçen ay emekledi:

Emek(L)emek için iki emek gerekiyor…

* Havaalanın orada şu gökdelenlerin yapımında kullanılan statik vinçler dizilmiş…

Ama onlarcasından… Aha dedim oraya şehir kuruyorlar… O gene vinç fuarı varmış…

İstanbul Fuar Merkezinde…

* O tarafa giderken ikinci dumurum polisler oldu. Her köşe başında da polis duruyordu. Normalde havaalanından yolcu almak için arabalar basın ekspres yoluna diziler ya; polislerden tırsmışlar ortalıkta yoklar… (Cumhurbaşkanı mı gelecekmiş neymiş?)… Her neyse bu sefer öbür tarafa yeni yapılan altgeçide dizilmişler… Çok güldüm ya… Soğuktan kaçan sinekler gibiydiler… Tıkış tıkış, yan yana dizilmişler dar bi alana…

* Yanlış anlamışız:

Ani gibi yar olmaz… (ani kars ermeni sınırında bir yamaç - uçurum - ve mağaraları)

Gurası huştur yolu yokuştur (huş yemende bir şeer ismi)

Gaydiriguppak Cemile = baldırı çıplak Cemilenin TRT sansürü yemiş hali.. (Anıl)

(Özay Gönlüm sansür kurulundan geçirmek için böyle derlemiş)

Tenkeci bohça (Michael Jackson - Smooth Criminal:)

Sütü seven kamyoncu TEM'e (bunu da yazmiiim biloorsunuz)

Osman abi himmet abi Ameno (ERA-Ameno)

Abi bana bi poğça (Rage Against The Machine, Killing in the Name Of) (Çiler)

Burası da asfalt değil halilim aman vites takalım

Şarap içcez şarap şarap (black eyed peas - shut up)

* Konu çok yanlış yerlere gitti aslına dönersek, benim en çok şaşırdıklarım arasında:

"Adalet mülkün temelidir" deki mülk devlet demekmiş...

Madem Konumuz Üniversiteler Bu Sayımızda bir üniversitemi anımı sizinle paylaşmak istiyorum:

* Esperanto Stomatitisi

I Stomatitis

Öğrenci psikolojisinde 'sallamak' vardır. Sınav ağır bir stres yükler. Hakim olmadığın bir konu sorulduğunda, ya kulaktan dolma bilgileri abartarak yazarsın ya da büyük bir cesaret örneği göstererek külliyen atarsın. Ben okul hayatım boyunca laf sokucu bir kimliğim olduğundan mesela "ağız hastalıkları" sınavında Bahar hanımın 'Aids tedavisi' sorusuna: "Böyle bir tedavi yoktur... Haa! Siz bulduysanız, bu sene Nobel'in en güçlü adayısınız…" demiştim.

Lakin hocaların çoğu sınavda yazılan uydur kaydır yazıları büyük bir toleransla karşılamazlar. Bunlar arasında en çok güldüğüm Ender hocanın Stomatitis tedavisi sorusuna G.n.y kardeşimizin verdiği cevaptır: Bakın cesur kardeşimiz protez altı mukoza dokusunun iltihaplanmasına bağlı bu küçücük travmatik veya candida hastalığını nasıl abartmış:

"Eldivenimi giyerim... Maskemi takarım... Eğer stomatitis görürsem (bu hiç duymadığı kelimeyi sorudan aynen dikte ettiği gün gibi ortada), hastanın tam teşekküllü bir hastaneye sevkini yaparım..."

Ender hoca öfkesinden arınmış, gülerek okudu bu cevabı tüm sınıfa. Tam teşekküllü hastane lafına kitlenmiştim ben de. Dedim, eleman utanmasa:

"Bunun tedavisi Türkiye'de maalesef namevcut. Hastamın tüm vize işlemlerini hallederim. Yurtdışında tedavi ettirilmek üzere Rüştü ile fotoğrafını çeker, tüm medyaya haber verir, interneti de kullanarak canım halkımızdan bağış toplarım..." deyecek. Üstelik, Stomatitisi böyle karşılarsan uçuk (herpes) için ambulans helikopterlerden çağırman gerekmez mi?

Kızmamak lazım, öz eleştiri yapmak lazım. Hepimiz atmadık mı? Attık!…

Şimdi size bundan bin kat komik bir sallapatimi anlatıcam. Gene M.Ü. Diş Hekimliğinde. Az Sonra!

Okul anılarımı anlattığım herkesin gözünden yaş gelmesi beni hep gaza getirmiş, bunları bir yerlere yazma fikri beynimin gündeminden maalesef hiç gitmemiştir… Hele hele göz yaşlarını tutamayan dinleyicilerimin bunu 'gülerken!' yaşaması kendime şu soruları mütemadiyen sormama neden olmuştur: Acaba öfke mizahını mı çok iyi beceriyorum yoksa okulum mu beni… (çok sevmişti), Cevap siz aynı reflektörleri, tükürük emici borularını, hava spreylerini kullandığım dostlarımda gizli.

Sıra geldi benim bir sınavda attıklarımın başıma açtığı belayı dem vurmaya:

II Esperanto

Esperanto benim diş hekimliğinde ilk yılımın ilk büyük toslamalarındandır. Bunu kaba kaba etlerinden uyduran sektördaşımız Göz Doktoru Polonyalı Lejzer Zamnhof'u, o sene hiç mi hiç iyi anmamıştım. Onun bir gönül adamı olduğunu öğrendiğimdeyse, geçmişine ve bir takım aile bireyleri hakkında söylediklerime pişman oldum. Matematiksel öğelere sahip; okunduğu gibi yazılan; tüm eklerin aynı yazıldığı ve hiçbir çekim ekinin olmadığı bir dil uydurmuştu hekim ağabeyimiz. Adı da Esperanto… Esperanto ismindeki bu dil günümüzde 100 bin okur yazarı, 30 bine yakın kitabı ve 100'ü aşkın dergi ve gazetesi olan bir dünya dili. Eski ve yeni Ahit'e göre Tanrı'nın Babil kulesini inşa eden tüm insanlığa verdiği bir cezanın sonucu olduğuna inanılan; alemde bu kadar çok dilin konuşulma sebebine karşı, bir sivil toplum dayanışması gibi birşey Esperanto. Dicovary Chanel'daki 'Vovo Zange'nin konuşmasını duyunca çok dilliliğin gerçekten 'Allahın cezası' olduğunu düşünmüyor değilim. (kültür vasıtasıyla ulaşmak ve çeşitliliği korumak- iğrenç ötesi bir çeviri – müptelaları bilir)

Niçin ben bu Esperanto'yu bu kadar iyi biliyorum peki!… Hazırlığı atlatmışız ve Nişantaşı kampüsüne gelmişiz… Protez acayip yorucu bir preklinik… Daha ilk haftadan çatur çutur RePeTe veriyorlar… (Sabun kolisinde tebeşiri, sabunu 32 diş verdiğimi bilirim) Protez sonrası uyduruk, not ortalamasına bile geçmeyen bir ders:Türkçe… Kimse gitmiyor… Üst sınıflar "kıldır mıldır ama geçersiniz, gitmeye gerek yok" diyor… Öğrenci işlerinde bir ilan… Türkçe dersi devamsızlığı belirten 80 kişiyi içeren bir liste… Zaten haftaya ilk vizemizi olacağız… Dönemdaşlarım bilir o zamanlar dört vize var… İkisi pratik vize…

Sınav Türkçe… Soru bir: Mahkeme tutanağı gibi bir cümle… Onun bir cümle olduğunu iddia eden tek kişi soruyu hazırlayan öğretim görevlimiz… Çünkü "bu cümleyi öğelerine ayırın" diyor… İşte eğitim sistemimizin en acınacak hali… Biz "Bu cümleyi öğelerine ayırın" cümlesini bile öğelerine ayıracak durumda değiliz… Bize en çok kaktırılan bu bilgi nasıl bir şeyse artık gene yok, gene yok… ilkokul, Anadolu liselerine hazırlık, ortaokul, lise, ÖSS, ÖYS… Hekim olmaya gelmişsin hala daha belirtisiz nesnenin psödo oral belirtilerinin, histopatolojisinin içinden çıkamıyorsun ve hatta edemiyorsun!

Yemin ediyorum klasik sınav alışkanlıkları olan öğrenciler, birbirine "özne hangisi" şeklinde kaş göz hareketleri yapıyorlardı sınavda…

Soru iki: Esperanto nedir?

Ne!

Türkçe sınavındayız ve büyük bir bilgi sorusu var… Sanki bilmediğimiz bir dilin sınavına giriyoruz… "Hüoop hocam! Nedir bu Esperanto… 20 yıldır bu dille derdimi anlatır; aşkımı ilan eder; küfrederim yeminlen hiç duymadım!" diye bağırasım geldi… Baktım olmuyor ben de atmaya karar verdim: "Kuzey Afrika'dan gelen Emevilerin, Endülüs espanyasında, Latin alfabesini kullandıkları (tam teşekküllü) yarı hiyeroglif alfabeli bi dil… " gibi tuttuğunda zil çalıp oynayacağım uzuun bişii sıktım…

Sınavdan çıktığımda, o öğrenci işlerindeki listede olmayan inanılmaz sınıf arkadaşlarıma: "nedir ileyn bu Esperanto?" diye Kadir İnanır tonundan şeettirdim… İnek öğrenci tayfasından öğrendiğim şey benim dumurun dibine vurmama vesile oldu…

Veee Final… Soru bu sefer farklı : " Esperanto neden bir dil olamamıştır?"

(Kadın takmış bi kere abiciğim)

Ağzımın ve kalemimin çok kelam yaptığından başladım döktürmeye:

Aman efendim dünyada konuşulan dillere baktığımızda Eskimoların kar için yüzlerce; Arapların çöl için onlarca kelimeleri vardır… Canım efendim ağız yapısıdır.. Önde konuşmadır… Genizden konuşmadır.. Rezonanslı konuşmadır… Doğadır, dalga sesidir, rüzgar sesidir, farklı hayvanların sesidir, burun kılıdır, dilde biten tüydür… Anlayacağınız kıldan tüyden bir sürü şey yazdım…

Cevap: "Dil Canlıymış… Sonradan yaratılamazmış… Doğmazmış doğurmazmış…" gibi böyle ulvi, sanırsın ki her an kuran mealine dönüşecek bir cevabı varmış… Ama en önemlisi not alabilmek için cevabın böylesine kısa ve net olması elzemmiş… İki sayfa destan yazanlara duyurulurmuş… Ve ben bu yüzden Türkçe 'den kalmıştım efendim… Kendimi Yılmaz Erdoğan'ın Vizontele Tuuba'sındaki o hali gibi hissediyordum… Tiyatro oyunları yazan, oraya buraya kalemimin güçlü olduğunu ispatlamak için yazılar gönderen ben, belki onun kadar iyi bir yazar olamayacağım, lakin onun lisede yaşadığının kat be kat kötüsünü akademide yaşamak ve üniversitede Türkçe 'den kalmak… Eğer başarırsam, karşıma çıkaracakları en acı gerçeklerden biri olacak… Bu yüzden Esperanto'yu unutmam, unutamam… En azından söz savunmaya geçtiğinde bilmem gereken bir imge… Hem böyle insanlık adına yapılan bir çalışmanın kabul görmemesinin siyasi ve uluslararası kaygılar dışında, bilimsel bir nedeni olduğunu da öğrenmiş oldum.

Filhakika bilim bambaşka bir hızla ilerliyor. Günümüz dünyası onların ne kadar yanıldığının ispatıdır " :)

İnternet muhabbetleri sayesinde insanlık küçük simgelerle yazışmaya başladı. İddia ediyorum bilişim yüz yıl içinde kendi hiyeroglif alfabesini yaratacak. Diller ortadan kalkacak ve insanlık altı bin yıl öncesine geri dönecek. O zaman geleceği gören ben, Türkçe dersinden hak ettiğim notu alacağım.

İntikam… intikam…

Ki intikam ara sıcaklardan önce yenen soğuk mezeler gibidir…

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@cafcafdergisi.net

cafcaf
Cafcaf Mizah Dergisi
Üç Aylık Süreli Yerel Yayın
Yıl:5 Sayı:47 / Yaz 2011

İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş.

Yayın Danışmanı: Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Kerem Abadi
Grafik: Engin Demir
Hukuk Danışmanı: Av. Ramazan Arıtürk

Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak.
Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22
Fax: (0212) 274 82 26
www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Baskı: Ebru Matbaacılık Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Dağıtım: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır.

Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.

Abone olmayınız, derginizi bayiden alınız.

Yoz Kelimesi Bile Unutuldu Nerdeyse

Ulvi Alacakaptan

Kırmızı işaretli olan ilk kelime malumuz. ikinci kelime de ne demek istediğini anlamadım

İki dakikada bir çıkar biri "Niye TV'de oynuyorsunuz?" Kardeşim keyfimizden oynamıyoruz ya; zorda kaldık, darda kaldık ondan oynuyoruz. Tiyatro salonlarını doldurdunuz. Belediyelere baskı yaptınız da İsmail YK gibi sövmememize, feşmekan Hatun gibi vücut hatlarımızı cömertçe sergilemememize rağmen bize ambargoyu kaldırdılar, sahnelerini ve Merkez Kültür Salonlarını bize açtılar da biz mi nazlandık? Hem İslami kanallar bizi baş üstünde tuttu da popumuzun altında fasulye tanesi hissedip huysuzlandık mı?

Hem dizilerde kim oynayacak kabzımallar ya da her alanda başarılı mevki ve makam sahibi İ.H.L'liler mi? Bu diziler nedir bu seyir şehveti nereden geliyor? Düşünür durursun. Buldum bunlar:

HAREKETLİ FOTOROMANLAR.

Cafcaf okurlarının neredeyse tamamı bilmez. Yaşamamıştır 70'lerin sonlarına doğru başlayıp 12 Eylülü de alkışlarla karşılayan fotoroman kültürü öyle böyle bir salgın değildi. İtalyanlardan çeviri ve cep fotoromanları ile başlayıp neredeyse her gazete ve dergide yeralan bu yeniyetme kenar dilberi tutkusu giderek bütün toplumu sarmıştı. Ve giderek fotoroman, arabesk, Kibariye ve İbrahim Tatlises yoz kültürün simgesi haline geldiler. Ve de devir değişiyor. Şimdi bırakın bunların olmasını yoz kelimesine bile hiçbir yerde rastlayamaz olduk.

Unutamadığım bir Fotoroman karesi:

Ön planda ağzında sigara, orta yaşlı biri arka planda bir gazino sahnesi. Kadının biri şarkı söylüyor. Altyazı:

-Gazino patronu, şarkıcı Leyla'ya hiç de gazino patronu olarak bakmıyordu.

Aynı senaryolar aynı resimler aynı gevrek oyun tarzı. Dizilerde resimler hareketli fark o sadece. Bir de ciddiye alıyor insanımız bu Büyüklere Masalları.

Hanım Almanya doğumlu. Orada okumuş, ortaöğretimde hoca ve arkadaşımız. Orta yaşlarda yakınıyor.

-Ah ben çok üzülüyorum. Ulvi Abiyi tanıyorum o hiç öyle kötü bir insan değil, öyle iyi bir Babadır ki?

Haydaa! İyi ki katil oynamıyorum, kiralayacak olan çıkardı belki! Adam aile babası, namuslu, muhafazakâr birini oynuyordu bir dizide. Onu öyle sanan birçok kadını perişan etti ve devam ediyor. Gerçek hayattan uzaklaştırılan bireyler her şeyin sanalıyla idare ediyor. Reçel kavanozunu dıştan yalayan maymunlar gibi.

Haydi izleyin ya ciddiye almayın. Adam yolumu kesiyor üstüme abanıyor:

-Biz sizin dizinizi seyrediyoruz.

-Ne yapayım ya hu, havadaki elektronlara mani olamam ya. Antenlerle çekip izliyorsun.

Yazı burada bitecekti ya bir bilinçli kışkırtma yaptım. Bakalım editörün İHL ile imtihanı nasıl geçecek. Yaşı uygun olanlar benim bu okullar ve öğrencileri için ne kadar savaştığımı iyi bilirler. Ben de bir İHL velisi oldum Şubatın 28'inde. Amma velâkin bu kez yakınmalarım var. Hikmetli bir söz ile bitirelim bize ışık tutsun:

"Yanan bir ev üzerine ev sahibiyle tartışmazsınız ancak itfaiyeciyle tartışabilirsiniz." Bertolt Brecht

MÜELLEFE-İ KULUB

Çalışmalarınızı bize gönderin, değerlendirelim... dosyatransferi@gmail.com

Erdoğan Özer

Hakan Durak

Mehmet Altıntop

Kubilay Bayar

Okan Ünlü

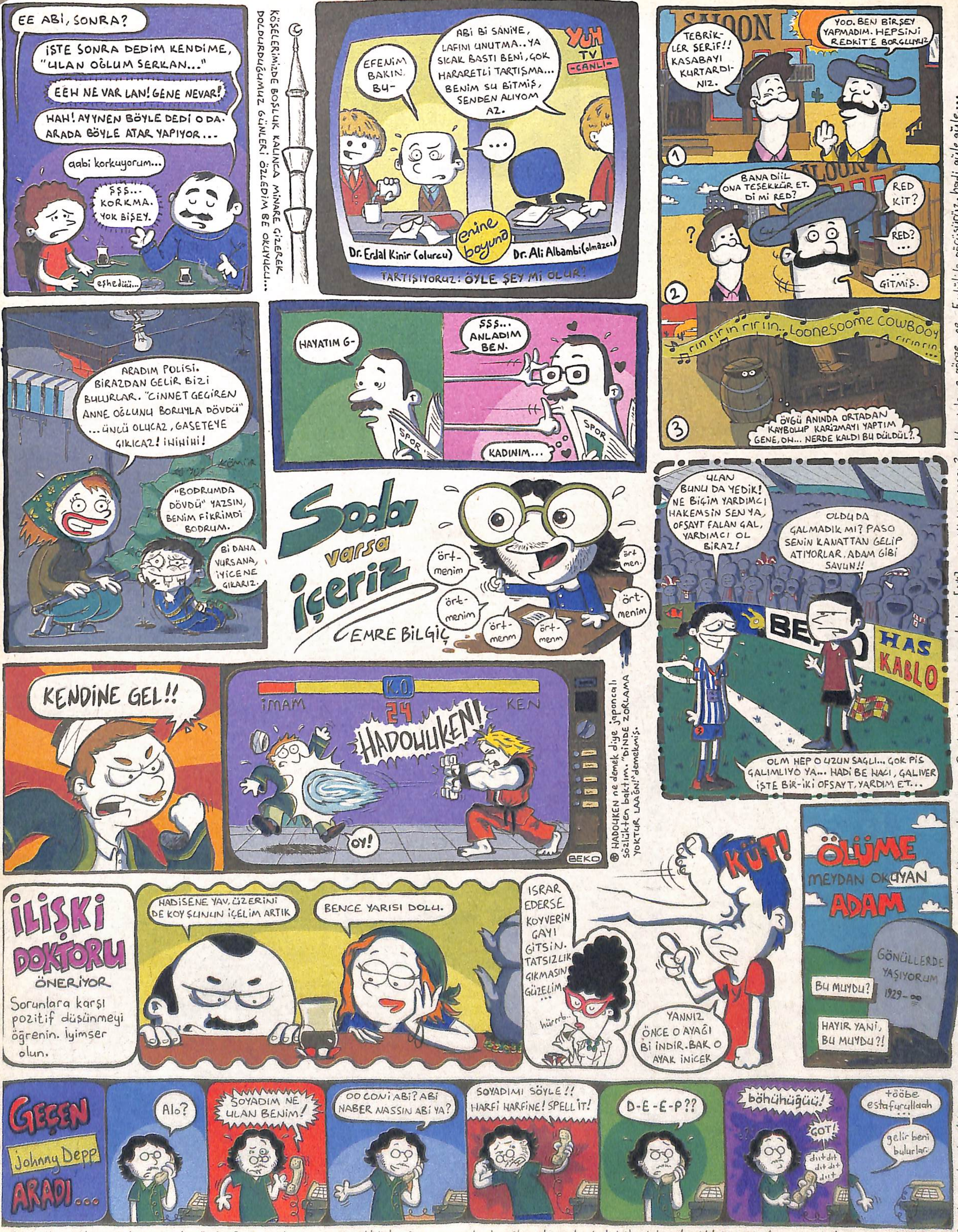

Aduketli espriye esin kaynağı olan "Gökçe Pardondedi"ye burdan teşekkürler. Ara sıra şurda da eğlenceli şeyler bulabilirsiniz: twitter.com/emrevebilgic ş.ş. delif! YGS'de → başarılar lan! Danimarka'dan üşenmeyip katkı yapan Ahmet Arkın'a da sevgiler. Baytar Çetinkaya, sana da bu: [:*] evet, Allah'ın azası 3aylık sisteme göre...ee.. Eylül'de görüşürüz. hadi güle güle...